

Az Európai Unió Hivatalos Lapja

C 140

50. évfolyam

Magyar nyelvű kiadás

Tájékoztatások és közlemények

2007. június 23.

<u>Közleményszám</u>	Tartalom	Oldal
	IV Tájékoztatások	
	AZ EURÓPAI UNIÓ INTÉZMÉNYEITŐL ÉS SZERVEITŐL SZÁRMAZÓ TÁJÉKOZTATÁSOK	
	Bíróság	
2007/C 140/01	A Bíróság utolsó kiadványa az <i>Európai Unió Hivatalos Lapjában</i> HL C 129., 2007.6.9.	1
	V Hirdetmények	
	BÍRÓSÁGI ELJÁRÁSOK	
	Bíróság	
2007/C 140/02	C-391/04. sz. ügy: A Bíróság (harmadik tanács) 2007. május 10-i ítélete (a Symvoulio tis Epikrateias [Görögország] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) – Ypourgos Oikonomikon, Proistamenos DOY Amfissas kontra Charilaos Georgakis (89/592/EGK irányelv – Bennfentes kereskedelem – A „bennfentes információ” és a „bennfentes információ felhasználása” kifejezés fogalma – Bennfentes személynek minősülő személyek csoportján belül megkötött, előre megállapodott tőzsdei ügyletek – Az átruházott értékpapírok árfolyamának mesterséges megemlése)	2
2007/C 140/03	C-508/04. sz. ügy: A Bíróság (negyedik tanács) 2007. május 10-i ítélete – Az Európai Közösségek Bizottsága kontra Osztrák Köztársaság (Tagállami kötelezettségszegés – 92/43/EGK irányelv – A természetes élőhelyek, valamint a vadon élő állatok és növények védelme – Átültető intézkedések)	2
2007/C 140/04	C-252/05. sz. ügy: A Bíróság (második tanács) 2007. május 10-i ítélete (a High Court of Justice [England & Wales], Queen's Bench Division [Administrative Court] [Egyesült Királyság]) előzetes döntéshozatal iránti kérelme) – The Queen (a Thames Water Utilities Limited kérelmére) kontra South East London Division, Bromley Magistrates' Court (Hulladékok – 75/442/EGK, 91/156/EGK és 91/271/EGK irányelv – A szennyvízgyűjtőrendszerből kifolyó szennyvíz – Minősítés – A 75/442/EGK irányelv és a 91/271/EGK irányelv hatálya)	3

2007/C 140/05	C-303/05. sz. ügy: A Bíróság (nagytanács) 2007. május 3-i ítélete (az Arbitragehof [Belgium] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) – Advocaten voor de Wereld VZW kontra Leden van de Ministerrad (Büntetőügyekben folytatott rendőrségi és igazságügyi együttműködés – EUSz 6. cikk (2) bekezdés és EUSz 34. cikk (2) bekezdésének b) pontja – 2002/584/IB kerethatározat – Európai elfogatóparancs és a tagállamok közötti átadási eljárások – Nemzeti jogszabályok közelítése – A kettős büntethetőség vizsgálatának kiiktatása – Érvényesség)	3
2007/C 140/06	C-328/05. P. sz. ügy: A Bíróság (negyedik tanács) 2007. május 10-i ítélete – SGL Carbon AG kontra Európai Közösségek Bizottsága (Fellebbezés – Verseny – Kartell – Bíróságkiszabási iránymutatás – Engedékenységű közlemény – A ne bis in idem elve)	4
2007/C 140/07	C-386/05. sz. ügy: A Bíróság (negyedik tanács) 2007. május 3-i ítélete (az Oberster Gerichtshof [Ausztria] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) – Color Drack GmbH kontra Lexx International Vertriebs GmbH (A polgári és kereskedelmi ügyekben hozott határozatokkal kapcsolatos joghatóság, illetve e határozatok elismerése és végrehajtása – 44/2001/EK rendelet – Különleges joghatóság – Az 5. cikk 1. pontja b) alpontjának első franciabekezdése – A kereset alapjául szolgáló szerződéses kötelezettség teljesítési helye szerinti bíróság – Ingó dolgok értékesítése – Ugyanazon tagállam különböző helyszíneire szállított ingó dolgok)	4
2007/C 140/08	C-391/06. sz. ügy: A Bíróság (hetedik tanács) 2007. május 3-i ítélete – Az Európai Közösségek Bizottsága kontra Írország (Tagállami kötelezettségzegés – 2003/4/EK irányelv – Információkhoz való hozzáférés szabadsága – Környezeti információk – Az előírt határidőn belüli átültetés hiánya)	5
2007/C 140/09	C-407/06. sz. ügy: A Bíróság (hetedik tanács) 2007. május 10-i ítélete – Az Európai Közösségek Bizottsága kontra Belga Királyság (Tagállami kötelezettségzegés – 2003/105/EK irányelv – A munkavállalók védelme – A veszélyes anyagokkal kapcsolatos súlyos balesetek veszélyei – Az előírt határidőn belüli átültetés elmulasztása)	5
2007/C 140/10	C-33/07. sz. ügy: A Tribunal Dâmbovița (Románia) által 2007. január 24-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Ministerul Administrației și Internelor – Direcția Generală de Pașapoarte București kontra Gheorghe Jipa	6
2007/C 140/11	C-139/07 P. sz. ügy: Az Elsőfokú Bíróság (ötödik tanács) által a T-237/02. sz., Technische Glaswerke Ilmenau GmbH kontra Európai Közösségek Bizottsága ügyben 2006. december 14-én hozott ítélet ellen az Európai Közösségek Bizottsága által 2007. március 8-án benyújtott fellebbezés	6
2007/C 140/12	C-152/07. sz. ügy: A Bundesverwaltungsgerichts (Németország) által 2007. március 20-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Arcor AG & Co. KG kontra Bundesrepublik Deutschland	7
2007/C 140/13	C-153/07. sz. ügy: A Bundesverwaltungsgericht (Németország) által 2007. március 20-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Communication Services TELE2 GmbH kontra Bundesrepublik Deutschland	8
2007/C 140/14	C-154/07. sz. ügy: A Bundesverwaltungsgerichts (Németország) által 2007. március 20-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Firma 01051 Telekom GmbH kontra Németországi Szövetségi Köztársaság	8
2007/C 140/15	C-156/07. sz. ügy: A Consiglio di Stato (Olaszország) által 2007. március 21-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Salvatore Aiello és társai kontra Comune di Milano, Sindaco di Milano, Comitato tecnico-scientifico per l'emergenza del traffico e della mobilità nella città di Milano, Provincia di Milano, Regione Lombardia, Ministero delle infrastrutture e dei trasporti, Ministero dell'interno, Presidenza del Consiglio dei Ministri, Euromilano SpA, Metropolitana milanese SpA	9
2007/C 140/16	C-161/07. sz. ügy: 2007. március 23-án benyújtott kereset – Európai Közösségek Bizottsága kontra Osztrák Köztársaság	9

<u>Közleményszám</u>	Tartalom (folytatás)	Oldal
2007/C 140/17	C-162/07. sz. ügy: A Corte suprema di cassazione (Olaszország) által 2007. március 26-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Ampliscientifica Srl, Amplifin SpA kontra Ministero dell'Economia e delle Finanze, Agenzia delle Entrate	10
2007/C 140/18	C-171/07. sz. ügy: Verwaltungsgericht des Saarlandes (Németország) által 2007. március 30-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Apothekerkammer des Saarlandes, Marion Schneider, Michael Holzapfel, Dr. Fritz Trennheuser és a Deutscher Apothekerverband e.V. kontra Saarland és a Ministerium für Justiz, Gesundheit und Soziales, perbe hívott: DocMorris N.V	11
2007/C 140/19	C-172/07. sz. ügy: Verwaltungsgericht des Saarlandes (Németország) által 2007. március 30-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Helga Neumann-Seiwert gyógyszerész kontra Saarland és a Ministerium für Justiz, Gesundheit und Soziales, perbe hívott: DocMorris N.V	11
2007/C 140/20	C-174/07. sz. ügy: 2007. március 30-án benyújtott kereset – Az Európai Közösségek Bizottsága kontra Olasz Köztársaság	12
2007/C 140/21	C-194/07. sz. ügy: A Consiglio di Stato (Olaszország) által 2007. április 4-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – SAVA e C. Srl, SIEME Srl, GRADED SpA kontra Mostra d'Oltremare SpA és társai	13
2007/C 140/22	C-204/07. P. sz. ügy: Az Elsőfokú Bíróságnak (ötödik tanács) a T-23/03. sz., C.A.S. SpA kontra Európai Közösségek Bizottsága ügyben 2007. február 6-án hozott végzése ellen a C.A.S. SpA által 2007. április 16-án benyújtott fellebbezés	13
2007/C 140/23	C-205/07. sz. ügy: A Hof van beroep te Gent által 2007. április 19-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Lodewijk Gysbrechts és a Santurel Inter BVBA elleni büntetőeljárás	14
2007/C 140/24	C-207/07. sz. ügy: 2007. április 19-én benyújtott kereset – Az Európai Közösségek Bizottsága kontra Spanyol Királyság	15
2007/C 140/25	C-209/07. sz. ügy: A Supreme Court (Írország) által 2007. április 20-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – The Competition Authority kontra Beef Industry Development Society Ltd, Barry Brothers (Carrigmore) Meats Ltd	15
2007/C 140/26	C-213/07. sz. ügy: A Simvoulio tis Epikrateias (Görögország) által 2007. április 23-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Michaniki A.E. kontra Ethniko Simvoulio Radiotileorasis, Ypourgos Epikrateias, Pantechniki A.E. és Syndesmos Epicheirieson Periodikou Tipou	16
2007/C 140/27	C-223/07. sz. ügy: 2007. május 3-án benyújtott kereset – Az Európai Közösségek Bizottsága kontra Svéd Királyság	17
2007/C 140/28	C-235/07. sz. ügy: 2007. május 10-én benyújtott kereset – Az Európai Közösségek Bizottsága kontra Németországi Szövetségi Köztársaság	17

Elsőfokú Bíróság

2007/C 140/29	T-357/02. sz. ügy: Az Elsőfokú Bíróság 2007. május 3-i ítélete – Freistaat Sachsen kontra Bizottság („Állami támogatások – A szársországi hatóságok által nyújtott támogatások – Támogatási program a kis- és középvállalkozások javára – Gyorsított engedélyezési eljárás – A kis- és középvállalkozások javára nyújtott támogatásokra vonatkozó közösségi keretszabály és mentesítési rendelet időbeli alkalmazása – A mentesítési rendelet hatálybalépése előtt bejelentett támogatási terv – Jogos bizalom – Jobbiztonság – Teljes bejelentés”)	19
---------------	---	----

<u>Közleményszám</u>	Tartalom (folytatás)	Oldal
2007/C 140/30	T-219/04. sz. ügy: Az Elsőfokú Bíróság 2007. május 3-i ítélete – Spanyolország kontra Bizottság („Halászat – A tagállamok halászflootta kapacitásának kiigazítása – Belépések és kilépések rendszere – Halászati és Akvakultúraágazati Bizottság – Nyelvhazsnálatra vonatkozó szabályok”) 19	19
2007/C 140/31	T-255/04. sz. ügy: Az Elsőfokú Bíróság 2007. május 10-i ítélete – Negenman kontra Bizottság („Közszolgálat – Tisztviselők – Szülési szabadság – Betegszabadság – A szülés valószínű időpontja – A szülési szabadság kezdete”) 19	19
2007/C 140/32	T-261/04. sz. ügy: Az Elsőfokú Bíróság 2007. május 3-i ítélete – Crespinet kontra Bizottság („Tisztviselők – Előléptetés – 2003-as értékelési időszak – Elsőbbségi pontok odaítélése”) 20	20
2007/C 140/33	T-271/04. sz. ügy: Az Elsőfokú Bíróság 2007. május 8-i ítélete – Citymo kontra Bizottság („Szerződésen alapuló felelősség – Választottbírói kikötés – Bérleti szerződés – Elfogadhatatlanság – Szerződésen kívüli felelősség – Szerződéskötést megelőző tárgyalások – Jogellenességi kifogás – Jogos bizalom – Jóhiszeműség – Joggal való visszaélés – Vagyon kár – Lehetőség elvesztése”) 20	20
2007/C 140/34	T-343/04. sz. ügy: Az Elsőfokú Bíróság 2007. május 3-i ítélete – Tsarnavas kontra Bizottság (Tisztviselők – Értékelő jelentés – Rökkantság – Megsemmisítés iránti kereset – Az eljáráshoz fűződő érdek – Kártérítési kereset – Elfogadhatatlanság) 21	21
2007/C 140/35	T-99/05. sz. ügy: Az Elsőfokú Bíróság 2007. május 10-i ítélete – Spanyolország kontra Bizottság (Halászat – 494/2002/EK rendelet – A tenger erőforrásainak megőrzése – Jogalap – A hátrányos megkülönböztetés tilalmának elve – Indokolási kötelezettség) 21	21
2007/C 140/36	T-239/05, T-240/05, T-245–247/05, T-255/05, T-274–280/05. sz. egyesített ügyek: Az Elsőfokú Bíróság 2007. május 15-i ítélete – Black & Decker kontra OHIM – Atlas Copco (sárga és fekete színű elektromos szerszám térbeli ábrája) („Közösségi védjegy – Felszólalási eljárás – A felszólalásra rendelkezésre álló határidő – Telefaxon keresztül történő benyújtás – Elfogadhatóság – A korábbi védjegy egyértelmű megjelölése – A 2868/95/EK rendelet 18. szabályának (1) bekezdése”) 21	21
2007/C 140/37	T-47/06. sz. ügy: Az Elsőfokú Bíróság 2007. május 10-i ítélete – Antartica kontra OHIM – Nasdaq Stock Market (nasdaq) („Közösségi védjegy – Felszólalási eljárás – A »nasdaq« közösségi ábrás védjegy bejelentése – A »NASDAQ« korábbi közösségi szövegvédjegy – Viszonylagos kizáró ok – Jó hírnév – A 40/94/EK rendelet 8. cikkének (5) bekezdése”) 22	22
2007/C 140/38	T-30/03. sz. ügy: Az Elsőfokú Bíróság 2007. április 23-i végzése – SID kontra Bizottság („Állami támogatás – Kifogást nem emelő határozat – Megsemmisítés iránti kereset – Elfogadhatóság – Az érdekelt fogalma – Munkavállalói szakszervezet”) 22	22
2007/C 140/39	T-387/04. sz. ügy: Az Elsőfokú Bíróság 2007. április 30-i végzése – EnBW Energie Baden-Württemberg kontra Bizottság („Megsemmisítés iránti kereset – 2003/87/EK irányelv – Az üvegházhatást okozó gázok kibocsátási egységeinek kereskedelmi rendszere – A kibocsátási egységek Németország által kidolgozott nemzeti kiosztási terve – Állami támogatások – Eljáráshoz fűződő érdek – Elfogadhatatlanság”) 23	23
2007/C 140/40	T-415/04. sz. ügy: Az Elsőfokú Bíróság 2007. április 26-i végzése – Tebaldi és társai kontra Bizottság („Közszolgálat – Tisztviselők – Előléptetés – 2003-as előléptetési időszak – Az előléptetés megtagadása – Előmeneteli pontok adása – Nyilvánvaló elfogadhatatlanság”) 23	23
2007/C 140/41	T-297/05. R. sz. ügy: Az Elsőfokú Bíróság elnökének 2007. május 2-i végzése – IPK International World Tourism Marketing Consultants kontra Bizottság (Ideiglenes intézkedés – EK 256. cikk – A kérelem tárgya – Elfogadhatóság – A sürgősség hiánya) 24	24
2007/C 140/42	T-12/07. R. sz. ügy: Az Elsőfokú Bíróság elnökének 2007. május 3-i végzése – Polimeri Europa kontra Bizottság (Ideiglenes intézkedés – Verseny – Ideiglenes intézkedések iránti kérelem – Harmadik személyekkel szembeni meghagyás – Elfogadhatatlanság) 24	24

<u>Közleményszám</u>	Tartalom (folytatás)	Oldal
2007/C 140/43	T-71/07 R. sz. ügy: Az Elsőfokú Bíróság elnökének 2007. május 4-i végzése – Icuna.Com kontra Parliament („Közbeszerzés – Közösségi ajánlati felhívás – Ideiglenes intézkedés iránti eljárás – Sürgősség hiánya”)	24
2007/C 140/44	T-103/07. sz. ügy: 2007. április 2-án benyújtott kereset – Fratex Indústria e Comércio kontra OHIM – USA Track & Field (TRACK & FIELD USA)	25
2007/C 140/45	T-109/07. sz. ügy: 2007. április 11-én benyújtott kereset – L'Oréal SA kontra OHIM – Spa Monopole (SPA THERAPY)	25
2007/C 140/46	T-110/07. sz. ügy: 2007. április 16-án benyújtott kereset – Siemens kontra Bizottság	26
2007/C 140/47	T-113/07. sz. ügy: 2007. április 18-án benyújtott kereset – Toshiba kontra Bizottság	26
2007/C 140/48	T-116/07. sz. ügy: 2007. április 17-én benyújtott kereset – Franciaország kontra Bizottság	27
2007/C 140/49	T-117/07. sz. ügy: 2007. április 18-án benyújtott kereset – AREVA és társai kontra Bizottság	28
2007/C 140/50	T-120/07. sz. ügy: 2007. április 16-án benyújtott kereset – MB Immobilien és MB System kontra Bizottság	29
2007/C 140/51	T-121/07. sz. ügy: 2007. április 18-án benyújtott kereset – Alstom kontra Bizottság	30
2007/C 140/52	T-122/07. sz. ügy: 2007. április 17-én benyújtott kereset – Siemens és VA TECH Transmission & Distribution kontra Bizottság	31
2007/C 140/53	T-123/07. sz. ügy: 2007. április 17-én benyújtott kereset – Siemens Transmission & Distribution kontra Bizottság	31
2007/C 140/54	T-124/07. sz. ügy: 2007. április 17-én benyújtott kereset – Siemens Transmission & Distribution és Nuova Magrini Galileo kontra Bizottság	32
2007/C 140/55	T-125/07. sz. ügy: 2007. április 16-án benyújtott kereset – Scientific and Technological Committee és társai kontra Potocnik és társai, a Bizottság tagjai	33
2007/C 140/56	T-126/07. sz. ügy: 2007. április 20-án benyújtott kereset – Allos Walter Lang GmbH kontra OHIM – Kokoriko (Coco Rico)	33
2007/C 140/57	T-127/07. P. sz. ügy: A Közszolgálati Törvényszék F-142/06. sz., Bligny kontra Bizottság ügyben 2007. február 15-én hozott végzése ellen Francesco Bligny által 2007. április 20-án benyújtott fellebbezés	34
2007/C 140/58	T-128/07. sz. ügy: 2007. április 23-án benyújtott kereset – Suez SA kontra OHIM (Delivering the essentials of life)	34
2007/C 140/59	T-129/07. sz. ügy: 2007. április 17-én benyújtott kereset – Írország kontra Bizottság	35
2007/C 140/60	T-130/07. sz. ügy: 2007. április 19-én benyújtott kereset – Aughinish Alumina kontra Bizottság	35
2007/C 140/61	T-132/07. sz. ügy: 2007. április 19-én benyújtott kereset – Fuji Electric Holdings és Fuji Electric Systems kontra Bizottság	36
2007/C 140/62	T-133/07. sz. ügy: 2007. április 18-án benyújtott kereset – Mitsubishi Electric kontra Bizottság	37
2007/C 140/63	T-135/07. sz. ügy: 2007. április 19-én benyújtott kereset – az Olasz Köztársaság kontra az Európai Közösségek Bizottsága	38
2007/C 140/64	T-136/07. sz. ügy: 2007. április 30-án benyújtott kereset – Colgate-Palmolive kontra OHIM – CMS Hasche Sigle (VISIBLE WHITE)	39

<u>Közleményszám</u>	Tartalom (folytatás)	Oldal
2007/C 140/65	T-141/07. sz. ügy: 2007. május 4-én benyújtott kereset – General Technic-Otis kontra Bizottság	39
2007/C 140/66	T-142/07. sz. ügy: 2007. május 4-én benyújtott kereset – General Technic kontra Bizottság	40
2007/C 140/67	T-143/07. sz. ügy: 2007. április 30-án benyújtott kereset – UMG Recordings kontra OHIM – Osman (MOTOWN)	41
2007/C 140/68	T-155/07. sz. ügy: 2007. május 4-én benyújtott kereset – Euro-Information kontra OHIM (CYBER-BOURSE)	42
2007/C 140/69	T-156/07. sz. ügy: 2007. május 9-én benyújtott kereset – Spanyolország kontra Bizottság	42
2007/C 140/70	T-157/07. sz. ügy: 2007. május 9-én benyújtott kereset – People’s Mojahedin Organization of Iran kontra Tanács	43
2007/C 140/71	T-160/07. sz. ügy: 2007. május 7-én benyújtott kereset – Lancôme kontra OHIM – CMS Hasche Sigle (COLOR EDITION)	43
 Az Európai Unió Közszolgálati Törvényszéke		
2007/C 140/72	F-35/07. sz. ügy: 2007. április 16-án benyújtott kereset – Klug kontra Európai Gyógyszerügynökség	45
2007/C 140/73	F-38/07. sz. ügy: 2007. április 20-án benyújtott kereset – Caleprico kontra Bizottság	45
2007/C 140/74	F-41/07. sz. ügy: 2007. május 2-án benyújtott kereset – Fernandez García és García Rato kontra Bíróság	46
2007/C 140/75	F-42/07. sz. ügy: 2007. május 10-én benyújtott kereset – Prieto kontra Európai Parlament	47

IV

(Tájékoztatások)

AZ EURÓPAI UNIÓ INTÉZMÉNYEITŐL ÉS SZERVEITŐL SZÁRMAZÓ
TÁJÉKOZTATÁSOK

BÍRÓSÁG

(2007/C 140/01)

A Bíróság utolsó kiadványa az *Európai Unió Hivatalos Lapjában*

HL C 129., 2007.6.9.

Korábbi közzétételek

HL C 117., 2007.5.26.

HL C 96., 2007.4.28.

HL C 95., 2007.4.28.

HL C 82., 2007.4.14.

HL C 69., 2007.3.24.

HL C 56., 2007.3.10.

Ezek a következő helyeken hozzáférhetők:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Hirdetmények)

BÍRÓSÁGI ELJÁRÁSOK

BÍRÓSÁG

A Bíróság (harmadik tanács) 2007. május 10-i ítélete (a Symvoulio tis Epikrateias [Görögország] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) – Ypourgos Oikonomikon, Proïstamenos DOY Amfissas kontra Charilaos Georgakis

(C-391/04. sz. ügy) ⁽¹⁾

(89/592/EGK irányelv – Bennfentes kereskedelem – A „bennfentes információ” és a „bennfentes információ felhasználása” kifejezés fogalma – Bennfentes személynek minősülő személyek csoportján belül megkötött, előre megállapodott tőzsdei ügyletek – Az átruházott értékpapírok árfolyamának mesterséges megemelése)

(2007/C 140/02)

Az eljárás nyelve: görög

A kérdést előterjesztő bíróság

Symvoulio tis Epikrateias

Az alapeljárás felei

Felperesek: Ypourgos Oikonomikon, Proïstamenos DOY Amfissas

Alperes: Charilaos Georgakis

Tárgy

A Symvoulio tis Epikrateias előzetes döntéshozatal iránti kérelme – A bennfentes kereskedelemről szóló szabályok összehangolásáról szóló, 1989. november 13-i 89/592/EGK tanácsi irányelv (HL L 334., 30. o.) 1–4. cikkének értelmezése – A „bennfentes információ megtartásának és felhasználásának” fogalma

Rendelkező rész

A bennfentes kereskedelemről szóló szabályok összehangolásáról szóló, 1989. november 13-i 89/592/EGK tanácsi irányelv 1. és 2. cikkét akként kell értelmezni, hogy amennyiben valamely társaság főrésztvényesei és igazgatósági tagjai megállapodnak abban, hogy egymás

között mesterséges árfolyamvédelem céljából tőzsdei ügyleteket kötnek a társaság átruházható értékpapíjaira, bennfentes információval rendelkeznek, amelyet az említett ügyletek lebonyolításakor nem használnak fel a tények ismeretében.

⁽¹⁾ HL C 273., 2004.11.6.

A Bíróság (negyedik tanács) 2007. május 10-i ítélete – Az Európai Közösségek Bizottsága kontra Osztrák Köztársaság

(C-508/04. sz. ügy) ⁽¹⁾

(Tagállami kötelezettségzegés – 92/43/EGK irányelv – A természetes élőhelyek, valamint a vadon élő állatok és növények védelme – Átültető intézkedések)

(2007/C 140/03)

Az eljárás nyelve: német

Felek

Felperes: az Európai Közösségek Bizottsága (képviselők: M. van Beek és B. Schima, meghatalmazottak, M. Lang ügyvéd)

Alperes: Osztrák Köztársaság (képviselők: E. Riedl és H. Dossi, meghatalmazottak)

Tárgy

Tagállami kötelezettségzegés – A természetes élőhelyek, valamint a vadon élő állatok és növények védelméről szóló, 1992. május 21-i 92/43/EGK tanácsi irányelv (HL L 206., 7. o.; magyar nyelvű különkiadás 15. fejezet, 2. kötet, 102. o.) nem teljes körű és nem megfelelő átültetése

Rendelkező rész

- 1) Az Osztrák Köztársaság nem teljesítette a természetes élőhelyek, valamint a vadon élő állatok és növények védelméről szóló, 1992. május 21-i 92/43/EGK tanácsi irányelv 1. cikkének e), g) és i) pontjából, 6. cikkének (1) és (2) bekezdéséből, 12. és 13. cikkéből, 16. cikkének (1) bekezdéséből, valamint 22. cikkének b) pontjából eredő kötelezettségeit.
- 2) A Bíróság a keresetet ezt meghaladó részében elutasítja.
- 3) A Bíróság az Osztrák Köztársaságot kötelezi a költségek viselésére.

(¹) HL C 45., 2005.2.19.

A Bíróság (második tanács) 2007. május 10-i ítélete (a High Court of Justice [England & Wales], Queen's Bench Division [Administrative Court] [Egyesült Királyság] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) – The Queen (a Thames Water Utilities Limited kérelmére) kontra South East London Division, Bromley Magistrates' Court

(C-252/05. sz. ügy) (¹)

(Hulladékok – 75/442/EGK, 91/156/EGK és 91/271/EGK irányelv – A szennyvízgyűjtőrendszerből kifolyó szennyvíz – Minősítés – A 75/442/EGK irányelv és a 91/271/EGK irányelv hatálya)

(2007/C 140/04)

Az eljárás nyelve: angol

A kérdést előterjesztő bíróság

High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court) (Egyesült Királyság)

Az alapeljárás felei

Felperes: The Queen, Thames Water Utilities Ltd

Alperes: South East London Division, Bromley Magistrates' Court

Az eljárásban részt vesz: Environment Agency

Tárgy

Előzetes döntéshozatal iránti kérelem – High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court) – A 1991. március 18-i 91/156/EGK tanácsi irányelvvel (HL L 78., 32. o.; magyar nyelvű különkiadás 15. fejezet, 2. kötet, 3. o.) módosított, a hulladékokról szóló, 1975. július 15-i 75/442/EGK tanácsi irányelv (HL L 194., 47. o.; magyar nyelvű különkiadás 15. fejezet, 1. kötet, 23. o.; a továbbiakban: 75/441 irányelv), és a települési szennyvíz kezeléséről szóló, 1991.

május 21-i 91/271/EGK tanácsi irányelv (HL L 135, 40. o.; magyar nyelvű különkiadás 15. fejezet, 2. kötet, 26. o.) értelmezése – A hulladék fogalma – Csatornavíz-hálózati rendszer szivárgásából származó szennyvíz.

Rendelkező rész

- 1) Egy szennyvízkezelő közvállalkozás által a települési szennyvíz kezeléséről szóló, 1991. május 21-i 91/271/EGK tanácsi irányelv átültetésének céljából elfogadott jogszabály alapján üzemeltetett szennyvízgyűjtőrendszerből kifolyó szennyvíz az 1991. március 18-i 91/156/EGK tanácsi irányelvvel módosított, a hulladékokról szóló, 1975. július 15-i 75/442/EGK tanácsi irányelv értelmében hulladéknak minősül.
- 2) A 91/271 irányelv a 91/156 tanácsi irányelvvel módosított 75/442 irányelv 2. cikke (1) bekezdése b) pontjának értelmében nem minősül „más jogszabálynak”. A kérdéseket előterjesztő bíróság feladata, hogy a jelen ítéletben meghatározott kritériumok alapján ellenőrizze, hogy a nemzeti jogszabály az említett rendelkezés értelmében „más jogszabálynak” minősülhet-e. Ez az eset akkor áll fenn, ha a nemzeti jogszabály a kérdéses hulladékok kezelésének szervezésére vonatkozó, pontos rendelkezéseket tartalmaz, és biztosítja a 75/442 irányelv – és különösen annak 4., 8. és 15. cikke – által előírttal egyenértékű környezetvédelmi szintet.
- 3) A 91/271 irányelv a gyűjtőrendszerből kifolyó szennyvíz kezelése tekintetében nem tekinthető a 91/156 tanácsi irányelvvel módosított 75/442 irányelvhez képest *lex specialis*-nak, és ezért nem alkalmazható ezen irányelv 2. cikkének (2) bekezdése értelmében.

(¹) HL C 205., 2005.8.20.

A Bíróság (nagytanács) 2007. május 3-i ítélete (az Arbitragehof [Belgium] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) – Advocaaten voor de Wereld VZW kontra Leden van de Ministerrad

(C-303/05. sz. ügy) (¹)

(Büntetőügyekben folytatott rendőrségi és igazságügyi együttműködés – EUSz 6. cikk (2) bekezdés és EUSz 34. cikk (2) bekezdésének b) pontja – 2002/584/IB kerethatározat – Európai elfogatóparancs és a tagállamok közötti átadási eljárások – Nemzeti jogszabályok közelítése – A kettős büntethetőség vizsgálatának kiiktatása – Érvényesség)

(2007/C 140/05)

Az eljárás nyelve: holland

A kérdést előterjesztő bíróság

Arbitragehof Belgium

Az alapeljárás felei

Felperes: Advocaten voor de Wereld VZW

Alperes: Leden van de Ministerrad

Tárgy

Előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Az európai elfogatóparancsról és a tagállamok közötti átadási eljárásokról szóló, 2002. június 13-i 2002/584/IB tanácsi kerethatározat (HL L 190., 1. o.; magyar nyelvű kiadás 19. fejezet, 6. kötet, 34. o.) értelmezése – Az EUSz 34. cikke (2) bekezdésének b) pontjával való összeegyeztethetőség – A kettős büntethetőség követelményének megszüntetése a kerethatározat 2. cikkének (2) bekezdésében felsorolt bűncselekmények tekintetében – Az EUSz 6. cikke (2) bekezdésével való összeegyeztethetőség

Rendelkező rész

A feltett kérdések vizsgálata egyetlen olyan tényezőt sem tárt fel, amely érinthetné az európai elfogatóparancsról és a tagállamok közötti átadási eljárásokról szóló, 2002. június 13-i 2002/584/IB tanácsi kerethatározat érvényességét.

(¹) HL C 271., 2005.10.29.

A Bíróság (negyedik tanács) 2007. május 10-i ítélete – SGL Carbon AG kontra Európai Közösségek Bizottsága

(C-328/05. P. sz. ügy) (¹)

(Fellebbezés – Verseny – Kartell – Bírságkiszabási iránymutatás – Engedékenységi közlemény – A ne bis in idem elve)

(2007/C 140/06)

Az eljárás nyelve: német

Felek

Fellebbező: SGL Carbon AG (képviselők: M. Klusmann és F. Wiemer Rechtsanwältin)

A másik fél az eljárásban: az Európai Közösségek Bizottsága (képviselők: F. Castillo de la Torre, M. Schneider, W. Mölls és H. Gading meghatalmazottak)

Tárgy

Az Elsőfokú Bíróság (második tanács) T-71/03., T-74/03., T-87/03. és T-91/03. sz., SGL Carbon kontra Bizottság egyesített ügyben 2005. június 15-én hozott ítélete ellen benyújtott fellebbezés, amely ítéletben az Elsőfokú Bíróság az EK-Szerződés

81. cikkének alkalmazására vonatkozó eljárásban 2002. december 17-én hozott C(2002) 5083 végleges bizottsági határozat részleges megsemmisítését mondta ki – A speciális grafitok piacát érintő megállapodás

Rendelkező rész

1) A Bíróság a fellebbezést elutasítja.

2) Az SGL Carbon AG-t kötelezi a költségek viselésére.

(¹) HL C 281., 2005.11.12.

A Bíróság (negyedik tanács) 2007. május 3-i ítélete (az Oberster Gerichtshof [Ausztria] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) – Color Drack GmbH kontra Lexx International Vertriebs GmbH

(C-386/05. sz. ügy) (¹)

(A polgári és kereskedelmi ügyekben hozott határozatokkal kapcsolatos joghatóság, illetve e határozatok elismerése és végrehajtása – 44/2001/EK rendelet – Különleges joghatóság – Az 5. cikk 1. pontja b) alpontjának első franciabekezdése – A kereset alapjául szolgáló szerződéses kötelezettség teljesítési helye szerinti bíróság – Ingó dolgok értékesítése – Ugyanazon tagállam különböző helyszíneire szállított ingó dolgok)

(2007/C 140/07)

Az eljárás nyelve: német

A kérdést előterjesztő bíróság

Oberster Gerichtshof

Az alapeljárás felei

Felperes: Color Drack GmbH

Alperes: Lexx International Vertriebs GmbH

Tárgy

Előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Oberster Gerichtshof – A polgári és kereskedelmi ügyekben a joghatóságról, valamint a határozatok elismeréséről és végrehajtásáról szóló, 2000. december 22-i 44/2001/EK tanácsi rendelet (HL 2001., L 12., 1. o.; magyar nyelvű kiadás 19. fejezet, 4. kötet, 42. o.) 5. cikke 1. pontja b) alpontjának értelmezése – Különös joghatóság – Hely, ahova az árukat adásvételi szerződés alapján leszállították – Több szállítási hely

Rendelkező rész

A polgári és kereskedelmi ügyekben a joghatóságról, valamint a határozatok elismeréséről és végrehajtásáról szóló, 2000. december 22-i 44/2001/EK rendelet 5. cikke 1. pontja b) alpontjának első francia-bekezdését úgy kell értelmezni, hogy e rendelkezés alkalmazandó az ugyanazon tagállamon belüli több szállítási hely esetén. Ilyen esetben az ingó dolgok értékesítésére irányuló szerződés alapján benyújtott valamennyi kérelem vonatkozásában az a bíróság rendelkezik joghatósággal, amelynek területén található – a gazdasági szempontok szerint meghatározandó – elsődleges szállítás helye. Az elsődleges szállítás helye meghatározásához szükséges tényezők hiányában a felperes választása szerint a szállítási hely bármely bírósága előtt perelheti az alperest.

(¹) HL C 10., 2006.1.14.

A Bíróság (hetedik tanács) 2007. május 3-i ítélete – Az Európai Közösségek Bizottsága kontra Írország

(C-391/06. sz. ügy) (¹)

(Tagállami kötelezettségzegés – 2003/4/EK irányelv – Információkhoz való hozzáférés szabadsága – Környezeti információk – Az előírt határidőn belüli átültetés hiánya)

(2007/C 140/08)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Felperes: az Európai Közösségek Bizottsága (képviselők: D. Lawunmi és U. Wölker meghatalmazottak)

Alperes: Írország (képviselő: D. O'Hagan meghatalmazott)

Tárgy

Tagállami kötelezettségzegés – A környezeti információkhoz való nyilvános hozzáférésről és a 90/313/EGK tanácsi irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2003. január 28-i 2003/4/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvnek (HL L 41., 26. o.; magyar nyelvű különkiadás 15. fejezet, 7. kötet, 375. o.) való megfeleléshez szükséges rendelkezések előírt határidőn belüli elfogadásának hiánya

Rendelkező rész

1) Írország – mivel az előírt határidőn belül nem fogadta el azokat a törvényi, rendeleti vagy közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy megfeleljen a környezeti információkhoz való nyilvános hozzáférésről és a 90/313/EGK irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2003. január 28-i 2003/4/EK európai parla-

menti és tanácsi irányelvnek – nem teljesítette az ezen irányelvből eredő kötelezettségeit.

2) A Bíróság Írországot kötelezi a költségek viselésére.

(¹) HL C 294., 2006.12.2.

A Bíróság (hetedik tanács) 2007. május 10-i ítélete – Az Európai Közösségek Bizottsága kontra Belga Királyság

(C-407/06. sz. ügy) (¹)

(Tagállami kötelezettségzegés – 2003/105/EK irányelv – A munkavállalók védelme – A veszélyes anyagokkal kapcsolatos súlyos balesetek veszélyei – Az előírt határidőn belüli átültetés elmulasztása)

(2007/C 140/09)

Az eljárás nyelve: francia

Felek

Felperes: az Európai Közösségek Bizottsága (képviselők: B. Schima és H. Hottiaux meghatalmazottak)

Alperes: Belga Királyság (képviselő: D. Haven meghatalmazott)

Tárgy

Tagállami kötelezettségzegés – A veszélyes anyagokkal kapcsolatos súlyos balesetek veszélyeinek ellenőrzéséről szóló 96/82/EK tanácsi irányelv módosításáról szóló, 2003. december 16-i 2003/105/EK tanácsi irányelvből (HL L 345., 97. o.; magyar nyelvű különkiadás 5. fejezet, 4. kötet, 398. o.) eredő kötelezettségek teljesítéséhez szükséges intézkedések előírt határidőn belül történő meghozatalának elmulasztása

Rendelkező rész

1) A Belga Királyság, mivel nem fogadta el azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy megfeleljen a veszélyes anyagokkal kapcsolatos súlyos balesetek veszélyeinek ellenőrzéséről szóló 96/82/EK tanácsi irányelv módosításáról szóló, 2003. december 16-i 2003/105/EK tanácsi irányelv rendelkezéseinek – nem teljesítette az irányelvből eredő kötelezettségeit.

2) A Bíróság a Belga Királyságot kötelezi a költségek viselésére.

(¹) HL C 281., 2006.11.18.

A Tribunal Dâmbovița (Románia) által 2007. január 24-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Ministerul Administrației și Internelor – Direcția Generală de Pașapoarte București kontra Gheorghe Jipa

(C-33/07. sz. ügy)

(2007/C 140/10)

Az eljárás nyelve: román

A kérdést előterjesztő bíróság

Tribunal Dâmbovița

Az alapeljárás felei

Felperes: Ministerul Administrației și Internelor – Direcția Generală de Pașapoarte București

Alperes: Gheorghe Jipa

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- 1) Az Európai Közösség létrehozásáról szóló szerződés (a HL L 325., 2002.12.24-i számban közzétett egységes szerkezetbe foglalt változat) 18. cikkét úgy kell-e értelmezni, hogy azzal ellentétes, hogy valamely romániai jogszabály (a román állampolgárok külföldön történő szabad mozgásáról szóló 248/2005. törvény 38. és 39. §-a) korlátozza a személyek szabad mozgására vonatkozó jog gyakorlását?
- 2) a) A 248/2005 törvény (nemzeti jogszabály) 38. és 39. §-a, amelyek megakadályozzák, hogy valamely személy (román állampolgár és jelenleg az Unió polgára) más államban szabadon mozoghasson (a jelen ügyben az Európai Unió egyik tagállama), a személyek szabad mozgásának az EK-Szerződés 18. cikke által tiltott akadályának minősülnek-e?
- b) Az Európai Unió valamely tagállama (a jelen ügyben Románia) korlátozhatja-e állampolgárai szabad mozgásának gyakorlását valamely más tagállam területén?
- 3) a) A román kormány és a Belga Királyság, a Luxemburgi Nagyhercegség és a Holland Királyság kormányai között kötött, a területükön jogellenesen tartózkodó személyek visszafogadásáról szóló egyezményt jóváhagyó 825/2005 sz. kormányrendeletben (az a jogszabály, amelynek alapján a „jogellenes tartózkodást” megvalósító alperes visszafogadása elrendelésre került) található nemzeti rendelkezés szerinti „jogellenes tartózkodás” a 2004/38/EK irányelv⁽¹⁾ 27. cikke szerinti „közrendi” vagy „közbiztonsági” okok közé tartozik-e, oly módon, hogy el lehet rendelni egy ilyen személy szabad mozgásának korlátozását?
- b) Az előző kérdésre adott igenlő válasz esetén, az Unió polgárainak és családtagjaiknak a tagállamok területén történő szabad mozgáshoz és tartózkodáshoz való jogáról szóló 2004/38/EK irányelv 27. cikkét úgy kell-e értelmezni, hogy a tagállamok „közrendi” vagy „közbiz-

tonsági” okokból automatikusan korlátozhatják valamely uniós állampolgár mozgásának és tartózkodásának szabadságát, az érintett személy „magatartásának” vizsgálata nélkül?

⁽¹⁾ HL L 158., 77. o.; magyar nyelvű különkiadás 5. fejezet 5. kötet 46. o.

Az Elsőfokú Bíróság (ötödik tanács) által a T-237/02. sz., Technische Glaswerke Ilmenau GmbH kontra Európai Közösségek Bizottsága ügyben 2006. december 14-én hozott ítélet ellen az Európai Közösségek Bizottsága által 2007. március 8-án benyújtott fellebbezés

(C-139/07 P. sz. ügy)

(2007/C 140/11)

Az eljárás nyelve: német

Felek

Fellebbező: az Európai Közösségek Bizottsága (képviselők: V. Kreuzschitz és P. Aalto meghatalmazottak)

A többi fél az eljárásban: Technische Glaswerke Ilmenau GmbH, Schott Glas, Svéd Királyság, Finn Köztársaság

A fellebbező kérelmei

A fellebbező azt kéri, hogy a Bíróság

- helyezze hatályon kívül az Elsőfokú Bíróságnak a T-237/02. sz. Technische Glaswerke Ilmenau GmbH kontra Európai Közösségek Bizottsága ügyben 2006. december 14-én hozott ítéletét⁽¹⁾, amennyiben az megsemmisítette a Bizottság 2002. május 28-i határozatát a Technische Glaswerke Ilmenau GmbH-nak nyújtott támogatásokra vonatkozó vizsgálati eljárásokkal kapcsolatos dokumentumokhoz való hozzáférést megtagadó részében, és
- kötelezze a Technische Glaswerke Ilmenau GmbH-t az eljárás költségeinek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Az Európai Közösségek Bizottsága az Elsőfokú Bíróság a T-237/02. sz. ügyben 2006. december 14-én hozott ítéletének hatályon kívül helyezését kéri, mely ítélet megsemmisítette a Bizottság 2002. május 28-i határozatát a Technische Glaswerke Ilmenau GmbH-nak nyújtott támogatásokra vonatkozó vizsgálati eljárásokkal kapcsolatos dokumentumokhoz való hozzáférést megtagadó részében.

Az Elsőfokú Bíróság, valamint a Bíróság ítélkezési gyakorlata szerint a támogatásra vonatkozó vizsgálati eljárásban az érintetteknek, és így a támogatás kedvezményezettjeinek nincs az aktához való hozzáférési joguk. Következésképpen jogilag hibás az Elsőfokú Bíróságnak a megtámadott ítélet 87–89. pontjában tett azon megállapítása, mely szerint nem állnak fenn olyan különleges körülmények, amelyek nyilvánvalóan indokolják a kérelmezett az aktához való hozzáféréshöz fűződő jog megtagadását. Az ítélkezési gyakorlat alapján nyilvánvaló, hogy az érintett dokumentumok teljes mértékben kivételt képeznek az aktához való hozzáféréshöz fűződő jog alól, és így nem kell minden egyes dokumentumot egyenként vizsgálni.

Ezenfelül az állami támogatásokra vonatkozó vizsgálati eljárás a támogatást nyújtó állam ellen folyó eljárás, különösen akkor, ha a támogatás kedvezményezettje nem volt jogosult a támogatásra. Következésképpen az aktához való hozzáféréshöz fűződő jog kérdésére az vonatkozik, amit maga Bíróság állapított meg az EK 226. cikke szerinti kötelezettségzegési eljárásokra vonatkozóan, nevezetesen, hogy az ilyen eljárások vonatkozásában nem áll fenn a nyilvánosságnak az aktához való hozzáférési joga.

A megtámadott ítélet ezenfelül arra az abszurd eredményre vezet, hogy a nyilvánosság az átláthatóságot biztosító jog – nevezetesen az 1049/2001 rendelet⁽²⁾ – alapján kiterjedtebb jogokkal rendelkezik a dokumentumokhoz való hozzáférés vonatkozásában, mint a támogatás kedvezményezettje, aki az eljárásban közvetlenül érintett, és aki – éppen azért, mert az EK 230. cikk (4) bekezdése értelmében közvetlenül és személyében érintett – jogosult az eljárást lezáró határozat ellen keresetet indítani. Még nehezebben igazolható az a további következmény, hogy a támogatás kedvezményezettjének kérelmét el lehet utasítani, ha az irányadó ítélkezési gyakorlatra hivatkozik, míg ugyanez nem tehető meg a támogatás kedvezményezettjével vagy független harmadik személlyel szemben, ha az átláthatósági rendeletre hivatkozik.

A Bizottság a harmadik fellebbezési jogalapjával a megtámadott ítéletet abban a tekintetben kifogásolja, hogy ugyanannak a kifejezésnek, nevezetesen a „dokumentum” szónak egyes számban az 1049/2001 rendelet 4. cikkének (2) bekezdésében és a rendelet 6. cikkében különböző értelmet tulajdonít. Míg a 4. cikk (2) bekezdésében az említett szó azt jelenti, hogy az elutasítás tekintetében minden egyes dokumentumot vizsgálni kell, addig az Elsőfokú Bíróság a 6. cikket úgy értelmezte, hogy az egyetlen igazgatási aktaként jelölt dokumentum-kötegghez való hozzáférést is lehet kérelmezni.

A negyedik fellebbezési jogalapjával a Bizottság azt állítja, hogy az Elsőfokú Bíróság megsértette az EK 255. cikket azáltal, hogy a határozatát nem a jogszabály szövege alapján, hanem saját maga által, a szövegtől függetlenül alkalmazott feltevések alapján hozta.

Végezetül a Bizottság azzal érvel, hogy az Elsőfokú Bíróság tévesen állapította meg, hogy az igazgatási aktához való hozzáférésre vonatkozó határozat meghozatalának időpontjában a Technische Glaswerke Ilmenau GmbH-nak nyújtott támogatásra vonatkozó mindkét vizsgálati eljárás lezárult, és ezért a hatóságoknak nem állt érdekében a dokumentumok titkosságának fenntartása, és ez a megállapítás részben éppen az Elsőfokú Eljárás előtt folyamatban levő eljárás miatt téves. Úgy tűnik,

hogy az Elsőfokú Bíróság tévesen indult ki abból, hogy az 1049/2001 rendelet a korábbi ítélkezési gyakorlatot és a támogatás ellenőrzésére vonatkozó releváns eljárási rendelkezéseket hatályon kívül helyezte.

⁽¹⁾ HL C 331., 29. o.

⁽²⁾ HL L 145., 43. o.; magyar nyelvű különkiadás 1. fejezet, 3. kötet, 331. o.

A Bundesverwaltungsgerichts (Németország) által 2007. március 20-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Arcor AG & Co. KG kontra Bundesrepublik Deutschland

(C-152/07. sz. ügy)

(2007/C 140/12)

Az eljárás nyelve: német

A kérdést előterjesztő bíróság

Bundesverwaltungsgericht

Az alapeljárás felei

Felperes: Arcor AG & Co. KG

Alperes: Bundesrepublik Deutschland

Beavatkozó: Deutsche Telekom AG

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

Úgy kell-e értelmezni a távközlési szolgáltatások piacain belüli versenyről szóló, 1990. június 28-i 90/388/EKG bizottsági irányelvet – versenyirányelv⁽¹⁾ – és az egyetemes szolgáltatásnak és az együttműködési képességnek a nyílt hálózatellátás (ONP) elvei alkalmazása révén történő biztosítását szolgáló távközlési összekapcsolásról szóló, 1997. június 30-i 97/33/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvet – összekapcsolási irányelv⁽²⁾ –, hogy a nemzeti szabályozó hatóság 2003-ban nem kötelezheti a nyilvános helyi hálózattal összekapcsolt hálózat üzemeltetőjét, hogy a helyi hálózat piaci erőfölénnyel rendelkező üzemeltetőjének hozzájárulást fizessen az előfizetői hurok átengedése miatt a helyi hálózat üzemeltetőjénél keletkező veszteség rendezésére?

Az 1. kérdésre adott igenlő válasz esetén:

Figyelembe kell-e venni az ilyen – nemzeti jogszabályi előírásban szereplő –kötelezettségnek a közösségi joggal való összeegyeztethetlenségét a nemzeti bíróságnak a helyi hálózat üzemeltetőjének engedélyezésére vonatkozó eljárásban?

⁽¹⁾ HL L 192., 10. o.

⁽²⁾ HL L 199., 32. o.

Az 1. kérdésre adott igenlő válasz esetén:

Figyelembe kell-e venni az ilyen – nemzeti jogszabályi előírásban szereplő –kötelezettségnek a közösségi joggal való összeegyeztethetlenségét a nemzeti bíróságnak a helyi hálózat üzemeltetőjének engedélyezésére vonatkozó eljárásban?

⁽¹⁾ HL L 192., 10. o.

⁽²⁾ HL L 199., 32. o.

A Bundesverwaltungsgericht (Németország) által 2007. március 20-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Communication Services TELE2 GmbH kontra Bundesrepublik Deutschland

(C-153/07. sz. ügy)

(2007/C 140/13)

Az eljárás nyelve: német

A Bundesverwaltungsgerichts (Németország) által 2007. március 20-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Firma 01051 Telekom GmbH kontra Németországi Szövetségi Köztársaság

(C-154/07. sz. ügy)

(2007/C 140/14)

Az eljárás nyelve: német

A kérdést előterjesztő bíróság

Bundesverwaltungsgericht

Az alapeljárás felei

Felperes: Communication Services TELE2 GmbH

Alperes: Bundesrepublik Deutschland

Beavatkozó: Deutsche Telekom AG

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

Úgy kell-e értelmezni a távközlési szolgáltatások piacain belüli versenyről szóló, 1990. június 28-i 90/388/EGK bizottsági irányelvet – versenyirányelv ⁽¹⁾ – és az egyetemes szolgáltatásnak és az együttműködési képességnek a nyílt hálózatellátás (ONP) elvei alkalmazása révén történő biztosítását szolgáló távközlési összekapcsolásról szóló, 1997. június 30-i 97/33/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvet – összekapcsolási irányelv ⁽²⁾ –, hogy a nemzeti szabályozó hatóság 2003-ban nem kötelezheti a nyilvános helyi hálózattal összekapcsolt hálózat üzemeltetőjét, hogy a helyi hálózat piaci erőfölénnyel rendelkező üzemeltetőjének hozzájárulást fizessen az előfizetői hurok átengedése miatt a helyi hálózat üzemeltetőjénél keletkező veszteség rendezésére?

A kérdést előterjesztő bíróság

Bundesverwaltungsgericht

Az alapeljárás felei

Felperes: Firma 01051 Telekom GmbH

Alperes: Bundesrepublik Deutschland

Beavatkozó: Deutsche Telekom AG

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

Úgy kell-e értelmezni a távközlési szolgáltatások piacain belüli versenyről szóló, 1990. június 28-i 90/388/EGK bizottsági irányelvet ⁽¹⁾ – versenyirányelv – és az egyetemes szolgáltatásnak és az együttműködési képességnek a nyílt hálózatellátás (ONP) elvei alkalmazása révén történő biztosítását szolgáló távközlési összekapcsolásról szóló, 1997. június 30-i 97/33/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvet ⁽²⁾ – összekapcsolási irányelv –, hogy a nemzeti szabályozó hatóság 2003-ban nem kötelezheti a nyilvános helyi hálózattal összekapcsolt hálózat üzemeltetőjét, hogy a helyi hálózat piaci erőfölénnyel rendelkező üzemeltetőjének hozzájárulást fizessen az előfizetői hurok átengedése miatt a helyi hálózat üzemeltetőjénél keletkező veszteség rendezésére?

Az 1. kérdésre adott igenlő válasz esetén:

Figyelembe kell-e venni az ilyen – nemzeti jogszabályi előírásban szereplő – kötelezettségnek a közösségi joggal való összeegyeztethetlenségét a nemzeti bíróságnak a helyi hálózat üzemeltetőjének engedélyezésére vonatkozó eljárásban?

⁽¹⁾ HL L 192., 10. o.

⁽²⁾ HL L 199., 32. o.

A Consiglio di Stato (Olaszország) által 2007. március 21-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Salvatore Aiello és társai kontra Comune di Milano, Sindaco di Milano, Comitato tecnico-scientifico per l'emergenza del traffico e della mobilità nella città di Milano, Provincia di Milano, Regione Lombardia, Ministero delle infrastrutture e dei trasporti, Ministero dell'interno, Presidenza del Consiglio dei Ministri, Euromilano SpA, Metropolitana milanese SpA

(C-156/07. sz. ügy)

(2007/C 140/15)

Az eljárás nyelve: olasz

A kérdést előterjesztő bíróság

Consiglio di Stato

Az alapeljárás felei

Felperesek: Salvatore Aiello és társai

Alperesek: Comune di Milano, Sindaco di Milano, Comitato tecnico-scientifico per l'emergenza del traffico e della mobilità nella città di Milano, Provincia di Milano, Regione Lombardia, Ministero delle infrastrutture e dei trasporti, Ministero dell'interno, Presidenza del Consiglio dei Ministri, Euromilano SpA, Metropolitana milanese SpA

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

1) A 337/1985 irányelv ⁽¹⁾ 2. cikkét, amely előírja, hogy a környezetre várhatóan jelentős hatást gyakorló projektek esetében hatásvizsgálatot kell végezni, és hogy ezeket a projekteket a 4. cikk határozza meg, úgy kell-e értelmezni, hogy:

bármely, a környezetre várhatóan jelentős hatást gyakorló projektet környezeti hatásvizsgálat alá kell vetni, jóllehet nem szerepel az irányelv I. vagy II. mellékletében, vagy éppen ellenkezőleg, csak az irányelv I. és II. mellékletében szereplő projekteket kell környezeti hatásvizsgálat alá vetni;

2) A 337/1985 irányelv 4. cikke, amelynek értelmében a tagállamok határozzák meg, hogy a II. mellékletbe tartozó projektek esetében esetenkénti vizsgálatot, illetve előre megállapított küszöbértékek vagy szempontrendszer alapján, a III. mellékletben szereplő szempontokat is figyelembe írják elő a hatásvizsgálatot, pontos kötelezettségnek minősül-e, vagy csak lehetőség-e a tagállamok számára, hogy figyelembe vegyék a III. mellékletben szereplő valamennyi szempontot;

3) Az 1996. április 12-i d.P.R. 1. cikkével az olasz jogalkotó pontosan ültette-e át a 337/1985 irányelv 4. cikkét és annak III. mellékletét, ha az irányelv II. mellékletébe tartozó projektek tekintetében a környezeti hatásvizsgálat kötelezettsége feltételeként nem írta elő a projekt más projektekkel történő halmozódásának az irányelv III. mellékletében előírt feltételét.

⁽¹⁾ HL L 175., 40. o.; magyar nyelvű különkiadás 15. fejezet 1. kötet 248. o.

2007. március 23-án benyújtott kereset – Európai Közösségek Bizottsága kontra Osztrák Köztársaság

(C-161/07. sz. ügy)

(2007/C 140/16)

Az eljárás nyelve: német

Felek

Felperes: az Európai Közösségek Bizottsága (képviselők: E. Traversa és G. Braun, meghatalmazottak)

Alperes: Osztrák Köztársaság

A felperes kereseti kérelmei

A felperes kéri, hogy a Bíróság:

- állapítsa meg, hogy az Osztrák Köztársaság megsértette az EK 43. cikket, amennyiben a társaságoknak az Európai Unió új tagállamai – kivéve Máltát és Ciprust – állampolgárai kérelme alapján a cégjegyzékbe történő bejegyzése esetén előírja a munkaügyi hatóság által a tag függetlenségére vonatkozó igazolás vagy a mentességére vonatkozó igazolás benyújtását úgy, hogy a személyegyesítő társaságok jellemzően munkaviszony keretében ellátott tevékenységet végző tagjai, valamint a korlátolt felelősségű társaságok jellemzően munkaviszony keretében ellátott tevékenységet végző, kisebbségi részesedéssel rendelkező tagjai függetlenségének megállapítása olyan eljárásban történik, amelynek időtartama három hónap, és amely során a független tevékenység nem gyakorolható;
- kötelezze az Osztrák Köztársaságot a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A felperes szerint az EK 43. cikk első bekezdése biztosítja a tagállami állampolgárok számára azt a jogot, hogy letelepedjenek valamely másik tagállamban annak érdekében, hogy ott önálló vállalkozóként gazdasági tevékenységet kezdjenek és folytassanak, illetve társaságot alapítsanak és irányítsanak. A hátrányos megkülönböztetésnek az EK 12. cikkben megállapított általános elvét fejezi ki az EK 43. cikk, amely megtiltja a független vállalkozók állampolgárság alapján történő hátrányos megkülönböztetését. Az EK 43. cikk második bekezdése rögzíti a [letelepedés országának] saját állampolgárait irányadó bánásmóddal egyenlő bánásmód követelményét. E cikk szerint a letelepedés szabadsága magában foglalja a jogot a gazdasági tevékenység más tagállamok területén önálló vállalkozóként történő megkezdésére és folytatására, tekintet nélkül annak jellegére, valamint vállalkozások, így különösen társaságok alapítására és irányítására, a letelepedés országának joga által a saját állampolgárait meghatározott feltételek szerint.

A cégjegyzék vezetésével megbízott osztrák bíróságok az osztrák jog alá tartozó társaságnak az Európai Unióhoz 2004. május 1-jével csatlakozott tagállamok – kivéve Máltát és Ciprust – állampolgára kérelmére történő bejegyzése esetén a tag függetlenségének megállapítását követelik meg. A független vállalkozókat és munkavállalókat „a gazdasági tevékenység valódi gazdasági tartalma” alapján különböztetik meg. Az osztrák szabályozás szerint munkavállalónak kell tekinteni a személyegyesítő társaságok azon tagjait, valamint a korlátolt felelősségű társaságnak a 25 %-nál kisebb részesedéssel rendelkező azon tagjait, akik jellemzően munkaviszony keretében ellátott tevékenységet végeznek. E vélelem addig érvényes, amíg a tag kérésére a regionális munkaügyi iroda meg nem állapítja, hogy a tag döntő befolyást gyakorol a társaság irányítására. A függetlenséget a kérelmezőnek kell bizonyítania. Az érintett személyek nem kezdenek meg tevékenységüket addig, amíg a legfeljebb 3 hónapon belül meghozandó határozattal meg nem állapítják függetlenségüket.

A felperes állítása szerint e rendelkezés nem egyeztethető össze az EK 43. cikkben biztosított letelepedés szabadságával. Azáltal, hogy e rendelkezés minden igazolás nélkül jelentősen megnehezíti a nyolc új tagállamból származó független vállalkozók számára, hogy társaságot alapítsanak, az sérti e vállalkozók azon szabadságát, hogy Ausztriában telepedjenek le. A per tárgyát képező szabályozás még akkor is hátrányos megkülönböztetést tartalmaz, ha alkalmazási köre korlátozott. Még ha az érintett nyolc tagállam állampolgárainak nem is kell kivétel nélkül és minden esetben kérniük a fenti igazolást, a döntő körülmény az, hogy Ausztria és a többi tagállam állampolgárainak ezt *soha* nem kell kérniük. Ráadásul a csatlakozási szerződések átmeneti rendelkezései kizárólag a munkavállalók szabad mozgását illetően állapítanak meg korlátokat. Az ilyen korlátozás nem lehetséges a letelepedés szabadságát illetően. Az a tény, hogy a szóban forgó szabályozás célja szerint meg kívánja akadályozni a munkavállalók szabad mozgására vonatkozó átmeneti intézkedések kijátszását, és annak nem célja a letelepedés szabadságának korlátozása, semmit sem változtat azon, hogy végeredményben e rendelkezés korlátozza a letelepedés szabadságát.

Az EK 46. cikknek megfelelően a letelepedés szabadságának korlátozása kizárólag közrendi, közbiztonsági vagy közegészség-

ügyi okokból, illetve a nem nyíltan hátrányos megkülönböztetést megvalósító intézkedések esetén más, közérdeken alapuló kényszerítő okból igazolható. Mivel ezen intézkedések alapvető szabadságot korlátoznak, azoknak minden esetben alkalmasnak kell lenniük az elérni kívánt cél elérésére, és nem léphetnek túl az e cél eléréséhez szükséges mértéken. A per tárgyát képező szabályozás nem teljesíti e feltételeket.

A felperes szerint ugyanis nincs arra utaló jel, hogy az átmeneti rendelkezéseknek az érintett nyolc tagállam állampolgárai által történő megkerülése, amelytől az osztrák kormány tart, olyan méreteket öltene, amely ténylegesen és alapvetően veszélyeztetné az osztrák munkaerőpiac működését. Emellett a munka jellegének meghatározására vonatkozó két szempont – vagyis a végzett munka jellege és a társaság irányítására gyakorolt befolyás – nem alkalmas a munkaviszony keretében végzett és a független tevékenység megkülönböztetéséhez. Ami a korlátozás szükségességét illeti, az osztrák kormány előadásaiból nem tűnik ki, hogy valamely kevésbé korlátozó intézkedés, mint például a társaság bejegyzését követően elvégzendő utólagos ellenőrzés miatt nem alkalmas az elérni kívánt cél megvalósítására.

A Corte suprema di cassazione (Olaszország) által 2007. március 26-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Ampliscientifica Srl, Amplifin SpA kontra Ministero dell'Economia e delle Finanze, Agenzia delle Entrate

(C-162/07. sz. ügy)

(2007/C 140/17)

Az eljárás nyelve: olasz

A kérdést előterjesztő bíróság

Corte suprema di cassazione

Az alapeljárás felei

Felperesek: Ampliscientifica Srl, Amplifin SpA

Alperesek: Ministero dell'Economia e delle Finanze, Agenzia delle Entrate

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- 1) az 1977. május 17-i 77/388/EGK tanácsi irányelv⁽¹⁾ 4. cikke (4) bekezdésének utolsó részét úgy kell-e értelmezni, mint nem kellően pontos rendelkezést, amely lehetővé teszi a tagállamok számára, hogy az e pontban előírt rendszert csak kölcsönös pénzügyi, gazdasági és jogi kapcsolatban álló jogalanyok sajátos esetén alkalmazza, vagy pedig úgy, mint kellően pontos rendelkezést, amely, amennyiben már a tagállam elfogadta ezt a rendszert, kötelezővé teszi e rendszernek valamennyi, a fent hivatkozott kapcsolatban álló jogalany tekintetében történő alkalmazásának előírását;

2) az első kérdésre adandó választól függetlenül, az időbeli korlátok azon értelemben történő előírása, hogy a kapcsolatnak már meghatározott ideje fenn kell állnia, mint a rendszer alkalmazása feltételének, anélkül, hogy az érdekelt adóalanyok számára lehetséges volna a kapcsolat létrehozása érvényes gazdasági indokának bizonyítása, az irányelv céljához, illetve a joggal való visszaélés tilalmának elvéhez viszonyítva aránytalan eszköznek minősül-e, amennyiben e szabályozás egyébként a HÉA semlegessége elvével ellentétesnek minősíthető.

(¹) HL L 145., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 9. fejezet 1. kötet 23. o.

Verwaltungsgericht des Saarlandes (Németország) által 2007. március 30-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Apothekerkammer des Saarlandes, Marion Schneider, Michael Holzapfel, Dr. Fritz Trennheuser és a Deutscher Apothekerverband e.V. kontra Saarland és a Ministerium für Justiz, Gesundheit und Soziales, perbe hívott: DocMorris N.V

(C-171/07. sz. ügy)

(2007/C 140/18)

Az eljárás nyelve: német

A kérdést előterjesztő bíróság

Verwaltungsgericht des Saarlandes (Németország).

Az alapeljárás felei

Felperesek: Apothekerkammer des Saarlandes, Marion Schneider, Michael Holzapfel, Dr. Fritz Trennheuser és a Deutscher Apothekerverband e.V.

Alperesek: Saarland és a Ministerium für Justiz, Gesundheit und Soziales.

Perbe hívott: DocMorris N.V

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

1. Úgy kell-e értelmezni a letelepedés szabadságára vonatkozó rendelkezéseket a tőkeegyesítő társaságok vonatkozásában (EK 43. és 48. cikk), hogy azokkal ellentétes a gyógyszerárak külföldiek általi tulajdonlásának tilalma, amelyet az utoljára a 2006. október 31-i rendelet 34. cikke (BGBl. I-2407. o.) által módosított, gyógyszerészségről szóló törvény 1980. október

15-én egységes szerkezetbe foglalt szövege (BGBl. I-1993. o.) 2. § (1) bekezdésének 1-4. és 7. pontja, valamint a 7. § első mondata és a 8. § első mondata tartalmaz?

2. Abban az esetben, ha az első kérdésre igenlő a válasz:

Jogosult és köteles-e egy nemzeti hatóság a közösségi jogra, különös tekintettel az EK 10. cikkre és a közösségi jog hatékony érvényesülésének alapelveire, hogy az általa a közösségi jogba ütközőnek ítélt nemzeti előírásokat ne alkalmazza, abban az esetben is, ha nem a közösségi jog nyilvánvaló megsértéséről van szó, és a vonatkozó előírások közösségi joggal való összeegyeztethetlenségét az Európai Közösségek Bírósága nem állapította meg?

Verwaltungsgericht des Saarlandes (Németország) által 2007. március 30-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Helga Neumann-Seiwert gyógyszerész kontra Saarland és a Ministerium für Justiz, Gesundheit und Soziales, perbe hívott: DocMorris N.V

(C-172/07. sz. ügy)

(2007/C 140/19)

Az eljárás nyelve: német

A kérdést előterjesztő bíróság

Verwaltungsgericht des Saarlandes (Németország).

Az alapeljárás felei

Felperes: Helga Neumann-Seiwert gyógyszerész

Alperesek: Saarland és a Ministerium für Justiz, Gesundheit und Soziales.

Perbe hívott: DocMorris N.V

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

1. Úgy kell-e értelmezni a letelepedés szabadságára vonatkozó rendelkezéseket a tőkeegyesítő társaságok vonatkozásában (EK 43. és 48. cikk), hogy azokkal ellentétes a gyógyszerárak külföldiek általi tulajdonlásának tilalma, amelyet az utoljára a 2006. október 31-i rendelet 34. cikke (BGBl. I-2407. o.) által módosított, gyógyszerészségről szóló törvény 1980. október 15-én egységes szerkezetbe foglalt szövege (BGBl. I-1993. o.) 2. § (1) bekezdésének 1-4. és 7. pontja, valamint a 7. § első mondata és a 8. § első mondata tartalmaz?

2. Abban az esetben, ha az első kérdésre igenlő a válasz:

Jogosult és köteles-e egy nemzeti hatóság a közösségi jogra, különös tekintettel az EK 10. cikkre és a közösségi jog hatékony érvényesülésének alapelveire, hogy az általa a közösségi jogba ütközőnek ítélt nemzeti előírásokat ne alkalmazza, abban az esetben is, ha nem a közösségi jog nyilvánvaló megsértéséről van szó, és a vonatkozó előírások közösségi joggal való összeegyeztethetőségét az Európai Közösségek Bírósága nem állapította meg?

2007. március 30-án benyújtott kereset – Az Európai Közösségek Bizottsága kontra Olasz Köztársaság

(C-174/07. sz. ügy)

(2007/C 140/20)

Az eljárás nyelve: olasz

Felek

Felperes: az Európai Közösségek Bizottsága (képviselők: E. Traversa és M. Afonso meghatalmazottak)

Alperes: Olasz Köztársaság

Kereseti kérelmek

- A Bíróság állapítsa meg, hogy az Olasz Köztársaság – mivel a 2003. december 24-i 350. sz. törvény (2004. évi költségvetési törvény) 2. cikkének (44) bekezdésével a 2002. évre kiterjesztette a 2002. december 27-i 289. sz. törvény (2003. évi költségvetési törvény) 8. és 9. cikkében előírt adóamnesztiát, illetve úgy rendelkezett, hogy egyértelműen és általánosan lemond a 2002-es adóévben teljesített adóköteles ügyletek ellenőrzéséről – nem teljesítette a tagállamok forgalmi adóra vonatkozó jogszabályainak összehangolásáról – közös hozzáadottértékadó-rendszer: egységes adóalap-megállapításról szóló, 1977. május 17-i 77/388/EGK hatodik irányelv⁽¹⁾ 2. és 22. cikkét 2007. január 1-jével hatályon kívül helyező, és annak helyébe lépő, a közös hozzáadottértékadó-rendszerrel szóló, 2006. november 28-i 2006/112/EK tanácsi irányelv⁽²⁾ 2. cikke (1) bekezdésének a), c) és d) pontjából, illetve XI. címének 193–273. cikkéből, valamint az EK-Szerződés 10. cikkéből eredő kötelezettségeit;
- A Bíróság kötelezze az Olasz Köztársaságot a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

1. A Bizottság emlékeztet arra, hogy a közösségi jogalkotó kettős kötelezettséget állapított meg a tagállamok számára, amelynek alapján a tagállamok nem csak a hatodik irányelv átültetéséhez szükséges nemzeti jogszabályok meghozatalára kötelesek, de egyúttal minden olyan közigazgatási intézkedés meghozatalára is, amely biztosítja azt, hogy a HÉA alanyai betartják a hatodik irányelvből eredő, elsődlegesen az adott időszakban az adóköteles ügyletek teljesítése utáni adó megfizetésére vonatkozó kötelezettségeiket. Nem lenne értelme a HÉA közösségi jogalkotó által előírt összehangolásának, és az nem járna semmilyen gyakorlati haszonnal, amennyiben a nemzeti adóhatóságokat nem köteleznék a hatodik irányelv tizennegyedik preambulumbekzdésében említett, az adó beszédését valamennyi tagállamban „egységes módon” biztosító megállapítási és ellenőrzési rendszer hatékony végrehajtására.
2. A 289/2002. sz. olasz törvény 8. és 9. cikke által bevezetett rendelkezések jelentősen túlmutatnak a közösségi jogalkotó által a tagállamokra ruházott közigazgatási mérlegelési jogkörön. Ugyanis az olasz állam ahelyett, hogy mérlegelési jogkörét az adóellenőrzés hatékonyságának növelésére használta volna fel, a fent hivatkozott törvénnyel olyan intézkedést hajtott végre, amely valójában általános, megkülönböztetéstől mentes és előzetes lemondást jelent a HÉA tekintetében az ellenőrzés mindennemű módjáról, ezzel közvetlenül ellentmondva a hatodik irányelv 22. cikkében előírt követelményeknek, és ennek következményeként a 2. cikk azon általános követelményének, amely szerint minden adóköteles ügylet a HÉA alá tartozik. Az olasz jogalkotó saját hatáskörén belül minden HÉA-alany részére lehetővé tette, hogy több adóévre vonatkozóan teljes mértékben kivonják magukat bármilyen adóellenőrzés alól. Így az adóalany valamely általános módszer alapján kiszámított összeg befizetése révén jelentős előnyökhöz juthat, amely összegnek semmi köze az érintett adóévben a termékértékesítések vagy szolgáltatásnyújtások után általa fizetendő HÉA összegéhez.
3. A rendes HÉA-szabályok szerint kiszámított adóösszeg és a „condono tombale” („síríg szóló amnesztia”) feltételeinek megfelelő összeg szélsőséges „elválását” különösen jól szemlélteti azon eset, amikor az adóalany teljesen elmulasztotta az adóbevallás benyújtását. Az adózó természetes személy esetén 1 500 euró, illetve társaság esetén 3 000 euró megfizetésével minden adóév tekintetében szabályossá teheti helyzetét. Hasonló módon hiányzik az egyszerű kiegészítő nyilatkozattal elérhető „síríg szóló” amnesztiára vonatkozó szabályokból az érintett (de be nem jelentett) ügyletek adóalapjával való bármilyen összefüggés. Az amnesztiával élni kívánó adózó adókötelezettségét az adóévben teljesített termékértékesítések és szolgáltatásnyújtások után fizetendő (vagy az azonos adóév beszerzései után jogtalanul levont) HÉA 2 %-ában állapítják meg.

4. A HÉA-ellenőrzésről való ilyen általános és előzetes lemondás súlyos zavarokat okozhat a közös HÉA-rendszer megfelelő működésében. Különösen alááshatja az adósemlegesség elvét, amely a HÉA megfizetése tekintetében tiltja, hogy a hasonló ügyleteket teljesítő gazdasági szereplőkkel szemben eltérő bánásmódot alkalmazzanak. Ugyanis a HÉA tényleges kivetését és megfizetését előíró szabály alóli bármilyen kivétel egyrészt hátrányosan érinti az általános HÉA-rendszer alá tartozó olasz, illetve más tagállambeli vállalkozásokat, másrészt a közös piac egészét tekintve súlyosan sérti a hatodik irányelv negyedik preambulumbekzdésében említett „tisztességes verseny” elvét.

(¹) HL L 145., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 9. fejezet, 1. kötet, 23. o.

(²) HL L 347., 1. o.

alapján a jogi személyiséggel nem rendelkező alkalmi társaság valamely tagja, amely ilyen minőségben vett részt valamely közbeszerzési szerződés odaítélési eljárásában, és a szerződést nem neki ítélték oda, önállóan élhet e jogorvoslattal az említett szerződés odaítéléséről szóló határozattal szemben?”

(¹) HL L 209., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 6. fejezet 1. kötet 322. o.

(²) HL L 395., 33. o.; magyar nyelvű különkiadás 6. fejezet 1. kötet 246. o.

A Consiglio di Stato (Olaszország) által 2007. április 4-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – SAVA e C. Srl, SIEME Srl, GRADED SpA kontra Mostra d'Oltremare SpA és társai

(C-194/07. sz. ügy)

(2007/C 140/21)

Az eljárás nyelve: olasz

(C-204/07. P. sz. ügy)

(2007/C 140/22)

Az eljárás nyelve: német

A kérdést előterjesztő bíróság

Cosiglio di Stato

Az alapeljárás felei

Felperes: SAVA e C. Srl, SIEME Srl, GRADED SpA

Alperes: Mostra d'Oltremare SpA és társai

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés

„A szolgáltatásnyújtásra irányuló közbeszerzési szerződések odaítélési eljárásainak összehangolásáról szóló, 1992. június 18-i 92/50/EGK tanácsi irányelvvel (¹) módosított, az árubeszerzésre és az építési beruházásra irányuló közbeszerzési szerződések odaítélésével kapcsolatos jogorvoslati eljárás alkalmazására vonatkozó törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések összehangolásáról szóló, 1989. december 21-i 89/665/EGK tanácsi irányelv (²) 1. cikkét úgy kell-e értelmezni, hogy azzal ellentétes az olyan nemzeti jogi rendelkezés, amely

Az Elsőfokú Bíróságnak (ötödik tanács) a T-23/03. sz., C.A.S. SpA kontra Európai Közösségek Bizottsága ügyben 2007. február 6-án hozott végzése ellen a C.A.S. SpA által 2007. április 16-án benyújtott fellebbezés

Felek

Fellebbező: C.A.S. SpA (képviselő: D. Ehle ügyvéd)

Másik fél az eljárásban: az Európai Közösségek Bizottsága

A fellebbező fellebbezési kérelmei:

- A Bíróság helyezze hatályon kívül az Elsőfokú Bíróságnak a T-23/03 sz. ügyben 2007. február 6-án (¹) hozott ítéletét;
- Adjon helyt az elsőfokú eljárásban előadott kérelmeknek, másodlagosan pedig határozathozatal végett utalja vissza az ügyet az Elsőfokú Bíróság elé;
- Adjon helyt a fellebbező által a 2003. január 28-i, 2003. augusztus 4-i és 2003. augusztus 1-jei beadványban előadott pervezető intézkedések iránti kérelemnek;
- Kötelezze az alperest az elsőfokú eljárás költségeinek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Fellebbezése alátámasztására a fellebbező a következő kilenc jogalapra hivatkozik, amelyek miatt a megtámadott ítélet jogellenesnek tartja:

Első jogalapjában a fellebbező azt kifogásolja, hogy az Elsőfokú Bíróság kizárólagos hatáskört tulajdonított a török hatóságoknak annak megállapítására, hogy a fellebbező által kiállított, a vámkezelés során benyújtott A.TR.1 szállítási bizonyítvány „eredetinek” „nem eredetinek”, illetve „szabályosnak” vagy „szabálytalannak” tekinthető-e. A fellebbező szerint a kivitel szerinti állam vámhatóságainak kizárólagos hatásköre megszűnik azon esetekben, amelyekben megfelelő és megalapozott objektív körülmények állnak rendelkezésre arra vonatkozóan, hogy a kivitel szerinti állam illetékes hatósága a szállítási bizonyítvány kiállítása (az űrlapok kiadása, bélyegzése, aláírása), valamint az árunak ezen bizonyítvány alapján történő vámkezelése során szabálytalanságokban működött közre. A török hatóságoknak a bizonyítványhoz fűzött későbbi magyarázatai nem tekinthetők hitelt érdemlőnek és kizárólagosan irányadóknak.

Második jogalapjában a fellebbező a megtámadott ítéletnek az iratbetekintési jog és a kérelmező védelmi jogai mértékére vonatkozó megállapításait nehezményezi. A betekintési jog szerinte nem csak azon iratokra vonatkozik, amelyeket a Bizottság a belső határozata és a benyújtott adatok alapján a megtámadott határozat meghozatala során figyelembe vett. Az iratbetekintési jog kiterjed minden további olyan bizalmas vagy nem bizalmas jellegű iratra, amely a tényállás értékelésére tekintettel a fellebbező ténybeli és jogi előadásai szempontjából jelentőséggel bírhat.

Harmadik jogalapjában a fellebbező azt kifogásolja, hogy az Elsőfokú Bíróság a teljes bizonyítási terhet minden olyan ténybeli körülmény tekintetében a fellebbezőre hárítja, amely igazolja a Vámkódex 239. cikke és a Vámkódex végrehajtási rendeletének 905. cikke szerinti „különleges helyzet” fennállását. A fellebbező úgy véli, hogy az ilyen esetekben a bizonyítási teher megfordul, vagy a bizonyítási kötelezettség mértéke csökken. A fellebbezőt semmiképpen nem terheli az általa harmadik országokra (a jelen esetben Törökországra) vonatkozóan előadott tények bizonyítása, amelyeket legmegfelelőbbben a részükre biztosított hatáskör keretében a Bizottság vagy az OLAF vizsgálhat, illetve vizsgálni köteles. Ugyanez igaz azon tényekre, amelyek az Európai Bizottság tevékenységi területébe, illetve befolyása alá tartoznak.

Negyedik jogalapjában a fellebbező arra hivatkozik, hogy az Elsőfokú Bíróság – az ítéletben a fellebbezőre hárított teljes bizonyítási teherre is tekintettel – jogellenesen elmulasztotta pervezető intézkedések meghozatalát, és különösen a kért bizonyítás felvételét. Ezzel szemben a felajánlott bizonyítékokat az Elsőfokú Bíróság mint a tárgyhöz nem tartozót elutasította.

Ötödik jogalapjában a fellebbező előadja, hogy az Elsőfokú Bíróság jogi szempontból tévesen értelmezte és minősítette a fellebbező által a török hatóságoknak az (állítólagosan) „nem eredeti” (valójában azonban „szabálytalan”) A.TR.1 szállítási bizonyítványok kibocsátásában való közreműködésére vonatkozóan benyújtott valamennyi okiratot, illetve előterjesztett valamennyi tényt és körülményt. Az Elsőfokú Bíróság ennél fogva téves jogi következtetésekre jutott. Emellett az Elsőfokú Bíróság

a fellebbező világos előadásai ellenére teljes mértékben figyelmen kívül hagyott lényeges tényeket.

Hatodik jogalapjában a fellebbező azt rója az Elsőfokú Bíróság terhére, hogy elmulasztotta jogsértőnek minősíteni a Bizottság azon eljárását, hogy nem fordult Társulási Tanácshoz és a Vámbizottsághoz.

A **hetedik jogalap** arra vonatkozik, hogy az Elsőfokú Bíróság valamely meghatározott A.TR.1 szállítási bizonyítvány tekintetében nem ismerte el a fellebbezőnek a részlegesen megtámadott bizottsági határozat megsemmisítéséhez fűződő érdekét.

Nyolcadik jogalapjában a fellebbező azt kifogásolja, hogy az Elsőfokú Bíróság jogi tévedést követett el akkor, amikor elmulasztotta a konkrét ügyre vonatkozó költség- és kockázatelemzés kezdeményezését. Ennélfogva az Elsőfokú Bíróság figyelmen kívül hagyta, hogy – tekintettel a török hatóságok és a Bizottság durva mulasztására a piaci szereplő és a közigazgatási szerv közötti kapcsolatban – még a nem eredeti A.TR.1 szállítási bizonyítványok elfogadása esetén is méltánytalan lenne, hogy a piaci szereplőt olyan kár érje, amely a dolgok rendes menete esetén nem merült volna fel.

Kilencedik jogalapjában a fellebbező azt állítja, hogy a megtámadott ítélet a Vámkódex 220. cikke (2) bekezdése b) pontjának az előadott és megállapított tények alapján történő alkalmazásával nem veszi figyelembe, hogy a török vámhatóságok tevőlegesen közreműködtek az ügyben szóban forgó 32 db. A.TR.1 bizonyítvány kiállításában és felhasználásában.

(¹) HL C 82, 30. o.

A Hof van beroep te Gent által 2007. április 19-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Lodewijk Gysbrechts és a Santurel Inter BVBA elleni büntetőeljárás

(C-205/07. sz. ügy)

(2007/C 140/23)

Az eljárás nyelve: holland

A kérdést előterjesztő bíróság

Hof van beroep te Gent (Belgium)

Az alapeljárás felei

Lodewijk Gysbrechts és a Santurel Inter BVBA

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés

A kereskedelemről, valamint a fogyasztók tájékoztatásáról és védelméről szóló 1991. július 14-i belga törvény az Európai Közösség létrehozásáról szóló Szerződés 28–30. cikke szerinti azonos hatású intézkedések tilalmába ütköző intézkedésnek minősül-e annyiban, amennyiben e nemzeti törvény 80. cikke 3. §-megtiltja, hogy az elállásra nyitva álló határidő lejárta előtt a fogyasztótól előleg vagy a teljes vételár megfizetését követeljék, aminek az a következménye, hogy az áruk saját országban történő értékesítésére a kereskedelemről, valamint a fogyasztók tájékoztatásáról és védelméről szóló 1991. július 14-i törvény által gyakorolt tényleges hatás az e törvény más tagállamok állampolgáraival folytatott kereskedelemre gyakorolt hatásától eltér, és ezáltal az áruk – az Európai Közösség létrehozásáról szóló Szerződés 23. cikke által védett – szabad mozgásának tényleges korlátozása valósul meg?

2007. április 19-én benyújtott kereset – Az Európai Közösségek Bizottsága kontra Spanyol Királyság

(C-207/07. sz. ügy)

(2007/C 140/24)

Az eljárás nyelve: spanyol

Felek

Felperes: az Európai Közösségek Bizottsága (képviselők: H. Støvlbæk és R. Vidal Puig meghatalmazottak)

Alperes: Spanyol Királyság

Kereseti kérelmek

- A Bíróság állapítsa meg, hogy a Spanyol Királyság – február 24-i 4/2006. királyi törvényerejű rendelet egyetlen cikke második bekezdésének 1. pontjával, amely a szénhidrogén ágazatról szóló, október 27-i 34/1998. törvény tizenegyedik kiegészítő rendelkezésének harmadik bekezdése 1. pontjában megállapított, a Comisión Nacional de Energía (nemzeti energia bizottság) tizenegyedik feladatát akképpen módosította, hogy egyes, az energiaágazatban meghatározott szabályozott tevékenységet végző vállalkozásokban történő bizonyos részesedés megszerzését, valamint az ilyen tevékenységek folytatása szempontjából értékes eszközök megszerzését a Comisión Nacional de Energía előzetes jóváhagyásától tette függővé – nem teljesítette az EK-Szerződés 56. és 43. cikkéből eredő kötelezettségeit;
- kötelezze a Spanyol Királyságot a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

1. A kereset tárgyát képező spanyol szabályozás az alábbi ügyleteket teszi a Comisión Nacional de Energía (a CNE) előzetes jóváhagyásától függővé:

- bármely jogalany által a jegyzett tőke 10 %-át meghaladó részesedésszerzés vagy más jelentős befolyást biztosító részesedés megszerzése olyan társaságban, amely vagy saját maga, vagy az ugyanazon vállalatcsoporthoz tartozó más társaság révén az energiaágazatban meghatározott tevékenységet végez;
 - az ilyen tevékenységek folytatása szempontjából értékes eszközök megszerzése.
2. A Bizottság álláspontja szerint a vitatott szabályozás összeegyeztethetetlen az EK-Szerződés 56. cikkével az alábbi indokok miatt:
 - az energiaágazatban tevékenységet végző vállalkozásokban történő részesedésszerzés vagy az ilyen tevékenységek folytatása szempontjából értékes eszközök megszerzése az EK 56. cikk értelmében „tőkemozgásnak” minősülnek;
 - a CNE előzetes hozzájárulása az EK 56. cikk által elvben tiltott, a tőke szabad mozgása „korlátozásának” minősül;
 - a hivatkozott korlátozás a Szerződés alapján nem igazolható.
 3. Pontosabban a Bizottság álláspontja szerint a vitatott szabályozás nem igazolható az energiaellátás biztonsága garantálásának célkitűzésével az alábbi indokok miatt:
 - a vitatott intézkedés nem megfelelő az energiaellátás biztonsága garantálására, mivel más, alkalmasabb eszközök is léteznek erre;
 - mindenesetre a vitatott intézkedés aránytalan, mivel az előzetes jóváhagyás nem korlátozódik a részesedésszerzéssel érintett társaság ügyvezetése vagy eszközök kezelése körében bizonyos meghatározott aktusokra;
 - a CNE lehetősége a jóváhagyás megtagadására, illetve annak feltételekhez kötésére nem függ objektív és kellően meghatározott szempontoktól, amelyek hatékony bírói felülvizsgálat tárgyát képezhetnének.

A Bizottság álláspontja szerint a vitatott szabályozás továbbá a letelepedés szabadságának az EK 43. cikkel ellentétes korlátozásának minősül, amely – a fentiekben az EK 56. cikk kapcsán már említett indokok miatt – szintén nem igazolható az energiaellátás biztonsága garantálásának célkitűzése alapján.

A Supreme Court (Írország) által 2007. április 20-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – The Competition Authority kontra Beef Industry Development Society Ltd, Barry Brothers (Carrigmore) Meats Ltd

(C-209/07. sz. ügy)

(2007/C 140/25)

Az eljárás nyelve: angol

A kérdést előterjesztő bíróság

Supreme Court (Írország)

Az alapeljárás felei

Felperes: The Competition Authority

Alperes: Beef Industry Development Society Ltd, Barry Brothers (Carrigmore) Meats Ltd

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés

Amennyiben a kérdést előterjesztő bíróság véleménye szerint megfelelően bizonyítást nyert, hogy:

- a) kapacitástöbblet van a marhahúsfeldolgozó-iparban, amelynek mértéke a forgalom maximumával számolva körülbelül 32 %;
- b) e többletkapacitás középtávon súlyos következményekkel fog járni az ipar egészének nyereségességére nézve,
- c) bár a jelentések szerint a többletkövetelmények hatása még nem érezhető jelentős mértékben, független szakértők szerint rövidtávon a kapacitástöbblet vélhetően nem szüntethető meg hagyományos piaci intézkedésekkel, idővel azonban a kapacitástöbblet nagyon jelentős veszteségekhez és végső soron ahhoz fog vezetni, hogy feldolgozók és üzemek elhagyják az iparágat;
- d) a marhahúsellátás piacának az iparágban körülbelül 93 %-át képviselő marhahúsfeldolgozók megállapodtak, hogy lépéseket tesznek a kapacitástöbblet megszüntetésére és hajlandók hozzájárulást fizetni azon feldolgozók részére, akik hajlandók megszüntetni a termelést, és

az említett feldolgozók, azaz tíz vállalkozás, testületi szervet (a továbbiakban: társaság) hoznak létre a következőként jellemezhető megállapodás végrehajtása céljából:

1. a működő kapacitás 25 %-át képviselő üzemek (a továbbiakban: kilépők), amelyek évente 420 000 állatot vágnak le és dolgoznak fel, megállapodást kötnek a megmaradó vállalkozásokkal (a továbbiakban: maradók), hogy elhagyják az iparágat és kötelezettséget vállalnak az alábbi feltételek betartására:
2. a kilépők aláírnak egy kétéves versenytalimi záradékot az ír sziget teljes területén történő szarvasmarha-feldolgozás tekintetében;
3. a kilépők üzemei leállításra kerülnek;
4. a leállított üzemekhez tartozó földterületeket öt éven keresztül nem használják marhahúsfeldolgozásra;
5. kártalanítást fizetnek a kilépőknek szakaszos fizetési ütemezésben azokból a kölcsönökből, amelyeket a maradók bocsátanak a társaság rendelkezésére;

6. valamennyi maradó önkéntes hozzájárulást fizet a társaságnak egyenként 2 euró összegben a hagyományos százalékarányt meg nem haladó vágások után, és 11 euró összegben ezen szám felett;
7. a hozzájárulást a maradók kölcsöneinek visszafizetésére használják fel, és a hozzájárulások megszűnnek a kölcsönök visszafizetésével;
8. a kilépők elsődleges marhahúsfeldolgozásra használt berendezéseiket kizárólag a maradóknak adják el tartalék berendezésnek vagy tartalék alkatrésznek, vagy az ír sziget területén kívül értékesítik azokat;
9. a piacon maradók szabadságát a termelés, az árképzés, az értékesítés feltételei, az import és export, a kapacitás növelése és egyéb tekintetében nem érintik,

és abban egyetértenek, hogy a megállapodás az EK 81. cikk (1) bekezdésének alkalmazásában érezhető hatást gyakorolhat a tagállamok közötti kereskedelemre, e megállapodást olyannak kell-e tekinteni, amelynek célja – amit el kell különíteni a hatásától –, hogy a versenyt akadályozza, korlátozza vagy torzítsa a közös piacon, és ezért összeegyeztethetetlen az Európai Közösséget létrehozó szerződés 81. cikke (1) bekezdésével?

A Simvoulio tis Epikrateias (Görögország) által 2007. április 23-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Michaniki A.E. kontra Ethniko Simvoulio Radiotileorasis, Ypourgos Epikrateias, Pantechniki A.E. és Syndesmos Epicheirieson Periodikou Tipou

(C-213/07. sz. ügy)

(2007/C 140/26)

Az eljárás nyelve: görög

A kérdést előterjesztő bíróság

Simvoulio tis Epikrateias

Az alapeljárás felei

Felperes: Michaniki A.E.

Alperesek: Ethniko Simvoulio Radiotileorasis, Ypourgos Epikrateias, Pantechniki A.E. és Syndesmos Epicheirieson Periodikou Tipou.

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- 1) „Az építési beruházásra irányuló közbeszerzési szerződések odaítélési eljárásainak összehangolásáról szóló, 1993. június 14-i 93/37/EGK tanácsi irányelv (HL L 199., 54. o.; magyar nyelvű különkiadás 6. fejezet, 2. kötet, 163. o.) 24. cikkében a vállalkozók szerződésből való kizárása indokainak felsorolása taxatív-e vagy sem?”
- 2) „Amennyiben e felsorolás nem taxatív, egy olyan rendelkezés, amely az állam gazdasági tevékenységének területén az átláthatóság védelmének indokából úgy rendelkezik, hogy valamely tájékoztatással foglalkozó vállalkozás tulajdonosának, tagjának, fő részvényesének vagy vezetőjének jogállása összeegyeztethetetlen egy olyan vállalkozás tulajdonosának, tagjának, fő részvényesének vagy vezetőjének jogállásával, amely vállalkozásnak az állam vagy valamely, tág értelemben vett közgazdasági jogi személy építési munkák, szállítások vagy szolgáltatások közbeszerzési szerződését ítéli oda, a közösségi jog általános elveivel összeegyeztethető célkitűzéseket követ-e, és a közbeszerzési szerződések e vállalkozások számára történő odaítélésének feltétlen tilalma összeegyeztethető-e az arányosság közösségi elvével?”
- 3) „Amennyiben a 93/37/EGK irányelv 24. cikkét úgy kell értelmezni, hogy a vállalkozók kizárásának ott felsorolt indokai taxatív módon kerültek felsorolásra, vagy amennyiben a szóban forgó nemzeti rendelkezést nem lehet úgy értelmezni, hogy az a közösségi jog általános elveivel összeegyeztethető célkitűzés elérésére irányul, vagy – végül – amennyiben az e rendelkezésben előírt tilalom nem egyeztethető össze az arányosság közösségi elvével, a hivatkozott irányelv – mivel megtiltja, hogy a vállalkozó építési beruházásra irányuló közbeszerzési eljárásból történő kizárásának indokai között szerepeljen az az eset, amelyben a vállalkozó, vagy a vállalkozás személyzetének egyik vezető tagja (mint például a szóban forgó vállalkozás tulajdonosa, fő részvényese, tagja vagy vezetője), vagy a hivatkozott vezető tagok megbízottjai olyan tájékoztatással foglalkozó vállalkozásokban tevékenykednek, amelyek meg nem engedett módon befolyásolhatják az építési beruházásra irányuló közbeszerzési szerződések odaítélését a rendelkezésükre álló legáltalánosabb befolyásolási lehetőség által – ellentétes-e a verseny és az átláthatóság védelmének általános elveivel, illetve az EK-Szerződésnek a szubszidiaritás elvét előíró 5. cikke (2) bekezdésével?”

2007. május 3-án benyújtott kereset – Az Európai Közösségek Bizottsága kontra Svéd Királyság

(C-223/07. sz. ügy)

(2007/C 140/27)

Az eljárás nyelve: svéd

Felek

Felperes: az Európai Közösségek Bizottsága (képviselők: N. Yerrell és P. Dejmek meghatalmazottak)

Alperes: Svéd Királyság

Kereseti kérelmek

- A Bíróság állapítsa meg, hogy a Svéd Királyság – mivel nem fogadta el azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy megfeleljen a közösségi vasutak biztonságáról, valamint a vasúttársaságok engedélyezéséről szóló 95/18/EK tanácsi irányelv és a vasúti infrastruktúrakapacitás elosztásáról, továbbá a vasúti infrastruktúra használati díjának felszámításáról és a biztonsági tanúsítványról szóló 2001/14/EK irányelv módosításáról szóló, 2004. április 29-i 2004/49/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvnek (vasútbiztonsági irányelv) ⁽¹⁾, és a nagysebességű transzeurópai vasúti rendszer kölcsönös átjárhatóságáról szóló 96/48/EK tanácsi irányelv és a hagyományos transzeurópai vasúti rendszer kölcsönös átjárhatóságáról szóló 2001/16/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv módosításáról szóló, 2004. április 29-i 2004/50/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvnek ⁽²⁾, vagy legalábbis nem közölte e rendelkezéseket a Bizottsággal – nem teljesítette az irányelvből eredő kötelezettségeit;
- kötelezze a Svéd Királyságot a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Az irányelvek a nemzeti jogba való átültetésének határideje 2006. április 30-án lejárt.

⁽¹⁾ HL L 164., 44. o.; magyar nyelvű különkiadás 7. fejezet, 8. kötet, 227. o.

⁽²⁾ HL L 164., 114. o.; magyar nyelvű különkiadás 13. fejezet, 34. kötet, 838. o.

2007. május 10-én benyújtott kereset – Az Európai Közösségek Bizottsága kontra Németországi Szövetségi Köztársaság

(C-235/07. sz. ügy)

(2007/C 140/28)

Az eljárás nyelve: német

Felek

Felperes: az Európai Közösségek Bizottsága (képviselők: G. Braun, P. Dejmek meghatalmazottak)

Alperes: Németországi Szövetségi Köztársaság

Kereseti kérelmek

- A Bíróság állapítsa meg, hogy a Németországi Szövetségi Köztársaság – mivel nem fogadta el azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy megfeleljen a közösségi vasutak biztonságáról, valamint a vasúttársaságok engedélyezéséről szóló 95/18/EK tanácsi irányelv ⁽¹⁾ és a vasúti infrastruktúrapacitás elosztásáról, továbbá a vasúti infrastruktúra használati díjának felszámításáról és a biztonsági tanúsítványról szóló 2001/14/EK irányelv ⁽²⁾ módosításáról szóló, 2004. április 29-i 2004/49/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvnek (vasút-biztonsági irányelv) ⁽³⁾, vagy legalábbis nem közölte e rendelkezéseket a Bizottsággal – nem teljesítette az EK-Szerződésből és az irányelvből eredő kötelezettségeit.

- kötelezze a Németországi Szövetségi Köztársaságot a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Az irányelv a nemzeti jogba való átültetésének határideje 2006. április 30-án lejárt.

⁽¹⁾ HL L 143., 70. o.; magyar nyelvű különkiadás 7. fejezet, 2. kötet, 258. o.

⁽²⁾ HL L 75., 29. o.; magyar nyelvű különkiadás 7. fejezet, 5. kötet, 404. o.

⁽³⁾ HL L 164., 44. o.; magyar nyelvű különkiadás 7. fejezet, 8. kötet, 227. o.

ELSŐFOKÚ BÍRÓSÁG

Az Elsőfokú Bíróság 2007. május 3-i ítélete – Freistaat Sachsen kontra Bizottság

(T-357/02. sz. ügy) ⁽¹⁾

(„Állami támogatások – A szászországi hatóságok által nyújtott támogatások – Támogatási program a kis- és középvállalkozások javára – Gyorsított engedélyezési eljárás – A kis- és középvállalkozások javára nyújtott támogatásokra vonatkozó közösségi keret szabály és mentesítési rendelet időbeli alkalmazása – A mentesítési rendelet hatálybalépése előtt bejelentett támogatási terv – Jogos bizalom – Jobbiztonság – Teljes bejelentés”)

(2007/C 140/29)

Az eljárás nyelve: német

Felek

Felperes: Freistaat Sachsen (képviselő: T. Lübbig ügyvéd)

Alperes: az Európai Közösségek Bizottsága (képviselők: V. Kreuzschitz és J. Flett, meghatalmazotti minőségben)

Az ügy tárgya

A Németország által tervezett támogatási programra – „Kis- és középvállalkozások javára szóló program – A szászországi vállalkozói teljesítőképesség javítása” – 1. (coaching), 4. (vásárokon és kiállításokon való részvétel), 5. (együttműködés) és 7. (formatervezés-támogatás) alprogramok – vonatkozó, 2002. szeptember 24-i 2003/226/EK bizottsági határozat (HL 2003, L 91., 13. o.) 2. cikke második bekezdésének, valamint 3. és 4. cikkének a megsemmisítése iránti kérelem.

Az ítélet rendelkező része

- 1) A Németország által tervezett támogatási programra – „Kis- és középvállalkozások javára szóló program – A szászországi vállalkozói teljesítőképesség javítása” – 1. (coaching), 4. (vásárokon és kiállításokon való részvétel), 5. (együttműködés) és 7. (formatervezés-támogatás) alprogramok – vonatkozó 2002. szeptember 24-i 2003/226/EK bizottsági határozat 2. cikkének második bekezdését, valamint 3. és 4. cikkét megsemmisíti.
- 2) Az Európai Közösségek Bizottságát kötelezi a költségek viselésére.

⁽¹⁾ HL C 31., 2003.2.8.

Az Elsőfokú Bíróság 2007. május 3-i ítélete – Spanyolország kontra Bizottság

(T-219/04. sz. ügy) ⁽¹⁾

(„Halászat – A tagállamok halászflootta kapacitásának kiigazítása – Belépések és kilépések rendszere – Halászati és Akvakultúraágazati Bizottság – Nyelvhasználatra vonatkozó szabályok”)

(2007/C 140/30)

Az eljárás nyelve: spanyol

Felek

Felperes: Spanyol Királyság (képviselő: N. Díaz Abad, meghatalmazotti minőségben)

Alperesek: az Európai Közösségek Bizottsága (képviselők: T. van Rijn és S. Pardo Quintillán, meghatalmazotti minőségben)

Az ügy tárgya

A 2371/2002/EK tanácsi rendelet III. fejezetében meghatározott közösségi flottapolitika végrehajtási szabályainak megállapításáról szóló, 2003. augusztus 12-i 1438/2003/EK bizottsági rendelet (HL L 204., 21. o.; magyar nyelvű különkiadás 4. fejezet, 6. kötet, 30. o.) megsemmisítése iránti kereset

Az ítélet rendelkező része

- 1) Az Elsőfokú Bíróság a keresetet elutasítja.
- 2) Az Elsőfokú Bíróság a Spanyol Királyságot kötelezi a költségek viselésére.

⁽¹⁾ HL C 7., 2004.1.10.; (korábbi C-464/03. sz. ügy).

Az Elsőfokú Bíróság 2007. május 10-i ítélete – Negenman kontra Bizottság

(T-255/04. sz. ügy) ⁽¹⁾

(„Közszolgálat – Tisztviselők – Születési szabadság – Betegszabadság – A szülés valószínű időpontja – A születési szabadság kezdete”)

(2007/C 140/31)

Az eljárás nyelve: francia

Felek

Felperes: Monique Negenman (Roosendal, Hollandia) (képviselő: L. Vogel ügyvéd)

Alperes: az Európai Közösségek Bizottsága (képviselők: kezdetben D. Waelbroeck, majd H. Tserpa-Lacombe meghatalmazottak, ez utóbbi segítője N. Rampal ügyvéd)

Tárgy

Egyrészt az Európai Közösségek tisztviselőinek személyzeti szabályzata 58. cikke alapján a szülési szabadság kezdetét és végét meghatározó bizottsági határozat megsemmisítése, másrészt kártérítés iránti kérelem.

Rendelkező rész

- 1) Az Elsőfokú Bíróság a felperes szülési szabadságának kezdetét és végét meghatározó 2003. október 23-i bizottsági határozatot megsemmisíti.
- 2) Az Elsőfokú Bíróság a keresetet ezt meghaladó részében elutasítja.
- 3) A költségeket a Bizottság viseli.

(¹) HL C 228., 2004.9.11.

Az Elsőfokú Bíróság 2007. május 3-i ítélete – Crespinet kontra Bizottság

(T-261/04. sz. ügy) (¹)

(„Tisztviselők – Előléptetés – 2003-as értékelési időszak – Elsőbbségi pontok odaítélése”)

(2007/C 140/32)

Az eljárás nyelve: francia

Felek

Felperes: Alain Crespinet (Rosières, Belgium) (képviselők: S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis és É. Marchal ügyvédek)

Alperes: az Európai Közösségek Bizottsága (képviselők: H. Tserpa-Lacombe és C. Berardis-Kayser meghatalmazottak)

Tárgy

A felperesnek a 2003-as értékelési időszakban odaítélt érdempontokról rendelkező, valamint az A 5-ös besorolási fokozatba előléptethető tisztviselők listájára a felperes nevének felvételét megtagadó bizottsági határozat megsemmisítése iránti kérelem.

Rendelkező rész

- 1) Az Elsőfokú Bíróság a keresetet elutasítja.
- 2) A felek maguk viselik saját költségeiket.

(¹) HL C 273., 2004.11.6.

Az Elsőfokú Bíróság 2007. május 8-i ítélete – Citymo kontra Bizottság

(T-271/04. sz. ügy) (¹)

(„Szerződésen alapuló felelősség – Választottbírósi kikötés – Bérleti szerződés – Elfogadhatatlanság – Szerződésen kívüli felelősség – Szerződéskötést megelőző tárgyalások – Jogelleneségi kifogás – Jogos bizalom – Jóhízettség – Joggal való visszaélés – Vagyoni kár – Lehetőség elvesztése”)

(2007/C 140/33)

Az eljárás nyelve: francia

Felek

Felperes: Citymo SA (Brüsszel, Belgium) (képviselik: P. Van Ommeslaghe, I. Heenen és P.-M. Louis ügyvédek)

Alperes: az Európai Közösségek Bizottsága (képviselik: L. Parpala és E. Manhaeve meghatalmazottak, segítőik: D. Philippe és M. Gouden ügyvédek)

Az ügy tárgya

Elsődlegesen szerződésen alapuló felelősség megállapítása iránti kereset, melynek célja a Bizottság arra való kötelezése, hogy fizessen a felperesnek kártérítést a felperes és a Bizottság által képviselt Európai Közösség között állítólagosan létrejött szerződés felmondásáért, másodlagosan szerződésen kívüli felelősség megállapítása iránti kereset, melynek célja a felperest a Bizottság e bérleti szerződés megkötését megelőző tárgyalások megszüntetéséről szóló határozata folytán ért kár megtérítése

Az ítélet rendelkező része

- 1) Az Elsőfokú Bíróság kötelezi a Bizottságot, fizessen a felperesnek 20 000 eurót, a jelen ítélet kihirdetésétől a tényleges teljesítésig az Európai Központi Bank fő refinanszírozási műveletekre megállapított évi kamatlábához képest két százalékponttal növelt mértékű – de legfeljebb 6 % – évi késedelmi kamattal megnövelve.
- 2) Az Elsőfokú Bíróság a keresetet ezt meghaladó részében elutasítja.
- 3) A felek maguk viselik saját költségeiket.

(¹) HL C 262., 2004.10.23.

Az Elsőfokú Bíróság 2007. május 3-i ítélete – Tsarnavas kontra Bizottság

(T-343/04. sz. ügy) ⁽¹⁾

(Tisztviselők – Értékelő jelentés – Rokkantság – Megsemmisítés iránti kereset – Az eljáráshoz fűződő érdek – Kártérítési kereset – Elfogadhatatlanság)

(2007/C 140/34)

Az eljárás nyelve: francia

Felek

Felperes: Vassilios Tsarnavas (Volos, Görögország) (képviselők: N. Lhoest és B. d'Orléans ügyvédek)

Alperes: az Európai Közösségek Bizottsága (képviselők: C. Berardis-Kayser és D. Martin meghatalmazottak)

Az ügy tárgya

Egyrészt a fellebbviteli értékelő 2003. augusztus 4-én hozott, az 1997. július 1-je és 1999. június 30-a közötti időszakra vonatkozóan a felperesről szóló végleges értékelő jelentést tartalmazó határozatának megsemmisítése iránti kérelem, másrészt a felperes által elszenvedett lelki zaklatás és az értékelő jelentés késedelmes elkészítése miatt állítólagosan őt ért nem vagyoni kár megtérítése iránti kérelem.

Az ítélet rendelkező része

- 1) Az Elsőfokú Bíróság a fellebbviteli értékelő 2003. augusztus 4-én hozott, az 1997. július 1-je és 1999. június 30-a közötti időszakra vonatkozóan a felperesről szóló végleges értékelő jelentést tartalmazó határozatát megsemmisíti.
- 2) Az Elsőfokú Bíróság a keresetet ezt meghaladó részében elutasítja.
- 3) A Bizottság viseli saját költségeit és a felperesnél felmerült költségek felét.

⁽¹⁾ HL C 262., 2004.10.23.

Az Elsőfokú Bíróság 2007. május 10-i ítélete – Spanyolország kontra Bizottság

(T-99/05. sz. ügy) ⁽¹⁾

(Halászat – 494/2002/EK rendelet – A tenger erőforrásainak megőrzése – Jogalap – A hátrányos megkülönböztetés tilalmának elve – Indokolási kötelezettség)

(2007/C 140/35)

Az eljárás nyelve: spanyol

Felek

Felperes: Spanyol Királyság (képviselő: N. Díaz Abad meghatalmazott)

Alperes: az Európai Közösségek Bizottsága (képviselők: T. van Rijn, F. Jimeno Fernández és S. Pardo Quintillán meghatalmazottak)

Az ügy tárgya

Az ICES III., IV., V., VI. és VII. alterület és az ICES VIII. a., b., d., e. körzet szürketőkehal-állományának helyreállítására vonatkozó kiegészítő technikai intézkedések megállapításáról szóló, 2002. március 19-i 494/2002/EK bizottsági rendelet (HL L 77., 8. o., magyar nyelvű különkiadás 4. fejezet 5. kötet 342. o.) megsemmisítése iránti kérelem

Az ítélet rendelkező része

- 1) Az Elsőfokú Bíróság a keresetet elutasítja.
- 2) A Spanyol Királyság viseli a saját, valamint a Bizottság részéről felmerült költségeket.

⁽¹⁾ HL C 144., 2002.6.15. (korábban a C-165/02. sz. ügy).

Az Elsőfokú Bíróság 2007. május 15-i ítélete – Black & Decker kontra OHIM – Atlas Copco (sárga és fekete színű elektromos szerszám térbeli ábrája)

(T-239/05, T-240/05, T-245–247/05, T-255/05, T-274–280/05. sz. egyesített ügyek) ⁽¹⁾

(„Közösségi védjegy – Felszólalási eljárás – A felszólalásra rendelkezésre álló határidő – Telefaxon keresztül történő benyújtás – Elfogadhatóság – A korábbi védjegy egyértelmű megjelölése – A 2868/95/EK rendelet 18. szabályának (1) bekezdése”)

(2007/C 140/36)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Felperes: The Black & Decker Corporation (Towson, Maryland, Amerikai Egyesült Államok) (képviselők: H. Carr, QC, és P. Harris, solicitor)

Alperes: Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM) (képviselő: A. Folliard-Monguiral, meghatalmazott)

A másik fél a fellebbezési tanács előtti eljárásban, beavatkozó az Elsőfokú Bíróság előtti eljárásban: Atlas Copco AB (Stockholm, Svédország) (képviselők: R. Meade, barrister, és M. Gilbert, solicitor)

Az ügy tárgya

Az OHIM első fellebbezési tanácsának (az R 727/2004-1. sz., R 729/2004-1. sz., R 723/2004-1. sz., R 730/2004-1. sz. és R 724/2004-1. sz. ügyekben) 2005. április 19-én, (az R 722/2004-1. sz. ügyben) 2005. április 27-én, valamint (az R 788/2004-1. sz., R 789/2004-1. sz., R 790/2004-1. sz., R 791/2004-1. sz., R 792/2004-1. sz., R 793/2004-1. sz. és R 794/2004-1. sz. ügyekben) 2005. május 3-án az Atlas Copco AB és a The Black & Decker Corporation közötti felszólalási eljárásokkal kapcsolatban hozott határozatai ellen benyújtott tizenhárom kereset.

Az ítélet rendelkező része

- 1) A kereseteket elutasítja.
- 2) A felperest kötelezi a költségek viselésére.

(¹) HL C 205., 2005.8.20.

Az Elsőfokú Bíróság 2007. május 10-i ítélete – Antartica kontra OHIM – Nasdaq Stock Market (nasdaq)

(T-47/06. sz. ügy) (¹)

(„Közösségi védjegy – Felszólalási eljárás – A »nasdaq« közösségi ábrás védjegy bejelentése – A »NASDAQ« korábbi közösségi szónév – Viszonylagos kizáró ok – Jó hírnév – A 40/94/EK rendelet 8. cikkének (5) bekezdése”)

(2007/C 140/37)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Felperes: Antartica Srl (Róma, Olaszország) (képviselő: E. Racca, ügyvéd)

Alperes: Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM) (képviselő: A. Folliard-Monguiral, meghatalmazott)

A másik fél a fellebbezési tanács előtti eljárásban, beavatkozó az Elsőfokú Bíróság előtti eljárásban: The Nasdaq Stock Market, Inc.

(Washington, DC, Amerikai Egyesült Államok) (képviselők: J. van Manen és J. Hofhuis, ügyvédek)

Az ügy tárgya

Az OHIM második fellebbezési tanácsának (az R 752/2004-2. sz. ügyben) a The Nasdaq Stock Market, Inc. és az Antartica Srl közötti felszólalási eljárással kapcsolatban 2005. december 7-én hozott határozatának hatályon kívül helyezése iránti kérelem.

Az ítélet rendelkező része

- 1) A keresetet elutasítja.
- 2) Az Antartica Srl-t kötelezi a költségek viselésére.

(¹) HL C 74., 2006.3.25.

Az Elsőfokú Bíróság 2007. április 23-i végzése – SID kontra Bizottság

(T-30/03. sz. ügy) (¹)

(„Állami támogatás – Kifogást nem emelő határozat – Megsemmisítés iránti kereset – Elfogadhatóság – Az érdekelt fogalma – Munkavállalói szakszervezet”)

(2007/C 140/38)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Felperes: Specialarbejderforbundet i Danmark (SID) (Koppenhága, Dánia) (képviselők: P. Bentley, QC, A. Worsøe és F. Ragolle ügyvédek)

Alperes: az Európai Közösségek Bizottsága (képviselő kezdetben: H. van Vliet, majd N. Khan meghatalmazottak)

Az alperest támogató beavatkozók: Dán Királyság (képviselő: J. Molde meghatalmazott) és Norvég Királyság (képviselő: I. Høyland meghatalmazott)

Az ügy tárgya

A Bizottság B (2002) 4370. sz. végleges, 2002. november 13-i határozatának megsemmisítése iránti kérelem, amelyben nem emelt kifogást a dán nemzeti nyilvántartásban szereplő tengerjáró hajók fedélzetén alkalmazott tengerészekre alkalmazandó dán adóintézkedésekkel szemben.

Az ítélet rendelkező része

- 1) Az Elsőfokú Bíróság elutasítja a keresetet mint megalapozatlant.
- 2) A felperes viseli a saját és a Bizottság költségeit.
- 3) Valamennyi fél viseli saját beavatkozásával kapcsolatban felmerült költségeket.

 (1) HL C 70., 2003.3.22.

Az Elsőfokú Bíróság 2007. április 30-i végzése – EnBW Energie Baden-Württemberg kontra Bizottság

(T-387/04. sz. ügy) (1)

(„Megsemmisítés iránti kereset – 2003/87/EK irányelv – Az üvegházhatást okozó gázok kibocsátási egységeinek kereskedelmi rendszere – A kibocsátási egységek Németország által kidolgozott nemzeti kiosztási terve – Allami támogatások – Eljáráshoz fűződő érdek – Elfogadhatatlanság”)

(2007/C 140/39)

Az eljárás nyelve: német

Felek

Felperes: EnBW Energie Baden-Württemberg (Karlsruhe, Németország) (képviselők: C.-D. Ehlermann, M. Seyfarth, A. Gutermuth és M. Wissmann ügyvédek)

Alperes: az Európai Közösségek Bizottsága (képviselők: U. Wölker, M. Niejahr és T. Scharf meghatalmazottak)

Az alperest támogató beavatkozó: Németországi Szövetségi Köztársaság (képviselők: W.-D. Plessing és U. Forsthoff meghatalmazottak, segítők: D. Sellner és U. Karpenstein ügyvédek)

Az ügy tárgya

Az üvegházhatású gázok kibocsátási egységeinek a Németországi Szövetségi Köztársaság által, az üvegházhatást okozó gázok kibocsátási egységei Közösségen belüli kereskedelmi rendszerének létrehozásáról és a 96/61/EK tanácsi irányelv módosításáról szóló, 2003. október 13-i 2003/87/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvnek (HL L 275., 32. o.; magyar nyelvű különkiadás 15. fejezet, 7. kötet, 631. o.) megfelelően közölt nemzeti kiosztási tervét érintő, 2004. július 7-i C (2004) 2515/2 végleges bizottsági határozat megsemmisítése iránti kérelem

A végzés rendelkező része

- 1) Az Elsőfokú Bíróság a keresetet – mint elfogadhatatlant – elutasítja.
- 2) A felperes maga viseli saját költségeit, valamint az alperesnél felmerült költségeket.

- 3) A beavatkozó maga viseli saját költségeit.

 (1) HL C 6., 2005.1.8.

Az Elsőfokú Bíróság 2007. április 26-i végzése – Tebaldi és társai kontra Bizottság

(T-415/04. sz. ügy) (1)

(„Közszolgálat – Tisztviselők – Előléptetés – 2003-as előléptetési időszak – Az előléptetés megtagadása – Előmeneteli pontok adása – Nyilvánvaló elfogadhatatlanság”)

(2007/C 140/40)

Az eljárás nyelve: francia

Felek

Felperesek: Vittoria Tebaldi (Brüsszel, Belgium), Vicente Tejero Gazo (Tervuren, Belgium), Victor González Martínez (Brüsszel) és Alessandro Giovannetti (Ernster, Luxemburg) (képviselők: kezdetben G. Bounéou és F. Frabetti ügyvédek, majd F. Frabetti ügyvéd)

Alperes: az Európai Közösségek Bizottsága (képviselők: G. Berschheid és H. Kraemer meghatalmazottak)

Az ügy tárgya

Elsődlegesen a 2003-as előléptetési időszakban előléptetett tisztviselők listája felperesek nevét nem tartalmazó részének, valamint e határozat előkészítő aktusainak megsemmisítése, másodlagosan a 2003-as előléptetési időszakban adott előmeneteli pontok megsemmisítése

A végzés rendelkező része

- 1) Az Elsőfokú Bíróság a keresetet mint nyilvánvalóan elfogadhatatlant elutasítja.
- 2) A felek maguk viselik saját költségeiket.

 (1) HL C 300., 2004.12.4.

**Az Elsőfokú Bíróság elnökének 2007. május 2-i végzése –
IPK International World Tourism Marketing Consultants
kontra Bizottság**

(T-297/05. R. sz. ügy)

**(Ideiglenes intézkedés – EK 256. cikk – A kérelem tárgya – El-
fogadhatóság – A sürgősség hiánya)**

(2007/C 140/41)

Az eljárás nyelve: német

Felek

Felperes: IPK International – World Tourism Marketing Consultants GmbH (München, Németország) (képviselő: C. Pitschas ügyvéd)

Alperes: az Európai Közösségek Bizottsága (képviselők B. Schima meghatalmazott, segítője: C. Arhold ügyvéd)

Az ügy tárgya

A felperes által az Ecodata projekthez előlegként kapott 318 000 euró visszafizetésére vonatkozó 2006. december 4-i C(2006) 6452 bizottsági határozat végrehajtásának felfüggesztése iránti kérelem

A végzés rendelkező része

- 1) Az Elsőfokú Bíróság elnöke az ideiglenes intézkedés iránti kérelmet elutasítja.
- 2) Az Elsőfokú Bíróság elnöke a költségekről jelenleg nem határoz.

**Az Elsőfokú Bíróság elnökének 2007. május 3-i végzése –
Polimeri Europa kontra Bizottság**

(T-12/07. R. sz. ügy)

**(Ideiglenes intézkedés – Verseny – Ideiglenes intézkedések
iránti kérelem – Harmadik személyekkel szembeni meghagyás
– Elfogadhatatlanság)**

(2007/C 140/42)

Az eljárás nyelve: olasz

Felek

Felperes: Polimeri Europa SpA (Brindisi, Olaszország) (képviselők: M. Siragusa, F. Moretti és L. Nascimbene ügyvédek)

Alperes: az Európai Közösségek Bizottsága (képviselők: V. Di Bucci, F. Amato és V. Bottka meghatalmazottak)

Az ügy tárgya

Ideiglenes intézkedések iránti kérelem, mindenekelőtt arra vonatkozóan, hogy az Elsőfokú Bíróság kötelezze a Bizottságot arra,

hogy előírja a Manufacture française des pneumatiques Michelin-nek – akár szankció terhe mellett –, hogy semmilyen módon ne használja, bármilyen célra irányuljon is, az EK 81. cikk és az EGT-megállapodás 53. cikke értelmében indult eljárás (COMP/F/38.638 – butadién gumi és polimerizációs emulzióval előállított butadién-sztirol gumi ügy) keretében 2006. április 6-án elfogadott és a 2006. november 6-i COMP/F2/D (2006) 1095 bizottsági határozatot követően az említett társaságnak továbbított kifogásközlés nem bizalmas változatában szereplő információkat, továbbá, hogy kötelezze a Bizottságot arra, hogy küldje el a meghozandó végzés másolatát a Manufacture française des pneumatiques Michelin-nek, és végül hogy az Elsőfokú Bíróság elnöke által szükségesnek tartott bármilyen egyéb intézkedést tegyen meg.

A végzés rendelkező része

- 1) Az Elsőfokú Bíróság az ideiglenes intézkedés iránti kérelmet elutasítja.
- 2) Az Elsőfokú Bíróság a költségekről jelenleg nem határoz.

**Az Elsőfokú Bíróság elnökének 2007. május 4-i végzése –
Icuna.Com kontra Parlament**

(T-71/07 R. sz. ügy)

**(„Közbeszerzés – Közösségi ajánlati felhívás – Ideiglenes intéz-
kedés iránti eljárás – Sürgősség hiánya”)**

(2007/C 140/43)

Az eljárás nyelve: francia

Felek

Felperes: Icuna.Com SCRL (Braine-le-Château, Belgium) (képviselők: J. Windey és P. de Bandt, avocats)

Alperes: Európai Parlament (képviselők: O. Caisou-Rousseau és M. Ecker, meghatalmazottak)

Az ügy tárgya

Az Európai Parlament 2007. január 31-i azon határozata végrehajtásának az Elsőfokú Bíróságnak az alapügyben történő ítélethozataláig való felfüggesztése iránti kérelem, amellyel a Parlament megszüntette az EP/DGINFO/WEBTV/2006/0003. sz. közbeszerzési eljárást a 2. tételt illetően.

A végzés rendelkező része

- 1) Az ideiglenes intézkedés iránti kérelmet elutasítja.
- 2) A költségekről jelenleg nem határoz.

2007. április 2-án benyújtott kereset – Fratex Indústria e Comércio kontra OHIM – USA Track & Field (TRACK & FIELD USA)

(T-103/07. sz. ügy)

(2007/C 140/44)

A keresetlevél nyelve: portugál

Felek

Felperes: Fratex Indústria e Comércio (São Paulo, Brazília) (képviselő: B. Braga da Cruz ügyvéd)

Alperes: Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és forma-tervezési minták) (OHIM)

A másik fél a fellebbezési tanács előtti eljárásban: USA Track & Field, Inc.

Kereseti kérelmek

- Az Elsőfokú Bíróság helyezze hatályon kívül az OHIM negyedik fellebbezési tanácsának 2007. január 18-i határozatát (R. 1061/2005-4. sz. ügy);
- az Elsőfokú Bíróság ennek következtében kötelezze az OHIM-ot az 1680 088. sz. közösségi védjegybejelentés lajstromozásának megtagadására a 25. osztályba tartozó áruk vonatkozásában;
- az Elsőfokú Bíróság az alperest kötelezze a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A közösségi védjegy bejelentője: az USA Track & Field, Inc.

Az érintett közösségi védjegy: az USA TRACK & FIELD kombinált védjegy.

A felszólalási eljárásban hivatkozott védjegy vagy megjelölés jogosultja: a felperes.

A hivatkozott védjegy vagy megjelölés: TRACK & FIELD.

A felszólalási osztály határozata: A felszólalásnak helyt adott.

A fellebbezési tanács határozata: Az USA Track & Field, Inc. fellebbezésének helyt adott.

Jogalapok: A felperes álláspontja szerint a vitatott határozat ellentétes a 40/94 rendelet⁽¹⁾ 8. cikke (1) bekezdésének b) pontjával, mivel szóban forgó két megjelöléssel szembesülő fogyasztók számára, a TRACK & FIELD kifejezés egyezősége miatt fennáll az összetévesztés veszélye. A szóban forgó védjegyekkel megjelölt áruk azonosak, és még ha szigorú értelemben nem is áll fenn az összetévesztés veszélye, fennáll a 40/94 rendelet 8. cikke (1) bekezdése b) pontjának végén megnevezett azon kockázat, hogy a védjegy gondolati képzettársítás útján kapcsolható a korábbi védjegyhez.

⁽¹⁾ A közösségi védjegyről szóló, 1993. december 20-i 40/94/EK tanácsi rendelet (HL 1994. L 11., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 17. fejezet, 1. kötet, 146. o.)

2007. április 11-én benyújtott kereset – L'Oréal SA kontra OHIM – Spa Monopole (SPA THERAPY)

(T-109/07. sz. ügy)

(2007/C 140/45)

A keresetlevél nyelve: francia

Felek

Felperes: L'Oréal SA (Párizs, Franciaország) (képviselő: E. Baud ügyvéd)

Alperes: Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és forma-tervezési minták) (OHIM)

A másik fél a fellebbezési tanács előtti eljárásban: SA Spa Monopole, Compagnie fermière de Spa, rövidítve SA Spa Monopole NV (Spa, Belgium)

Kereseti kérelmek

- Az Elsőfokú Bíróság helyezze hatályon kívül az OHIM negyedik fellebbezési tanácsának 2007. január 24-i határozatát (R 468/2005-4. sz. ügy);
- az Elsőfokú Bíróság az alperest és adott esetben a beavatkozót kötelezze a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A közösségi védjegy bejelentője: A felperes.

Az érintett közösségi védjegy: A „SPA THERAPY” szóvédjegy a 3. osztályba tartozó áruk vonatkozásában – lajstromszám: 1 975 283.

A felszólalási eljárásban hivatkozott védjegy vagy megjelölés jogosultja: Az SA Spa Monopole, Compagnie fermière de Spa, rövidítve SA Spa Monopole NV.

A hivatkozott védjegy vagy megjelölés: A „SPA” Benelux szóvédjegy a 3. osztályba tartozó áruk vonatkozásában.

A felszólalási osztály határozata: A felszólalás elfogadása valamennyi vitatott áru vonatkozásában.

A fellebbezési tanács határozata: A felperes fellebbezésének elutasítása.

Jogalapok: A 40/94/EK rendelet⁽¹⁾ 8. cikke (1) bekezdése b) pontjának megsértése, mivel a fellebbezési tanács tévedett annak megállapításakor, hogy a szóban forgó megjelölések hasonlóak, és mivel a felperes szerint nem áll fenn az összetévesztés veszélye a jelen ügyben.

⁽¹⁾ A közösségi védjegyről szóló, 1993. december 20-i 40/94/EK módosított tanácsi rendelet (HL 1994. L 11., 1. o., magyar nyelvű különkiadás 17. fejezet, 1. kötet, 146. o.)

2007. április 16-án benyújtott kereset – Siemens kontra Bizottság

(T-110/07. sz. ügy)

(2007/C 140/46)

*Az eljárás nyelve: német***Felek**

Felperes: Siemens AG (Berlin és München, Németország) (képviselők: I. Brinker, T. Loest és C. Steinle, ügyvédek)

Alperes: az Európai Közösségek Bizottsága

Kereseti kérelmek

A felperes azt kéri, hogy az Elsőfokú Bíróság

- Az EK 231. cikk (1) bekezdése értelmében semmisítse meg a bizottság 2007. január 24-i határozatát (COMP/F/38.899 – gázzsigetelt kapcsolóberendezések ügy) a felperest érintő részében;
- másodlagosan, a határozat 2. cikkének m) pontjában a kiszabott bírság összegét mérsékelje;
- az Elsőfokú Bíróság eljárási szabályzata 87. cikkének 2. §-a értelmében kötelezze a Bizottságot az eljárás költségeinek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A felperes a COMP/F/38.899 – gázzsigetelt kapcsolóberendezések ügyben 2007. január 24-én hozott C(2006) 6762 végül. bizottsági határozatot támadja. A megtámadott határozatban a felperessel és más vállalkozásokkal szemben az EK 81. cikk valamint az EGT-Megállapodás 53. cikkének megsértése miatt bírságot szabtak ki. A felperes a Bizottság álláspontja szerint a „gázzsigetelt kapcsolóberendezések” ágazatban számos megállapodás és összehangolt magatartás részese volt.

Keresete megalapozására a felperes három jogalapot hoz fel.

Először azt rója fel az alperesnek, hogy elmulasztotta a felrótt jogsértések tényleges és részletes bemutatását és bizonyítását. A Bizottság mindenekelőtt a felrótt jogsértés a közös piacra és az EGT-re gyakorolt hatásait mulasztotta el bemutatni és bizonyítani a felrótt jogsértés első, 1999-ig tartó szakaszában.

Másodszor a felperes előadja, hogy a Bizottság hibásan tételezett fel egy egyetlen és folyamatos jogsértést és helytelenül állapította meg a jogsértés időtartamát. A felperes szerint az alperes nem tudta bizonyítani, hogy a felperes 1999. április 22-ét követően részese volt a felrótt jogsértésnek. Ezt meghaladóan az 1/2003/EK rendelet ⁽¹⁾ 25. cikkének megsértése áll fenn, mivel a

felperes álláspontja szerint a felrótt jogsértésben való részvétele az első szakaszban, 1999-ig elévült.

Végül a felperes súlyos joghibát ró fel a Bizottságnak a bírság összegének kiszámítása során. Ebben az összefüggésben például előadja, hogy a Bizottság a jogsértés időtartamát helytelenül ítélte meg és a felperessel szemben nyilvánvalóan túlzott „elrettentő szorzót” alkalmazott. Ezt meghaladóan az alperes jogtalanul tulajdonított a felperesnek vezető szerepet és a felperes együttműködését a Bizottsággal jogtalanul hagyta figyelmen kívül.

⁽¹⁾ A Szerződés 81. és 82. cikkében meghatározott versenyszabályok végrehajtásáról szóló, 2002. december 16-i 1/2003/EK tanácsi rendelet (HL L 1., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 8. fejezet, 2. kötet, 205. o.)

2007. április 18-án benyújtott kereset – Toshiba kontra Bizottság

(T-113/07. sz. ügy)

(2007/C 140/47)

*Az eljárás nyelve: angol***Felek**

Felperes: Toshiba Corp. (Tokió, Japán) (képviselők: J. MacLennan, Solicitor, A. Schulz és J. Borum ügyvédek)

Alperes: az Európai Közösségek Bizottsága

Kereseti kérelmek

A felperes azt kéri az Elsőfokú Bíróságtól, hogy:

- semmisítse meg a COMP/F/38.899 – gázzsigetelt kapcsolókészülék ügyben 2007. január 24-én hozott bizottsági határozatot;
- semmisítse meg a bizottsági határozatot a Toshiba-t érintő részében;
- módosítsa a határozat 1. és 2. cikkét a Toshiba-val szemben kiszabott bírság törlése, illetve jelentős csökkentése érdekében;
- kötelezze a Bizottságot az eljárás – ideértve a bankgaranciával kapcsolatosan felmerült – költségeinek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A felperes az EK 230. cikk alapján keresetet nyújtott be a 2007. január 24-én hozott (COMP/F/38.899 – gázzsigetelt kapcsolókészülék ügy) C(2006) 6762 végleges bizottsági határozat ellen, amelynek alapján a Bizottság megállapította, hogy a felperes több más vállalkozással együtt a gázzsigetelt kapcsolókészülék ágazatban (a) a piac felosztásából, (b) a kvóták elosztásából, valamint a piaci részesedések fenntartásából, (c) az egyedi gázzsigetelt kapcsolókészülék-projektek kijelölt gyártók részére történő szétosztásából (tendermanipulálás), valamint e projektek pályázati eljárásainak manipulálásából, (d) árrögzítésből, (e) a kartellben részt nem vevő vállalkozásokkal kötött licenc megállapodások megszüntetéséről szóló megállapodásokból, valamint (f) különleges piaci információk cseréjéből álló megállapodásokkal és összehangolt magatartásokkal megsértette az EK 81. cikket, valamint az EGT-Megállapodás 53. cikkét. Másodlagosan a felperes a kiszabott bírság törlését, illetve csökkentését kéri.

A felperes szerint a Bizottság egy világméretű kartell fennállásának létrehozására vonatkozó három megállapodásra alapozza megállapításait. Még ha ez is lenne a helyzet, a felperes arra hivatkozik, hogy a Bizottság nem rendelkezik joghatósággal azon magatartás elbírálása tekintetében, amely az EGT-n kívül korlátozza a versenyt.

A felperes arra hivatkozik, hogy a Bizottság nem bizonyította a jogilag megkövetelt módon, hogy a felperes bármilyen, az európai eladást tiltó megállapodásban, illetve összehangolt magatartásban részt vett volna, valamint hogy az európai gázzsigetelt kapcsolókészülék szállítók kompenzációt fizettek volna a japán társaságoknak azért, hogy ne lépjenek be az európai piacra oly módon, hogy az európai projekteket az európai „GQ”⁽¹⁾ kvótába számították. A felperes továbbá azzal érvel, hogy a Bizottság a bizonyítékok alátámasztása érdekében nagyrészt az engedékenységi közlemény kedvezményezettje által tett szóbeli nyilatkozatokból álló közvetett, homályos és megalapozatlan bizonyítékokra támaszkodott, továbbá állítólag nem vette figyelembe a terhelő nyilatkozatok megcáfolása érdekében nyújtott bizonyítékokat.

Ráadásul miközben a felperes nem tagadja, hogy részt vett a „GQ megállapodásban”, egyúttal azt állítja, hogy a kérdéses megállapodás olyan világméretű megállapodás volt, amely Európára nem vonatkozott, és ezért a Bizottságnak erre tekintettel nincs joghatósága. A felperes azzal érvel, hogy a Bizottság abbéli igyekezetében, hogy a felperest joghatósága alá vonja, jogi értékelését teljesen arra irányította, hogy volt-e közös megegyezés (arról, hogy a japánok tartózkodnak az európai piacra való belépéstől, és az európai társaságok ugyanígy tartózkodnak a japán piacon való versenyben való részvételtől), valamint hogy bizonyos európai projekteket rendszeresen jelentettek-e a japán társaságoknak, illetve a fenti közös megegyezés részeként az európai „GQ”-t feltöltötték-e ezekkel a projektekkel. A felperes arra hivatkozik, hogy a Bizottság nem bizonyította, hogy a felperes felelősségre vonható az európai szinten elkövetett jogsértésekért, és azt állítja, hogy az utóbbi nyilvánvaló értékelési hibát követett el.

A felperes továbbá arra hivatkozik, hogy a Bizottság a megtámadott határozat meghozatalánál eljárási hibákat követett el. Ezzel kapcsolatosan a felperes arra hivatkozik, hogy a Bizottság megsértette a védelemhez való jogát azzal, hogy nem nyújtott

megfelelő indokolást, nem engedett hozzáférést a bizonyítékokhoz, illetve a bizonyítékokat elferdítette.

Másodlagosan a felperes arra hivatkozik, hogy mivel a Bizottság elmulasztotta a japán és európai társaságok közötti felelősség megosztásának helyes megállapítását, helytelenül alkalmazta a határozat címzettjeivel szemben kiszabandó bírság kiszámítási módszerét. E tekintetben a felperes fenntartja, hogy a Bizottság helytelenül értékelt mind a jogsértés súlyát, mind annak időtartamát, és ezzel hátrányosan megkülönböztette a felperest.

⁽¹⁾ „G” mint „gear” [t.i. kapcsoló] és „Q” mint „quota” [t.i. kvóta]

2007. április 17-én benyújtott kereset – Franciaország kontra Bizottság

(T-116/07. sz. ügy)

(2007/C 140/48)

Az eljárás nyelve: francia

Felek

Felperes: Francia Köztársaság (képviselők: G. de Bergues és S. Ramet, meghatalmazottak)

Alperes: az Európai Közösségek Bizottsága

Kereseti kérelmek

A felperes azt kéri, hogy az Elsőfokú Bíróság

- teljes egészében semmisítse meg a megtámadott határozatot;
- kötelezze a Bizottságot a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A Bizottság előterjesztése alapján és a 92/31/EGK irányelvben⁽¹⁾ meghatározott eljárás szerint elfogadott 1997. június 30-i határozatával a Tanács felhatalmazta a tagállamokat arra, hogy bizonyos, meghatározott célra alkalmazott ásványolajok tekintetében csökkentett jövedéki adót alkalmazzanak vagy folytassák annak alkalmazását, illetve mentesítsék azokat a fennálló jövedéki adó alól. Négy későbbi határozatával a Tanács meghosszabbította ezt a felhatalmazást, az utolsó engedélyezett időszak 2006. december 31-én járt le. Franciaország számára engedélyezték e csökkentések vagy mentességek alkalmazását a Gardanne régióban a timföldgyártáshoz üzemanyagként felhasznált nehézőlajok esetében.

2001. december 30-i levelével a Bizottság értesítette Franciaországot azon határozatáról, hogy az EK 88. cikk (2) bekezdése értelmében eljárást indít a Gardanne régióban a timföldgyártáshoz üzemanyagként felhasznált ásványolajok jövedéki adó alóli mentessége miatt⁽²⁾. Ezen eljárást követően a Bizottság 2005. december 7-én elfogadta a 2006/323/EGK határozatot, amelynek értelmében a Gardanne régióban, a Shannon régióban

és Szardínián timföldgyártáshoz üzemanyagként felhasznált ásványolajok esetében a Franciaország, Írország, illetve Olaszország által alkalmazott jövedéki adó alóli mentességek az EK 87. cikk (1) bekezdése értelmében állami támogatásnak minősülnek, részben összeegyeztethetetlenek a közös piaccal és elrendelte, hogy az érintett tagállamok tegyék meg az említett támogatások visszakövetelésre irányuló intézkedéseket⁽¹⁾. 2006. február 17-én benyújtott keresetével Franciaország e határozat részleges megsemmisítését kérte, amennyiben az a Franciaország által a Gardanne régióknak biztosított adómentességet illeti⁽⁴⁾.

A Bizottság hivatalos vizsgálati eljárás megindításáról határozott a timföldgyártáshoz üzemanyagként felhasznált nehézőlajok 2004. január 1-jétől alkalmazott jövedéki adó alóli mentessége miatt. Miután lehetővé tette a tagállamok és harmadik személy érdekeltek számára az erre vonatkozó észrevételeik megtételét, elfogadta a Gardanne régióban, a Shannon régióban és Szardínián timföldgyártáshoz üzemanyagként felhasznált ásványolajok esetében a Franciaország, Írország, illetve Olaszország által alkalmazott jövedéki adó alóli mentességről szóló, 2007. február 7-i C (2207) 286. végleges határozatot (C 78-79-80/2001 számú állami támogatás). Ez a jelen kereset keretében megtámadott határozat.

Keresete alátámasztására a felperes két jogalapot hoz fel, amelyek közül az első az állami támogatás EK 87. cikk (1) bekezdése szerinti fogalmának megsértésére irányul. Előadja, hogy a Bizottság joghibát követett el, amikor úgy vélte, hogy állami támogatás áll fenn, miközben az állami támogatásnak minősüléshez szükséges, az Altmark-ítéletben⁽²⁾ meghatározott összes feltétel nem állt fenn. Másrészt előadja, hogy az adómentességek 2006. december 31-ig történő engedélyezésére vonatkozó határozatokat a Tanács a Bizottság javaslatára fogadta el, amelynek, a felperes szerint, meg kellett volna bizonyosodnia egy ilyen javaslat előterjesztése előtt, hogy a felhatalmazás nem torzítja-e a versenyt. A felperes ezért úgy véli, hogy a Bizottság nem javasolhatta volna egyrészt a Tanácsnak olyan határozat elfogadását, amely felhatalmaz a jövedéki adó alóli mentesítésre és nem ellenzi annak 2006. december 31-ig történő meghosszabbítását, miközben másrészt megállapította, hogy ez a mentesítés a közös piaccal összeegyeztethetetlen állami támogatást valósít meg 2004. január 1-jétől.

A felperes által hivatkozott második jogalap az indokolási kötelezettség megsértésére vonatkozik, amennyiben a megtámadott határozat nem tartalmaz az érintett piac fejlődésére vagy a különböző vállalkozások e piacon elfoglalt helyzetére, vagy a verseny veszélyeztetésére vagy a szóban forgó kereskedelem befolyásolására vonatkozó megállapításokat.

⁽¹⁾ 1992. október 19-i tanácsi irányelv az ásványi olajok jövedéki adója szerkezetének összehangolásáról.

⁽²⁾ Közzétéve a 2002. február 2-i HL C 30 számban.

⁽³⁾ C (2005) 4436. végleges határozat, C 78-79-80/2001 számú állami támogatás, HL 2006 L 119., 12. o.

⁽⁴⁾ A T-56/06. sz. Franciaország kontra Bizottság ügy, a közleményt a Hivatalos Lap 2006. április 22-én megjelent számában tették közzé.

⁽⁵⁾ A Bíróság C-280/00. sz., Altmark Trans ügyben 2004. július 24-én hozott ítélete (EBHT 2004., I-7747. o.).

2007. április 18-án benyújtott kereset – AREVA és társai kontra Bizottság

(T-117/07. sz. ügy)

(2007/C 140/49)

Az eljárás nyelve: francia

Felek

Felperesek: AREVA SA, AREVA T&D HOLDING SA, AREVA T&D SA (Párizs, Franciaország) és Areva T&D AG (Oberentfelden, Svájc) (képviseelő: A. Schild Rechtsanwältin, és J.-M. Cot ügyvéd)

Alperes: az Európai Közösségek Bizottsága

Kereseti kérelmek

A felperesek azt kérik az Elsőfokú Bíróságtól, hogy:

- semmisítse meg a 2007. január 24-i bizottsági határozat 1. cikkét egyrészt annyiban, amennyiben az 1992. január 7. és 2004. január 8. között megvalósított versenyellenes magatartások tekintetében az AREVA T&D SA és az ALSTOM SA egyetemleges felelősségének fennállását állapítja meg, másrészt amennyiben 2004. január 9. és 2004. május 11. között megvalósított versenyellenes magatartások tekintetében az AREVA T&D SA, az AREVA T&D AG, az AREVA T&D HOLDING SA és az AREVA SA egyetemleges felelősségének fennállását állapítja meg;
- kötelezze a Bizottságot a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A jelen keresetben a felperesek a 2007. január 24-én hozott (COMP/F/38.899 – gázzsigetelt kapcsolókészülék ügy) C(2006) 6762 végleges bizottsági határozat részleges megsemmisítését kérik, amely határozat a gázzsigetelt kapcsolókészülék-projektek pályázati eljárásainak manipulálására az ajánlatok minimumárainak rögzítésére, a kvóták és projektek elosztására, illetve információcserére vonatkozó kartellel kapcsolatos. Másodlagosan a felperesek a megtámadott határozatban velük szemben kiszabott bírság csökkentését kérik.

Állításai alátámasztása érdekében a felperesek hét jogalapra hivatkoznak.

Az első jogalap az EK 253. cikkben előírt indokolási kötelezettség Bizottság általi megsértésére vonatkozik, mivel az indokolás ellentmondásos, és többek között a versenyellenes magatartásért való felelősség betudására, az ALSTOM SA-val történő egyetemleges kötelezésre, és a kiszabott bírság alapösszegének az AREVA T&D SA jogsértésben játszott vezetői szerepe miatti megemelésére vonatkozó tényezők tekintetében nem megfelelő.

A felperesek a második jogalapban azt sérelmezik, hogy a Bizottság megsértette az EK 81. cikket, és különösen a jogsértést való felelősség megállapítására vonatkozó jogszabályokat azzal, hogy az AREVA T&D SA-t és az AREVA T&D AG-t az ALSTOM SA által történt eladásukat megelőző versenyellenes magatartásukért vonta felelősségre, mivelhogy megállapította, hogy e két társaság eladásukat megelőzően nem működött önállóan az ALSTOM SA-hoz képest.

A felperesek által felhozott harmadik jogalap az EK 81. cikk azáltal történt megsértésére vonatkozik, miszerint a Bizottság a AREVA SA-nak és az AREVA T&D HOLDING SA-nak tudta be a közvetlen vagy közvetett leányvállalataik, vagyis az AREVA T&D SA és az AREVA T&D AG versenyellenes magatartását, miközben a felperesek álláspontja szerint a Bizottság nem bizonyította, hogy az AREVA SA és az AREVA T&D HOLDING SA ténylegesen ellenőrzése alatt tartotta volna a két leányvállalatot a jogsértés időtartama alatt.

A negyedik és ötödik jogalap az EK 7. és EK 81. cikkére, illetve különösen a jogsértést való egyetemleges felelősséggel kapcsolatos szabályokra vonatkozik. A felperesek arra hivatkoznak, hogy a Bizottság nem állapíthatja meg az AREVA T&D SA és az ALSTOM SA egyetemleges felelősségét, mivel a két vállalkozás nem képez gazdasági egységet, és az egyetemleges felelősség megállapítása a Bizottság szankcionálási jogkörének jogellenes kiterjesztését, valamint az egyenlő bánásmód, a jogbiztonság, valamint a hatékony bírói jogvédelem általános elvének megsértését képezi.

Hatodik jogalapjukban a felperesek arra hivatkoznak, hogy a megtámadott határozat helytelenül alkalmazta a jogsértés vezetőjének fogalmát, és ezzel megsértette az EK 81. cikket, a bírság-kiszabási iránymutatást ⁽¹⁾, továbbá számos általános jogelvet.

Utolsó jogalapjukban a felperesek arra hivatkoznak, hogy a Bizottság az EK 81. cikk és a kartellügyek esetében a bírságok alóli mentességről és a bírságok csökkentéséről szóló bizottsági közlemény ⁽²⁾ megsértésével, a vizsgálati eljárás során a felperesek által tanúsított együttműködés mértékével kapcsolatosan értékelési hibát követett el.

⁽¹⁾ HL C 9., 1998.1.14., 3. o.; magyar nyelvű kiadás 8. fejezet, 1. kötet, 177. o.

⁽²⁾ HL C 45., 2002.2.19., 3. o.; magyar nyelvű kiadás 8. fejezet, 2. kötet, 155. o.

2007. április 16-án benyújtott kereset – MB Immobilien és MB System kontra Bizottság

(T-120/07. sz. ügy)

(2007/C 140/50)

Az eljárás nyelve: német

Felek

Felperesek: MB Immobilien Verwaltungs GmbH és MB System GmbH & Co. KG (képviselő: G. Brüngen, ügyvéd)

Alperes: az Európai Közösségek Bizottsága

Kereseti kérelmek

A felperesek azt kérik, hogy az Elsőfokú Bíróság

- semmisítse meg a Németország által a Biria-csoport számára nyújtott, C 38/2005 (korábbi NN 52/2004) számú állami támogatásról szóló, 2007. január 24-i C(2007) 130. végleges bizottsági határozatot,
- kötelezze a Bizottságot az eljárás költségeinek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A felperesek a 2007. január 24-i C(2007) 130. végleges bizottsági határozatot támadják, amelyben a Bizottság úgy határozott, hogy a Németország által a Bike Systems GmbH & Co. Thüringer Zweiradwerk KG, a Sachsen Zweirad GmbH és a Biria GmbH (jelenleg Biria AG) számára nyújtott, három intézkedést magába foglaló állami támogatás a közös piaccal összeegyeztethetetlen.

Az elsőrendű felperes a Biria AG, a másodrendű felperes a Bike Systems GmbH & Co. Thüringer Zweiradwerk KG jogutódja. A felperesek előadják, hogy a Bizottság érintett határozata közvetlenül és személyükben érinti őket.

Keresetük alátámasztására a felperesek először a közösségi jog egy jóváhagyott állami támogatási szabályozás helytelen értelmezéséből eredő megsértését hozzák fel. Ebben az összefüggésben a felperesek az állítják, hogy az alperes elmulasztotta a nehéz helyzetben lévő vállalkozás azon meghatározásának alapul vételét a határozatához, amelyet az általa jóváhagyott állami támogatásról szóló szabályozás tartalmaz.

Ezt meghaladóan a Bizottság a tényállás helytelen értékelésével megsértette a közösségi jogot. A felperesek e tekintetben előadják, hogy a megtámadott határozattal érintett vállalkozások, az alperes álláspontjával ellentétben, a támogatás nyújtásakor nem voltak nehéz helyzetben lévő vállalkozások.

Végül a felperesek előadják, hogy súlyos indokolási hiba miatt a közösségi jog megsértése áll fenn.

2007. április 18-án benyújtott kereset – Alstom kontra Bizottság

(T-121/07. sz. ügy)

(2007/C 140/51)

Az eljárás nyelve: francia

Felek

Felperes: Alstom (Levallois Perret, Franciaország) (képviselők: J. Derenne ügyvéd, W. Broere, Solicitor, és A. Müller-Rappard, C. Guirado, ügyvédek)

Alperes: az Európai Közösségek Bizottsága

Kereseti kérelmek

A felperes azt kéri az Elsőfokú Bíróságtól, hogy:

- semmisítse meg a megtámadott határozat 1. cikkének b) pontját, valamint 2. cikkének b) és c) pontját;
- másodlagosan csökkentse jelentős mértékben az Alstommal szemben kiszabott bírságokat;
- kötelezze a Bizottságot a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A jelen keresetben a felperes a 2007. január 24-én hozott (COMP/F/38.899 – gázzigetelt kapcsolókészülék ügy) C(2006) 6762 végleges bizottsági határozat részleges megsemmisítését kéri, amely határozat a gázzigetelt kapcsolókészülék-projektek pályázati eljárásainak manipulálására az ajánlatok minimumárainak rögzítésére, a kvóták és projektek elosztására, illetve információcserére vonatkozó kartellel kapcsolatos. Másodlagosan a felperes a megtámadott határozatban vele szemben kiszabott bírság csökkentését kéri.

Állításai alátámasztása érdekében a felperes nyolc jogalapra hivatkozik.

Az első jogalap a bírói jogvédelemmel kapcsolatos szabályok, valamint a hatékony jogorvoslathoz való jog megsértésére vonatkozik azt állítva, hogy a Bizottság két, jogilag és gazdaságilag önálló vállalkozásra egyetemleges bírság kiszabásával olyan helyzetet teremtett, amelyben a felperes a megtámadott határozat elleni jogorvoslatának esetleges sikere kizárólag egy különálló harmadik fél jogorvoslatának kimenetelétől függ.

A második jogalap az egyetemleges felelősség tekintetében alkalmazandó jogszabályok megsértésére vonatkozik, mivel a Bizottság a jogbiztonság és a büntetések egyéniesítésének elve megsértésével ugyanazon jogsértésért egyetemlegesen kötelezett

két olyan vállalkozást, amelyek között nem áll fenn semmiféle jogviszony.

A felperes harmadik jogalapjában azt sérelmezi, hogy a Bizottság megsértette az EK 253. cikket azzal, hogy nem indokolta, hogy a felperes 100 %-os tulajdonában lévő leányvállalataiban fennálló meghatározó befolyása hiánya bizonyításának érdekében szolgáltatott bizonyítékok miért nem voltak elegendők az ezzel kapcsolatos megdönthető vélelem megdöntésére.

A felperes által hivatkozott negyedik jogalap az EK 81. cikk, illetve különösen a leányvállalatok által elkövetett jogsértések anyavállalatnak való betudhatóságára, valamint a jogsértésért fennálló felelősség áthárítására vonatkozó szabályok megsértésére vonatkozik.

Ötödik jogalapjában a felperes arra hivatkozik, hogy a megtámadott határozat megsérti a „kartell vezetői szerepe” miatti súlyosító körülmények elismerésével kapcsolatos, az egyenlő bánásmód elvével együttesen alkalmazandó szabályokat. A felperes állítása szerint a Bizottság helytelenül állapította meg a felperes vezető szerepét, illetve a kartell „európai titkárának” szerepe kizárólag igazgatási jellegű volt, és emiatt nem állapítható meg, hogy a felperes szerepe jelentősebb lett volna a kartell többi résztvevőjénél. Következésképpen a felperes fenntartja, hogy a Bizottság értékelési hibát követett el, megsértette az alkalmazandó jogszabályokat, és határozatát ezzel kapcsolatosan nem indokolta meg megfelelően.

A felperes továbbá arra hivatkozik, hogy a Bizottság a jogsértés folyamatosságának bizonyításakor jogszabályt sértett, mivel nem szolgáltatott időben elegendően közeli tényekre utaló bizonyítékokat a jogsértés folyamatosságának bizonyítása érdekében.

A felperes által hivatkozott hetedik jogalap a védelemhez való jog megsértésére vonatkozik, mivel álláspontja szerint a megtámadott határozat a Bizottság kifogásközlésében fel nem tüntetett olyan információkon alapul, amelyek tekintetében a Bizottság nem tájékoztatta a felperest, hogy azokból milyen következtetéseket vonhat majd le a határozatban.

Végül a nyolcadik jogalapban a felperes azt állítja, hogy a Bizottság megsértette a bírságok alapösszegének kiszámítására vonatkozó szabályokat, mivel a megtámadott határozat a jogsértés teljes időtartamára vonatkozóan az Európai Gazdasági Térségben megvalósított forgalom alapján határozza meg a bírság összegét, miközben az EGT-Megállapodás csupán 1994. január 1-jén lépett hatályba.

2007. április 17-én benyújtott kereset – Siemens és VA TECH Transmission & Distribution kontra Bizottság

(T-122/07. sz. ügy)

(2007/C 140/52)

Az eljárás nyelve: német

Felek

Felperesek: Siemens Aktiengesellschaft Österreich (Bécs, Ausztria) és VA TECH Transmission & Distribution GmbH & Co. KEG (Bécs, Ausztria) (képviselők: H. Wollmann és F. Urlesberger, ügyvédek)

Alperes: az Európai Közösségek Bizottsága

Kereseti kérelmek

A felperesek azt kérik, hogy az Elsőfokú Bíróság

- semmisítse meg a megtámadott határozat 1. cikkét, amennyiben abban a felpereseknek az EK 81. cikk és/vagy az EGT-Megállapodás 53. cikkének megsértését róják fel az 1998. szeptember 20-tól 2000. december 13-ig terjedő, a 2002. április 1-jétől 2002. október 9-ig terjedő és 2004. január 21-től 2004. május 11-ig terjedő időszakban;
- semmisítse meg a megtámadott határozat 2. cikkét abban a részben, amennyiben az a felperesekre vonatkozik;
- másodlagosan, a határozat 2. cikkének l) pontjában a felperesekre kiszabott bírság összegét 1.980.000 eurót meg nem haladó összegre mérsékelje;
- kötelezze az alperest az eljárás költségeinek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A felperesek a COMP/F/38.899 – gázzsigetelt kapcsolóberendezések ügyben 2007. január 24-én hozott C(2006)6762 végli. bizottsági határozatot támadják. A megtámadott határozatban a felperesekkel és más vállalkozásokkal szemben az EK 81. cikk valamint az EGT-Megállapodás 53. cikkének megsértése miatt bírságot szabtak ki. A felperesek a Bizottság álláspontja szerint a „gázzsigetelt kapcsolóberendezések” ágazatban számos megállapodás és összehangolt magatartás részesei voltak.

Keresetük megalapozására a felperesek először az EK 81. cikk (1) bekezdésének, az 1/2003/EK rendelet (1) 23. cikke (2) és (3) bekezdésének valamint 25. cikkének megsértésére hivatkoznak. Ebben az összefüggésben azt kifogásolják, hogy a VA TECH Transmission & Distribution GmbH & Co. KEG-ra kiszabott bírság aránytalanul magas a többi vállalkozással szemben kiszabott bírsághoz képest. Ezt meghaladóan az a mód, ahogy a Bizottság megpróbálta a bírság teljes összegét az egyes vállalkozások között felosztani, sérti a *ne bis in idem* elvét. Ezt meghaladóan a felperesek előadják, hogy az alperes a feltételezett jogsértés időtartamát helytelenül határozta meg. Továbbá

előadják, hogy a Bizottság következetes bizonyíték nélkül állapította meg, hogy a feltételezett jogsértés 2000. december 13-ig a Közösségen belüli verseny korlátozására irányult vagy ilyen hatása volt. Végül az első jogalap keretében előadják, hogy a bírság összegének megállapítása során jogellenesen sem az enyhítő körülményeket, sem az engedékenységi közleményt nem vették figyelembe.

Másodszor a felperes előadja, hogy az alperes lényeges eljárási szabályokat sértett meg. Ebben az összefüggésben a meghallgatáshoz való jog megsértését rója fel.

(1) A Szerződés 81. és 82. cikkében meghatározott versenyszabályok végrehajtásáról szóló, 2002. december 16-i 1/2003/EK tanácsi rendelet (HL L 1., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 8. fejezet, 2. kötet, 205. o.)

2007. április 17-én benyújtott kereset – Siemens Transmission & Distribution kontra Bizottság

(T-123/07. sz. ügy)

(2007/C 140/53)

Az eljárás nyelve: német

Felek

Felperes: Siemens Transmission & Distribution Ltd (Manchester, Egyesült Királyság) (képviselők: H. Wollmann és F. Urlesberger, ügyvédek)

Alperes: az Európai Közösségek Bizottsága

Kereseti kérelmek

A felperes azt kéri, hogy az Elsőfokú Bíróság

- semmisítse meg a megtámadott határozat 1. cikkét, amennyiben abban a felperesnek az EK 81. cikk és/vagy az EGT-Megállapodás 53. cikkének megsértését róják fel az 1988. április 15-től 2000. december 13-ig terjedő, a 2002. április 1-jétől 2002. október 9-ig terjedő és 2004. január 21-től 2004. május 11-ig terjedő időszakban;
- semmisítse meg a megtámadott határozat 2. cikkét a felperesre vonatkozó részében;
- másodlagosan, a felperesre a határozat 2. cikkének l) pontjában kiszabott bírság összegét 1 100 000 eurót meg nem haladó összegre mérsékelje;
- kötelezze az alperest az eljárás költségeinek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A felperes a COMP/F/38.899 – gázzsigetelt kapcsolóberendezések ügyben 2007. január 24-én hozott C(2006)6762 végül. bizottsági határozatot támadja. A megtámadott határozatban a felperessel és más vállalkozásokkal szemben az EK 81. cikk valamint az EGT-Megállapodás 53. cikkének megsértése miatt bírságot szabtak ki. A felperes a Bizottság álláspontja szerint a „gázzsigetelt kapcsolóberendezések” ágazatban számos megállapodás és összehangolt magatartás részese volt.

Keresete megalapozására a felperes először az EK 81. cikk (1) bekezdésének, az 1/2003 /EK rendelet⁽¹⁾ 23. cikke (2) és (3) bekezdésének, valamint 25. cikkének megsértésére hivatkozik. Ebben az összefüggésben azt kifogásolja, hogy a kiszabott bírság meghaladja a határozatot megelőző évben elért forgalmának 10 %-át. Ezt meghaladóan a Bizottság a bírság összegének megállapítása során nem vette figyelembe a felperes egyedi magatartását. Ezt meghaladóan a felperes előadja, hogy az alperes a jogsértés időtartamát helytelenül ítélte meg. Ezt meghaladóan az 1998. július 16-át megelőző időszak tekintetében a cselekmény üldözhetősége is elévült. A Bizottság továbbá következetes bizonyíték nélkül állapította meg, hogy a feltételezett jogsértés 2000. december 13-ig a Közösségen belüli verseny korlátozására irányult vagy ilyen hatása volt. Végül az első jogalap keretében előadja, hogy a felperesnek jogtalanul rótták fel, hogy maga is részt vett 2002 után a megállapodásokban.

Másodszor a felperes előadja, hogy az alperes lényeges eljárási szabályokat sértett meg. Ebben az összefüggésben a meghallgatáshoz való jog megsértését rója fel.

⁽¹⁾ A Szerződés 81. és 82. cikkében meghatározott versenyszabályok végrehajtásáról szóló, 2002. december 16-i 1/2003/EK tanácsi rendelet (HL L 1., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 8. fejezet, 2. kötet, 205. o.)

2007. április 17-én benyújtott kereset – Siemens Transmission & Distribution és Nuova Magrini Galileo kontra Bizottság

(T-124/07. sz. ügy)

(2007/C 140/54)

Az eljárás nyelve: német

Felek

Felperesek: Siemens Transmission & Distribution SA (Grenoble, Franciaország) és Nuova Magrini Galileo SpA (Bergamo, Olaszország) (képviselők: H. Wollmann és F. Urlesberger, ügyvédek)

Alperes: az Európai Közösségek Bizottsága

Kereseti kérelmek

A felperesek azt kérik, hogy az Elsőfokú Bíróság

- semmisítse meg a megtámadott határozat 1. cikkét, amennyiben abban a felpereseknek az EK 81. cikk és/vagy az EGT-Megállapodás 53. cikkének megsértését róják fel az 1988. április 15-től 2000. december 13-ig terjedő, a 2002. április 1-jétől 2002. október 9-ig terjedő és 2004. január 21-től 2004. május 11-ig terjedő időszakban;
- semmisítse meg a megtámadott határozat 2. cikkét a felperesekre vonatkozó részében;
- másodlagosan, a felperesre a határozat 2. cikkének l) pontjában az elsőrendű felperesre kiszabott bírság összegét 2.750.000 eurót meg nem haladó összegre, míg a másodrendű felperesre kiszabott bírság összegét 1.100.000 eurót meg nem haladó összegre mérsékelje;
- kötelezze az alperest az eljárás költségeinek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A felperesek a COMP/F/38.899 – gázzsigetelt kapcsolóberendezések ügyben 2007. január 24-én hozott C(2006)6762 végül. bizottsági határozatot támadják. A megtámadott határozatban a felperesekkel és más vállalkozásokkal szemben az EK 81. cikk valamint az EGT-Megállapodás 53. cikkének megsértése miatt bírságot szabtak ki. A felperesek a Bizottság álláspontja szerint a „gázzsigetelt kapcsolóberendezések” ágazatban számos megállapodás és összehangolt magatartás részesei voltak.

Keresetük megalapozására a felperesek először az EK 81. cikk (1) bekezdésének, az 1/2003 /EK rendelet⁽¹⁾ 23. cikke (2) és (3) bekezdésének valamint 25. cikkének megsértésére hivatkoznak. Ebben az összefüggésben azt kifogásolják, hogy a kiszabott bírság meghaladja a határozatot megelőző évben elért forgalmuk 10 %-át. Ezt meghaladóan a Bizottság a bírság összegének megállapítása során nem vette figyelembe a felperesek egyedi magatartását. Kiegészítőleg a felperesek előadják, hogy azon vállalkozások meghatározása, amelyekkel egyetemlegesen felelnek, valamint az egyes kötelezettségekre eső bírság összege nem végrehajtható és helytelen. Ezt meghaladóan az alperes a feltételezett jogsértés időtartamát túlbecsülte, és nem vette figyelembe, hogy annak jelentős része már elévült. Végül az első jogalap keretében előadják, hogy a Bizottság következetes bizonyíték nélkül állapította meg, hogy a feltételezett jogsértés 2000. december 13-ig a Közösségen belüli verseny korlátozására irányult vagy ilyen hatása volt.

Másodszor a felperes előadja, hogy az alperes lényeges eljárási szabályokat sértett meg. Ebben az összefüggésben a meghallgatáshoz való jog megsértését rója fel.

⁽¹⁾ A Szerződés 81. és 82. cikkében meghatározott versenyszabályok végrehajtásáról szóló, 2002. december 16-i 1/2003/EK tanácsi rendelet (HL L 1., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 8. fejezet, 2. kötet, 205. o.)

2007. április 16-án benyújtott kereset – Scientific and Technological Committee és társai kontra Potocnik és társai, a Bizottság tagjai

(T-125/07. sz. ügy)

(2007/C 140/55)

Az eljárás nyelve: lengyel

Felek

Felperesek: Scientific and Technological Committee of AGH University of Science and Technology és társai (Krakkó, Lengyel Köztársaság) (képviselő: A. Żuraniewski adwokat)

Alperesek: J. Potocnik, S. Dimas és A. Piebalgs, az Európai Közösségek Bizottságának tagjai

Kereseti kérelmek

- Az Elsőfokú Bíróság állapítsa meg, hogy az Európai Közösségek Bizottságának tagjai, J. Potocnik, S. Dimas és A. Piebalgs – mivel nem tettek azonnal lépéseket az EU lakossága életének védelme érdekében, miután három tájékoztató levelet kaptak a széndioxidnak a geológiai lelőhelyeken való tárolásának technikájához kapcsolódó veszélyekről – intézményi mulasztást követtek el, és ezáltal az EU lakossága életének jelenleg is fennálló további veszélyeztetését, valamint ökológiai katasztrófa bekövetkezésének veszélyét okozták;
- állapítsa meg a javasolt vizsgálatok elvégzésének szükségességét;
- állapítsa meg a nem kereskedelmi jellegű, hanem az EU lakossága élete biztonságának védelmét szolgáló vizsgálatok teljes mértékű finanszírozásának szükségességét;
- állapítsa meg további széndioxid geológiai lelőhelyekre való pumpálásának a javasolt vizsgálatok lezárásáig történő felfüggesztésének a szükségességét.

Jogalapok és fontosabb érvek

A felperesek annak megállapítását kérik, hogy az Európai Közösségek Bizottságának tagjai intézményi mulasztást követtek el azáltal, hogy azt követően, hogy a felperesek tájékoztatták őket a széndioxidnak a geológiai lelőhelyeken tartály nélkül való tárolása miatt az emberi egészség és a környezet tekintetében fennálló veszélyről, nem tették meg a szükséges intézkedéseket annak érdekében, hogy az ilyen technika alkalmazásának a káros következményeit megelőzzék. A felperesek azt állítják, hogy az alperes biztosok, miután felszólították őket arra, hogy tegyék meg a szükséges lépéseket, és végezzék el a felperesek által javasolt vizsgálatokat a széndioxid föld alatti tárolásának hatásaira vonatkozóan, semmilyen módon nem foglaltak állást azon problémák tekintetében, amelyeket a hozzájuk benyújtott panaszban a felperesek kifejtettek. Ez a tétlenség a felperesek álláspontja

szerint az Európai Unió jogrendje megsértésének minősül, és összeegyeztethetetlen a Bizottság tagjainak kötelezettségeivel.

2007. április 20-án benyújtott kereset – Allos Walter Lang GmbH kontra OHIM – Kokoriko (Coco Rico)

(T-126/07. sz. ügy)

(2007/C 140/56)

A keresetlevél nyelve: német

Felek

Felperes: Allos Walter Lang GmbH (Mariendrebber, Németországi Szövetségi Köztársaság) (képviselő: H. Heldt ügyvéd)

Alperes: Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták)

A másik fél a fellebbezési tanács előtti eljárásban: KOKORIKO, Ltda

Kereseti kérelmek

- Az Elsőfokú Bíróság függessze fel az eljárást az OHIM előtt folyamatban lévő 2069 C és 2070 C sz. ügyekben a hatályon kívül helyezésre irányuló kérelmekről való határozat meghozataláig;
- az Elsőfokú Bíróság helyezze hatályon kívül a felszólalási osztály B 696 684. sz. 2006. május 31-i határozatát, valamint a második fellebbezési tanács R 1047/2006-2. sz., 2007. február 16-i határozatát és az ügyet újbóli határozathozatal céljából utalja a fellebbezési tanács elé;
- az Elsőfokú Bíróság az alperest kötelezze a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A közösségi védjegy bejelentője: a felperes.

Az érintett közösségi védjegy: a „Coco Rico” szóvédjegy a 30. osztályba tartozó áruk vonatkozásában (2 949 899. sz. bejelentés).

A felszólalási eljárásban hivatkozott védjegy vagy megjelölés jogosultja: KOKORIKO, Ltda.

A hivatkozott védjegy vagy megjelölés: a „KOKORIKO” (lajstromszám: 101 386. sz.) közösségi szóvédjegy a 29., 30. és 42. osztályba tartozó áruk és szolgáltatások vonatkozásában, valamint a „KOKORIKO” (lajstromszám: 101 626. sz.) közösségi ábrás védjegy a 29., 30. és 42. osztályba tartozó áruk és szolgáltatások vonatkozásában.

A felszólalási osztály határozata: a felszólalásnak helyt adott, és elutasította a védjegybejelentést.

A fellebbezési tanács határozata: A fellebbezés elutasítása.

Jogalapok: A fellebbezési tanács a határozata meghozatala során nem vette figyelembe a felperes által az ütköző védjegyek törlése iránt benyújtott keresetet. A felperes szerint az ütköző védjegyek törlése esetén a lajstromoztatni kért megjelölés vonatkozásában már nem áll fenn a 40/94 rendelet⁽¹⁾ 8. cikkének (1) bekezdésének b) pontja szerinti kizáró ok.

⁽¹⁾ A közösségi védjegyről szóló, 1993. december 20-i 40/94/EK módosított tanácsi rendelet (HL 1994. L 11., 1. o., magyar nyelvű különkiadás 17. fejezet, 1. kötet, 146. o.).

A Közzolgálati Törvényszék F-142/06. sz., Bligny kontra Bizottság ügyben 2007. február 15-én hozott végzése ellen Francesco Bligny által 2007. április 20-án benyújtott fellebbezés

(T-127/07. P. sz. ügy)

(2007/C 140/57)

Az eljárás nyelve: francia

Felek

Fellebbező: Francesco Bligny (Tassin-la-Demi-Lune, Franciaország) (képviselő: P. Lebel-Nourissat ügyvéd)

A másik fél az eljárásban: az Európai Közösségek Bizottsága

A fellebbező kérelmei

- Az Elsőfokú Bíróság állapítsa meg, hogy a Közzolgálati Törvényszék a pályázattal kapcsolatos mérlegelési hibát követett el a pályázónak az állampolgárságot igazoló bizonyítvány csatolására vonatkozó kötelezettségét illetően;
- az Elsőfokú Bíróság állapítsa meg, hogy a Közzolgálati Törvényszék nem válaszolt a fellebbezőnek a bizalomvédelem és a gondos ügyintézés elvének az EPSO AD/26/05 versenyvizsga vizsgabizottsága általi megsértésére vonatkozó jogalapjaira;
- következképpen az Elsőfokú Bíróság helyezze hatályon kívül a Közzolgálati Törvényszék F-142/06. sz. ügyben 2007. február 15-én hozott végzését;
- az új ítélet meghozatalakor semmisítse meg az EPSO/AD/26/05 versenyvizsga vizsgabizottságának 2006. december 6-i és 2006. november 23-i, a fellebbező vizsgára bocsátását – és így írásbeli vizsgadolgozatának kijavítását – megtagadó határozatait, továbbá mondja ki a versenyvizsga pályázói részére az EPSO honlapján közzétett jelentkezési lap szabálytalanságát;

- másodlagosan, az Elsőfokú Bíróság utalja vissza az ügyet a Közzolgálati Törvényszék elé abból a célból, hogy a Közzolgálati Törvényszék döntsön a szóban forgó ügyben, és kötelezze a Bizottságot az eljárás során felmerült összes költség viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Fellebbezésében a fellebbező a Közzolgálati Törvényszék által hozott, a fellebbező keresetét – mint nyilvánvalóan alaptalant – elutasító végzés hatályon kívül helyezését kéri, amely kereset a versenyvizsga-bizottságnak a fellebbező írásbeli vizsgadolgozatának kijavítását – a fellebbező jelentkezés lapjához az állampolgárságot igazoló bizonyítvány csatolásának elmulasztására való hivatkozással – megtagadó határozata megsemmisítésére irányult.

Fellebbezésének alátámasztására a fellebbező azt hozza fel, hogy a Közzolgálati Törvényszék elferdítette az elé tárt tényállást, emiatt hibásan értelmezte a pályázó által kitöltendő jelentkezési lapot, amely értékelési hibához vezetett. Ezen kívül a fellebbező a megtámadott végzés indokolásának hiányosságára hivatkozik, amennyiben a Közzolgálati Törvényszék nem válaszolt az elsőfokú eljárásban előterjesztett összes jogalapra és kérelemre.

2007. április 23-án benyújtott kereset – Suez SA kontra OHIM (Delivering the essentials of life)

(T-128/07. sz. ügy)

(2007/C 140/58)

A keresetlevél nyelve: francia

Felek

Felperes: Suez SA (Párizs, Franciaország) (képviselő: P. Combeau ügyvéd)

Alperes: Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM)

Kereseti kérelmek

- Az Elsőfokú Bíróság helyezze hatályon kívül a megtámadott határozatot;
- az OHIM-ot kötelezze a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Az érintett közösségi védjegy: A „Delivering the essentials of life” szövegvédjegy az 1., 9., 11., 16., 35., 36., 37., 38., 39., 40., 41. és 42. osztályba tartozó áruk és szolgáltatások vonatkozásában (lajstromszám: 4 102 497).

Az elbíráló határozata: A lajstromozás megtagadása.

A fellebbezési tanács határozata: A fellebbezés elutasítása.

Jogalapok: A 40/94 tanácsi rendelet ⁽¹⁾ 7. cikke (1) bekezdése b) pontjának megsértése, mivel az OHIM fellebbezési tanácsának a megtámadott határozatban foglalt állításával ellentétben a bejelentett védjegy nem rendelkezik kizárólag dicsérő értelemmel, és nem írja le a jelölendő áruk vagy szolgáltatások valamely sajátosságát vagy jellemzőjét.

⁽¹⁾ A közösségi védjegyről szóló, 1993. december 20-i 40/94/EK módosított tanácsi rendelet (HL 1994. L 11., 1. o., magyar nyelvű különkiadás 17. fejezet, 1. kötet, 146. o.)

2007. április 17-én benyújtott kereset – Írország kontra Bizottság

(T-129/07. sz. ügy)

(2007/C 140/59)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Felperes: Írország (képviselők: D. O'Hagan, E. Alkins, meghatalmazottak és P. McGarry, Barrister)

Alperes: az Európai Közösségek Bizottsága

Kereseti kérelmek

Írország azt kéri, hogy az Elsőfokú Bíróság

– a Szerződés 230. cikkének megfelelően részben vagy egészben semmisítse meg a Gardanne régióban, a Shannon régióban és Szardínián timföldgyártáshoz üzemanyagként felhasznált ásványolajok esetében a Franciaország, Írország, illetve Olaszország által alkalmazott jövedéki adó alóli mentességről szóló, 2007. február 7-i C(2007) 286 végleges bizottsági határozatot, amennyiben az a Shannon régióban az alumíniumtermeléshez üzemanyagként használt ásványi olajok Írország általi jövedéki adó alóli mentesítésére vonatkozik.

– kötelezze a Bizottságot az eljárás költségeinek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A felperes a 2007. február 7-i C(2007) 286 végleges bizottsági határozat megsemmisítését kéri, amelyben a Bizottság úgy vélte, hogy a Franciaország, Írország és Olaszország által a timföldgyártáshoz üzemanyagként felhasznált nehéz fűtőolajok 2004. január 1-jétől történő, a jövedéki adó alóli mentesítése állami támogatást valósít meg az EK 87. cikk (1) bekezdése értelmében és hogy e támogatás bizonyos része összeegyeztethetetlen a közös piaccal.

Keresete alátámasztására négy jogalapot hoz fel.

Először a felperes előadja, hogy a Bizottság tévedett, amikor arra a következtetésre jutott, hogy Írország nem bizonyította, hogy a mentesítések a nemzeti adórendszer természetéhez és logikájához igazodnak.

Másodszor a felperes azt állítja, hogy a Bizottság nem végzett megfelelő versenyelemzést arra vonatkozó következtetése alátámasztására, hogy az ír intézkedés feltehetően érinti a tagállamok közötti kereskedelmet és torzíja a versenyt vagy azzal fenyeget.

Harmadszor a felperes azt feltételezi, hogy a megtámadott határozat sérti a jogbiztonság elvét olyan körülmények között, amikor a Tanács már engedélyezte az egyedi eltérést 2006 végéig.

Végül a felperes úgy véli, hogy a Bizottság jogban tévedett, amikor arra a következtetésre jutott, hogy az érintett állami támogatás új támogatást valósít meg, szemben egy létező támogatással.

2007. április 19-én benyújtott kereset – Aughinish Alumina kontra Bizottság

(T-130/07. sz. ügy)

(2007/C 140/60)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Felperes: Aughinish Alumina Ltd (Askeaton, Írország) (képviselők: J. Handoll és C. Waterson, Solicitors)

Alperes: az Európai Közösségek Bizottsága

Kereseti kérelmek

Az AAL azt kéri, hogy az Elsőfokú Bíróság

– semmisítse meg a Gardanne régióban, a Shannon régióban és Szardínián timföldgyártáshoz üzemanyagként felhasznált ásványolajok esetében a jövedéki adó alóli mentességről szóló, 2007. február 7-i bizottsági határozatot, amennyiben az az AAL-ra vonatkozik;

– kötelezze a Bizottságot az AAL a jelen eljárásban felmerült költségei viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Jelen keresetével a felperes a Gardanne régióban, a Shannon régióban és Szardínián timföldgyártáshoz üzemanyagként felhasznált ásványolajok esetében a Franciaország, Írország, illetve Olaszország által alkalmazott jövedéki adó alóli mentességről szóló, 2007. február 7-i C(2007) 286 végleges bizottsági határozat részleges megsemmisítését kéri, amennyiben az az Aughinish Alumina Ltd-re (a továbbiakban: AAL) vonatkozik.

Az AAL nyolc jogalapot hoz fel keresete alátámasztására, melyek a következők:

Először a Bizottság a felperes szerint elmulasztotta figyelembe venni, hogy a mentesség az ír adórendszer természetéhez és logikájához igazodik, és mint ilyen, nem minősül állami támogatásnak.

Másodszor a felperes azt állítja, hogy a Bizottság elmulasztotta megfelelően elemezni a érintett piacot és annak versenyszerkezetét. Olyan körülmények között, ahol a Bizottság korábban maga fogadta el, hogy nem állt fenn a verseny torzítása, és tekintettel arra a tényre, hogy a Tanács 2006. december 31-ig engedélyezte a mentességet, a felperes úgy véli, hogy a Bizottság köteles bizonyítani, hogy alapos gazdasági elemzést végzett, amely nyilvánvalóan bizonyította, hogy a verseny tényleges vagy fenyegető torzulása állt fenn. A felperes ezért előadja, hogy a Bizottság nem bizonyította, hogy a mentesség állami támogatást valósított meg.

Harmadszor a felperes előadja, hogy még ha a mentesség állami támogatásnak minősítenék is, a Bizottság a kérdéses támogatást nem tekintette létező támogatásnak az EK 88. cikk (1) bekezdése értelmében. A támogatás olyan kötelező kötelezettségvállalás tárgya volt, amelyet Írország az Európai Közösségekhez való csatlakozását megelőzően nyújtottak, és amelyet 1983 januárjában bejelentettek. Mivel a Bizottság 2000. július 17-ig nem járt el, a 10 éves elévülési idő eltelt és így kizárt a visszatérítés. A felperes ezért azt állítja, hogy a támogatást nem lehet támogatási rendszernek tekinteni.

Negyedszer a felperes azt állítja, hogy a Bizottságnak tekintettel kellett volna lennie a jövedéki adó összehangolására vonatkozó teljes *acquis*-ra, annak meghatározása során, hogy milyen módon gyakorolja hatáskörét az EK-Szerződés állami támogatásra vonatkozó rendelkezései tekintetében. A megtámadott határozat a jogbiztonság elvének súlyos megsértését jelenti, mivel feltételesen megkérdőjelezi a Tanács az EK 93. cikk és a Bizottság javaslata alapján adott felhatalmazásait. Ezt meghaladóan a Bizottság feltehetőleg nem vette figyelembe azt, hogy a Tanács az EK 93. cikk alapján tett intézkedései *lex specialis* képeznek, amelyeknek az állami támogatásokra vonatkozó szabályozás bármely következtetlen alkalmazásával szemben érvényesülniük kellene. Ezen felül a Bizottság, a felperes feltételezései szerint nem alkalmazta a 92/82/EGK irányelv 8. cikke alapján nyitva álló eljárásokat az állami támogatásokkal és egyéb problémákkal kapcsolatos kétségek megoldására, és ehelyett az érintett tanácsi határozat megsemmisítését kéri, és így aláírta a tanácsi intézkedések hatékony érvényesülését.

Ötödször a felperes azt állítja, hogy a megtámadott határozat elfogadásával a Bizottság elmulasztotta figyelembe venni az EK 157. cikk (3) bekezdésének alapvető követelményeit a közösségi ipar versenyképességének erősítése és a közösségi ipar versenyképességéhez szükséges feltételek biztosítása érdekében.

Hatodszor amikor megállapította, hogy a mentesség 20 %-a képezett állami támogatást, a Bizottság valószínűleg nem vette figyelembe, hogy a felperest számos környezetvédelmi kötele-

zettség terhelte, valamint elmulasztotta olyan intézkedések megfontolását, amelyeknek hasonló ösztönző hatásuk lett volna, mint a nemzeti adó jelentős részének megfizetésére vonatkozó kötelezettségnek.

Hetedszer a felperes fenntartja, hogy a megtámadott határozat sérti a bizalomvédelem és a jogbiztonság elvét.

Nyolcadszor az EK 88. cikk (2) bekezdése szerinti eljárás különleges hosszúsága ellentétes a gondos ügyintézés és a jogbiztonság elveivel és a felperes szerint annál is inkább jelentős, mivel a Bizottság az eljárás megindítását megelőzően már elmulasztott eljárni az 1983-as bejelentés tekintetében.

2007. április 19-én benyújtott kereset – Fuji Electric Holdings és Fuji Electric Systems kontra Bizottság

(T-132/07. sz. ügy)

(2007/C 140/61)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Felperesek: Fuji Electric Holdings Co., Ltd (Kawasaki, Japán) és Fuji Electric Systems Co., Ltd (Tokió, Japán) (képviselők: P. Chapatte, P. Walter, Solicitors)

Alperes: az Európai Közösségek Bizottsága

Kereseti kérelmek

A felperesek azt kérik az Elsőfokú Bíróságtól, hogy:

- semmisítse meg a határozat 1. cikkének g) pontját annyiban, amennyiben az megállapítja, hogy a Fuji Electric Holdings a jogsértésért fennálló felelőssége 2000 szeptembere után is fennállt;
- semmisítse meg teljes egészében a határozat 1. cikkének h) pontját;
- semmisítse meg a határozat 2. cikkének d) pontját annyiban, amennyiben az a Fuji Electric Systems egyetemes felelősségét állapítja meg az e rendelkezésben kiszabott bírság tekintetében;
- semmisítse meg a határozat 2. cikkének f) pontját annyiban, amennyiben az a Fuji [egyetemes felelősségét állapítja meg az e rendelkezésben kiszabott bírság tekintetében];
- csökkentse a Fujival szemben kiszabott bírságot;
- kötelezze a Bizottságot a saját, és a Fuji költségeinek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A felperesek az EK 230. cikke alapján keresetet nyújtottak be a 2007. január 24-én hozott (COMP/F/38.899 – gázzigetelt kapcsolókészülék ügy) C(2006) 6762 végleges bizottsági határozat ellen, amelynek alapján a Bizottság megállapította, hogy a felperesek több más vállalkozással együtt a gázzigetelt kapcsolókészülék ágazatban (a) a piac felosztásából, (b) a kvóták elosztásából, valamint a piaci részesedések fenntartásából, (c) az egyedi gázzigetelt kapcsolókészülék-projektek kijelölt gyártók részére történő szétosztásából (tendermanipulálás), valamint e projektek pályázati eljárásainak manipulálásából, (d) árörögzítésből, (e) a kartellben részt nem vevő vállalkozásokkal kötött licenc megállapodások megszüntetéséről szóló megállapodásokból, valamint (f) különleges piaci információk cseréjéből álló megállapodásokkal és összehangolt magatartásokkal megsértették az EK 81. cikket, valamint az EGT-Megállapodás 53. cikkét. Másodlagosan a felperesek a kiszabott bírság csökkentését kérik.

A határozat megállapította a Fuji Electric Systems (FES) felelősségét az 1988. április 15-étől 2002. szeptember 30-ig tartó jogsértésben való részvétele miatt. A FES ugyanakkor vitatja, hogy részt vett volna a GQ megállapodásban, és azt állítja, hogy 2001. július 1-jéig – kilenc hónappal az utánig, hogy a Fuji Electric Holdings (FEH) megszüntette a kartellben való részvételét – nem vett részt a gázzigetelt kapcsolókészülék-eladásokban. Annak megállapítása kapcsán, hogy a FEH a japán tagok 2000 szeptembere körül tartott találkozóját követően továbbra is részt vett a GQ megállapodásban, a felperes azt állítja, hogy a Bizottság nyilvánvaló értékelési hibát, valamint a bizonyítási teher megfordításával, illetve az egyenlő bánásmód elvének megsértésével jogban való tévedést követett el.

A Fuji fenntartja, hogy nem vonható egyetemesen felelősségre a Japan AE Power Systems Corporation (a továbbiakban: JAEPS) kartellben való részvételéért, mivel egyrészt nem tudott meghatározó befolyást gyakorolni a JAEPS-re, másrészt pedig nem is volt tudomása annak állítólagos kartellben való részvételéről. A felperes tehát arra hivatkozik, hogy a Bizottság nyilvánvaló értékelési hibát vétett a FES által elkövetett jogsértések tekintetében.

Végül a Fuji fenntartja, hogy a Bizottság a határozatban nyilvánvaló értékelési hibát követett el a jogsértés időtartama, valamint a JAEPS állítólagos jogsértéséért fennálló felelősség tekintetében. A Bizottság továbbá helytelenül állapította meg a felperesek által szolgáltatott információk értékét azt állítva, hogy ezen információ nem biztosítja a felperesekkel szemben kiszabott bírság engedékenységi közlemény alapján történő csökkentését. Ezzel kapcsolatosan a Fuji fenntartja, hogy a kiszabott bírságot jelentősen csökkenteni kell.

2007. április 18-án benyújtott kereset – Mitsubishi Electric kontra Bizottság

(T-133/07. sz. ügy)

(2007/C 140/62)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Felperes: Mitsubishi Electric Corp. (Tokió, Japán) (képviselők: R. Denton, Solicitor és K. Haegeman, ügyvéd)

Alperes: az Európai Közösségek Bizottsága

Kereseti kérelmek

A felperes azt kéri az Elsőfokú Bíróságtól, hogy:

- semmisítse meg a határozatot, különösen annak 1. és 4. cikkét annyiban, amennyiben a Melcót és a TMT&D-t érinti, azon időszakra tekintettel, amely alatt a Melco a Toshiba-val egyetemlegesen felelős a TMT&D tevékenységéért; vagy
- semmisítse meg a határozat 2. cikkének g) és h) pontját a Melcót érintő részében; vagy
- módosítsa a határozat 2. cikkének Melcót érintő részét oly módon, hogy törölje vagy jelentősen csökkentse az e cikkben a Melcóval szemben kiszabott bírságot; és mindenesetre;
- kötelezze a Bizottságot a saját, valamint a Melco a jelen eljárással kapcsolatosan felmerült költségeinek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A felperes Mitsubishi Electric Corporation (a továbbiakban: Melco) az EK 230. és 229. cikke alapján keresetet nyújtott be a 2007. január 24-én hozott (COMP/F/38.899 – gázzigetelt kapcsolókészülék ügy) C(2006) 6762 végleges bizottsági határozat ellen, amelynek alapján a Bizottság megállapította, hogy a felperesek több más vállalkozással együtt gázzigetelt kapcsolókészülék ágazatban (a) a piac felosztásából, (b) a kvóták elosztásából, valamint a piaci részesedések fenntartásából, (c) az egyedi gázzigetelt kapcsolókészülék-projektek kijelölt gyártók részére történő szétosztásából (tendermanipulálás), valamint e projektek pályázati eljárásainak manipulálásából, (d) árörögzítésből, (e) a kartellben részt nem vevő vállalkozásokkal kötött licenc megállapodások megszüntetéséről szóló megállapodásokból, valamint (f) érzékeny piaci információk cseréjéből álló megállapodásokkal és összehangolt magatartásokkal megsértette az EK 81. cikket, valamint az EGT-Megállapodás 53. cikkét. Másodlagosan a felperes a kiszabott bírság törlését, illetve csökkentését kéri.

A kereset alátámasztására a Melco által felhozott jogalapok a következők:

Állítása szerint a Bizottság nem bizonyította a jogilag megkövetelt módon, hogy a felperes megsértette az EK 81. cikkert kartellben való részvétellel, amelynek célja vagy hatása a verseny korlátozása az EGT-ben.

A felperes arra hivatkozik, hogy a Bizottság nem bizonyította, hogy a Melco valamely, az EK 81. cikket megsértő megállapodás tagja lett volna.

A felperes továbbá előadja, hogy a Bizottság értékelési hibát vétett azzal, hogy nem vette figyelembe a Melco jelenlétének hiányát magyarázó technikai és gazdasági bizonyítékokat, amelyek a felperes európai piacra való belépésével kapcsolatos nehézségeit bizonyítják.

A felperes azt állítja, hogy a Bizottság megsértette a bizonyításra vonatkozó szabályokat, mivel indokolatlanul megfordította a bizonyítási terhet, továbbá megsértette az ártatlanság vélelmét.

A Bizottság továbbá a felperes szerint többször is megsértette az egyenlő bánásmód, valamint az arányosság elvét: először is, a kiszabott bírság kiindulópontjának a 2001. és nem a 2003. évi forgalma alapján történt kiszámításával; másodsor a Melcóval szemben alkalmazandó szorzó kiszámításával, valamint a gázszigetelt kapcsolókészülékek világpiacának, valamint a Melco ezen belüli részesedésének téves meghatározásával. Ezenfelül a felperes álláspontja szerint a Bizottság megsértette az arányosság elvét azzal, hogy a bírságot a Melco GQ⁽¹⁾ megállapodásban való részvétele alapján ugyanolyan módon határozta meg, mint azon európai gyártókkal szemben, amelyek mind a GQ, mind az EQ⁽²⁾ megállapodásban részt vettek.

A felperes azt állítja, hogy a Bizottság megsértette az indokolási kötelezettségét azzal, hogy megállapította, hogy a Melcóval szembeni bírságot a 2001. évi forgalom alapján kell kiszámítani, illetve hogy a Melco rendelkezik a világméretű gázszigetelt kapcsolókészülék-piac 15-20 %-ával.

Ezenfelül a Bizottság állítólagosan megsértette a gondos ügyintézés elvét a világméretű gázszigetelt kapcsolókészülék-piac értékének felbecsülésével.

A felperes arra hivatkozik, hogy a Bizottság hibát vétett azzal, hogy a Melco magatartása hatásának értékelésekor, illetve a Melcóval szembeni bírság kiszámításánál nem vette figyelembe a technikai és gazdasági bizonyítékokat. A felperes szerint a Bizottság akkor is tévedett, amikor az állítólagos kartell időtartamát meghatározta.

Továbbá a felperes fenntartja, hogy a Bizottság megsértette a felperes védelemhez, valamint tisztességes eljáráshoz való jogát azzal, hogy nem mutatta be a Melcónak a bírságot alátámasztó lényeges terhelő és mentő bizonyítékokat. Végül a Bizottság a közigazgatási eljárás során nem közölte a Melcóval a kompenzációs elmélettel kapcsolatos következtetéseit, és ezzel megsértette a felperes védelemhez való jogát.

⁽¹⁾ „G” mint „gear” [t.i. kapcsoló] és „Q” mint „quota” [t.i. kvóta].

⁽²⁾ „E” mint „European” [t.i. európai] és „Q” mint „quota” [t.i. kvóta]. Az EQ megállapodásra a megtámadott határozat egyébként „E-Group Operation Agreement for GQ-Agreement” is hivatkozik.

2007. április 19-én benyújtott kereset – az Olasz Köztársaság kontra az Európai Közösségek Bizottsága

(T-135/07. sz. ügy)

(2007/C 140/63)

Az eljárás nyelve: olasz

Felek

Felperes: az Olasz Köztársaság (képviselő: G. Aiello, ügyvéd)

Alperes: az Európai Közösségek Bizottsága

Kereseti kérelmek

- Az Elsőfokú Bíróság az EK-Szerződés 230. cikke alapján semmisítse meg a Bizottság Mezőgazdasági Főigazgatóságának 2007. február 7-i 3585. hiv. sz. levelében szereplő határozatát;
- az Elsőfokú Bíróság az alperest kötelezze a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Az Olasz Köztársaság kormánya keresetet nyújtott be az Európai Közösségek Elsőfokú Bíróságához az EK-Szerződés 230. cikke értelmében a Bizottság Mezőgazdasági Főigazgatóságának 2007. február 7-i 3585. hiv. sz. levelében szereplő határozatának megsemmisítésére, amelyben a Bizottság a baromfihús piacának közös szervezéséről szóló 2777/75/EGK tanácsi rendelet⁽¹⁾ 14. cikke alapján elutasítja az olasz hatóságoknak az olasz baromfihús piacára vonatkozó rendkívüli piactámogatási intézkedéseknek az 1999. és 2003. közötti időszakban a madárinfluenza és a szabad mozgást korlátozó állatorvosi intézkedések által érintett területeken elpusztult baromfiállományra tekintettel történő meghozatalára irányuló kérelmét.

Keresetének alátámasztására az Olasz Kormány az alábbiakra hivatkozik:

- Az EK 34. cikk (2) bekezdése második pontja értelmében a közösségi termelők közötti hátrányos megkülönböztetés tilmanak megsértése, amennyiben az alperesnek kizárólag a tenyésztési célú tojások ágazatára hozott rendkívüli piactámogatási intézkedéseket, a megtámadott határozatával elutasítva a baromfihús-ágazat tekintetében a hasonló intézkedéseket.

- hatásköri visszaélés és nyilvánvaló értékelési hiba a Bizottság részéről.

E tekintetben a felperes előadja, hogy Bizottságnak a 2777/75/EGK rendelet célkitűzésének megvalósítása érdekében rendkívüli piactámogatási intézkedéseket kellett volna hoznia az olasz baromfihús-piac tekintetében, amely messze a leginkább érintett baromfiágazat Olaszországban. A felperes korábbi többszöri kérése ellenére, visszautasították annak végrehajtását, és kizárólag a korlátozó intézkedések által Olaszországban legkevésbé sújtott, és a Hollandiában lényegében egyedül érintett, tenyésztési célú tojások ágazatára korlátozta a támogatási intézkedéseket. Ezen intézkedésével a Bizottság egyértelműen a holland termelőknek szánja a rendelkezésre álló források nagy részét, minimálisra csökkentve az olasz termelők elismert kárát.

- A 2777/75/EGK rendelet téves értelmezése és megsértése, illetve nyilvánvaló értékelési hiba.

A felperes szerint és az alperes álláspontjával ellentétben a kérdéses rendelet 14. cikke nem csak a megfigyelés alatt álló övezetekben található és az ilyen övezeten kívüli piacra jutási védelemben részesülő termelők ellehetlenüléséből eredő piaci egyensúlyvesztésre alkalmazandó. A Bizottság valóban rendkívüli piactámogatási intézkedéseket hozhatna az állatok betegségeinek elterjedése elleni küzdelemre irányuló támogatások alkalmazása által eredményezett, a szabad mozgást korlátozó intézkedésekkel érintett piac egyensúlyának helyreállítására, függetlenül attól, hogy e korlátozások egy meghatározott övezetbe behozott vagy kivitt termékekre vonatkoznak.

- Végül hivatkozik a gondos ügyintézés, a pártatlanság, a méltanyosság és az átláthatóság elvének megsértésére.

(⁴) HL L 282., 1975.11.1., 77. o., magyar nyelvű különkiadás 3. fejezet 2. kötet. 138. o.

2007. április 30-án benyújtott kereset – Colgate-Palmolive kontra OHIM – CMS Hasche Sigle (VISIBLE WHITE)

(T-136/07. sz. ügy)

(2007/C 140/64)

A keresetlelve nyelve: angol

Felek

Felperes: Colgate-Palmolive Co. (New York, Amerikai Egyesült Államok) (képviselők: M. Zintler, H. Harmeling, K.-U. Plath, ügyvédek)

Alperes: Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM)

A másik fél a fellebbezési tanács előtti eljárásban: CMS Hasche Sigle (Köln, Németország)

Kereseti kérelmek

- az Elsőfokú Bíróság helyezze hatályon kívül a negyedik fellebbezési tanács 2007. február 15-én kelt határozatát;
- erősítse meg a törlési osztály határozatát, és állapítsa meg, hogy a 802 793 lajstromszámú „VISIBLE WHITE” közösségi védjegy továbbra is érvényes;
- a felperes részére ítélje meg a törlés megállapítására irányuló kérelemmel kapcsolatos költségek megtérítését, a fellebbezési tanács határozatában foglalt költségek törlését, és a jelen kérelemmel kapcsolatos költségek megtérítését.

Jogalapok és fontosabb érvek

A törlés iránti kérelemmel érintett közösségi védjegy: a VISIBLE WHITE szóvédjegy a 3. osztályba tartozó áruk tekintetében – a 802 793 lajstromszámú közösségi védjegy.

A közösségi védjegy jogosultja: a felperes.

A közösségi védjegy törlését kérelmező fél: CMS Hasche Sigle.

A törlési osztály határozata: elutasította a törlés megállapítása iránti kérelmet.

A fellebbezési tanács határozata: hatályon kívül helyezte a törlési osztály határozatát, és elrendelte a közösségi védjegy törlését.

Jogalapok: a 40/94 tanácsi rendelet 7. cikke (1) bekezdése b) és c) pontjának megsértése, mivel a fellebbezési tanács tévesen minősítette mind a „VISIBLE”, mind a „WHITE” alkotóelemet leíró jellegűnek a „fogkrémek”, és a „szájvizetek” tekintetében, valamint ezek kombinációját mint egészet, leíró jellegűnek és megkülönböztetésre alkalmatlannak.

2007. május 4-én benyújtott kereset – General Technic-Otis kontra Bizottság

(T-141/07. sz. ügy)

(2007/C 140/65)

Az eljárás nyelve: francia

Felek

Felperes: General Technic-Otis Sàrl (Howald, Luxemburgi Nagyhercegség) (képviselő: M. Nosbusch, ügyvéd)

Alperes: az Európai Közösségek Bizottsága

Kereseti kérelmek

A felperes keresetében azt kéri, hogy az Elsőfokú Bíróság:

- semmisítse meg az EK 230. cikk alapján a Bizottság által az EK-Szerződés 81. cikke és az EGT-Megállapodás 53. cikke alkalmazására vonatkozó eljárásban (COMP/E-1/38.823 – Elevators and Escalators-ügy) 2007. február 21-én hozott határozatot, amennyiben az a GTO-t érinti;
- másodlagosan semmisítse meg, vagy csökkentse az EK 229. cikk alapján a vele szemben e határozatban kiszabott bírságot;
- kötelezze a Bizottságot a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A jelen keresettel a felperes a felvonók és mozgólépcsők felállításának és karbantartásának belgiumi, németországi, luxemburgi és hollandiai piacán a közbeszerzési eljárások manipulálására, a piacok felosztására, az árak rögzítésére, adásvételi, felállítási, karbantartási, illetve a készülékek korszerűsítésével kapcsolatos szerződések és projektek odaítélésére, információk cseréjére irányuló megállapodásokra vonatkozóan az EK-Szerződés 81. cikke és az EGT-Megállapodás 53. cikke alkalmazására vonatkozó eljárásban (COMP/E-1/38.823 – PO/Elevators and Escalators-ügy) 2007. február 21-én hozott C(2007) 512 végleges bizottsági határozat részleges megsemmisítését kéri, amennyiben az őt érinti. Másodlagosan a felperes a megtámadott határozatban vele szemben kiszabott bírság megsemmisítését, vagy összegének csökkentését kéri.

Keresete alátámasztására hét jogalapot hoz fel.

Első jogalapjában a felperes úgy érvel, hogy a Bizottság jogban való tévedést és ténybeli hibát követett el a bírságok kiszabására vonatkozó szabályok alkalmazását illetően, amikor a kifogásolt magatartásokat „különösen súlyos” jogsértésnek minősítette. A felperes előadja, hogy a bírság kiindulási összegét következtetésképpen csökkenteni kellett volna, a szóban forgó piac korlátozott földrajzi kiterjedésére, valamint a kifogásolt magatartások által a szóban forgó piacra gyakorolt hatás korlátozott mivoltára tekintettel.

Második jogalapjában a felperes úgy érvel, hogy a Bizottság jogban való tévedést és ténybeli hibát követett el, amikor figyelmen kívül hagyta, hogy a felperes milyen tényleges gazdasági lehetőségekkel rendelkezett arra, hogy kárt okozzon. Kifejti továbbá, hogy a Bizottságnak figyelembe kellett volna vennie a bírságkiszabásakor, hogy a felperes teljesen önállóan irányított kis- és középvállalkozás, amelynek következtésképpen nincs lehetősége jelentős kárt okozni a piacon.

Harmadik jogalapjában a felperes úgy érvel, hogy a Bizottság jogban való tévedést és ténybeli hibát követett el, amikor nem korlátozta a bírság összegét a forgalma 10 %-ában, és helytelenül figyelembe vette az anyavállalatok forgalmát a felperessel szemben kiszabható bírság legmagasabb összegének kiszámításakor.

A negyedik jogalap szerint a Bizottság megsértette az egyenlő bánásmód elvét, amikor a szóban forgó kartell tagjaival kapcsolatban nem egységes módon alkalmazta a felelősségi elveket. A felperes kifejti, hogy a Bizottság az anyavállalatainak tudta be a

kifogásolt magatartásokat, míg az ugyanazon határozatban szankcionált másik társaság esetében nem ezt tette, annak ellenére, hogy az az anyavállalatok által gyakorolt ellenőrzést illetően a felpereséhez hasonló helyzetben volt.

Ötödik jogalapjában a felperes úgy érvel, hogy a Bizottság ténybeli hibát követett el, amikor nem csökkentette 50 %-kal a vele szemben kiszabott bírságot az engedékenységi közlemény⁽¹⁾ címén. A felperes úgy érvel, hogy a Bizottság szolgálataival való együttműködése szoros, folyamatos és különösen kiterjedt volt, és indokolná a bírság összegének az engedékenységi közlemény által meghatározott legmagasabb mértékű, azaz 50 %-os csökkentését.

A felperes által hivatkozott hatodik jogalap a bizalomvédelem elvének megsértésére alapul, mivel a Bizottság nem csökkentette további 10 %-kal a bírságot a tények nem vitatása címén. A felperes előadja, hogy a kifogásközlés, valamint a Bizottság határozathozatali gyakorlata alapján megalapozottan remélhette, hogy ezen az alapon 10 %-os, és nem csupán a megtámadott határozatban nyújtott 1 %-os bírságmérséklésben részesül.

A hetedik jogalap a bírságok arányossága elvének megsértésére alapul, amennyiben a felperessel szemben kiszabott bírság nem indokolt a szóban forgó jogsértésre, különösen a piacra gyakorolt hatásának állítólag korlátozott mivoltára, és a kisméretű vállalkozás általi végrehajtására tekintettel.

⁽¹⁾ A kartellügyek esetében a bírságok alóli mentességről és a bírságok csökkentéséről szóló bizottsági közlemény (HL 2002. C 45., 3. o.; magyar nyelvű különkiadás 8. fejezet, 2. kötet, 155. o.)

2007. május 4-én benyújtott kereset – General Technic kontra Bizottság

(T-142/07. sz. ügy)

(2007/C 140/66)

Az eljárás nyelve: francia

Felek

Felperes: General Technic Sàrl (Luxembourg, Luxemburgi Nagyhercegség) (képviselő: M. Nosbusch, ügyvéd)

Alperes: az Európai Közösségek Bizottsága

Kereseti kérelmek

A felperes keresetében azt kéri, hogy az Elsőfokú Bíróság:

- semmisítse meg az EK 230. cikk alapján a Bizottság által az EK-Szerződés 81. cikke és az EGT-Megállapodás 53. cikke alkalmazására vonatkozó eljárásban (COMP/E-1/38.823 – Elevators and Escalators-ügy) 2007. február 21-én hozott határozatot, amennyiben az a GT-t érinti;

- másodlagosan semmisítse meg, vagy csökkentse az EK 229. cikk alapján a vele szemben e határozatban kiszabott bírságot;
- kötelezze a Bizottságot a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A jelen keresettel a felperes a felvonók és mozgólépcsők felállításának és karbantartásának belgiumi, németországi, luxemburgi és hollandiai piacán a közbeszerzési eljárások manipulálására, a piacok felosztására, az árak rögzítésére, adásvételi, felállítási, karbantartási, illetve a készülékek korszerűsítésével kapcsolatos szerződések és projektek odaítélésére, információk cseréjére irányuló megállapodásokra vonatkozóan az EK-Szerződés 81. cikke és az EGT-Megállapodás 53. cikke alkalmazására vonatkozó eljárásban (COMP/E-1/38.823 – PO/Elevators and Escalators-ügy) 2007. február 21-én hozott C(2007) 512 végleges bizottsági határozat részleges megsemmisítését kéri, amennyiben az őt érinti. Másodlagosan a felperes a megtámadott határozatban vele szemben kiszabott bírság megsemmisítését, vagy összegének csökkentését kéri.

A felperes keresete alátámasztására arra hivatkozik, hogy a Bizottság tévesen kötelezte egyetemlegesen a kartellben részt vevő leányvállalatával szemben kiszabott bírság megfizetésére. Előadja, hogy a Bizottság tévedett a felperesnek a leányvállalatában való részesedése jellegét és mértékét illetően, amennyiben a felperes tisztán pénzügyi jellegű társaság, saját kereskedelmi tevékenység nélkül, és a leányvállalatban való részesedése csupán kisebbségi, és nem haladja meg a pénzügyi érdekeinek védelméhez szükséges mértéket. A felperes továbbá előadja, hogy a Bizottság nem indokolta jogilag megfelelően a szóban forgó kartellben való érintettségét, eltekintve részvényesének a leányvállalat ügyvezető tagjakénti személyes szerepétől.

2007. április 30-án benyújtott kereset – UMG Recordings kontra OHIM – Osman (MOTOWN)

(T-143/07. sz. ügy)

(2007/C 140/67)

A keresetlevél nyelve: angol

Felek

Felperes: UMG Recordings Inc. (Santa Monica, Amerikai Egyesült Államok) (képviselők: E. Armijo Chávarri és A. Castán Pérez-Gómez ügyvédek)

Alperes: Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM)

A másik fél a fellebbezési tanács előtti eljárásban: Jimmy Osman (London, Egyesült Királyság)

Kereseti kérelmek

- Az Elsőfokú Bíróság nyilvánítsa elfogadhatónak a beadványt és mellékleteit, és állapítsa meg, hogy az OHIM második fellebbezési tanácsának 2007. február 15-i R-523/2006-2. sz. határozatával szemben a megfelelő eljárási cselekményeket lefolytatva, határidőn belül és szabályszerűen nyújtottak be keresetet, és az OHIM költségviselésre kötelezése mellett ítéletével helyezze hatályon kívül ezt a határozatot.

Jogalapok és fontosabb érvek

Megszűnés megállapítása iránti kérelemmel érintett közösségi védjegy: A „MOTOWN” közösségi szövegvédjegy a 9., 25., 41. és 42. osztályba tartozó áruk és szolgáltatások vonatkozásában – lajstromszám: 206 243.

A közösségi védjegy jogosultja: UMG Recordings.

A közösségi védjegy megszűnésének megállapítását kérelmező fél: Jimmy Osman.

A törlési osztály határozata: A megszűnés megállapítása iránti kérelemnek helyt adás a 42. osztályba tartozó valamennyi vitatott szolgáltatás vonatkozásában, és elutasítás a 41. osztályba tartozó szolgáltatások vonatkozásában.

A fellebbezési tanács határozata: Helyt adás a Jimmy Osman által benyújtott fellebbezésnek.

Jogalapok: A 40/94/EK tanácsi rendelet 15. cikke (1) bekezdésének és 50. cikke (1) bekezdésének megsértése.

A felperes előadja, hogy a fellebbezési tanács tévesen értékelte a 41. osztályba tartozó, vitatott szolgáltatások vonatkozásában történő védjegyhasználatot illetően előterjesztett igazolást.

Először is, a felperes szerint a fellebbezési tanács nem vette figyelembe, hogy a vitatott védjegyet a bejegyzett jogosult, és az ő engedélyével harmadik személyek is használták.

Másodszor, a felperes szerint a fellebbezési tanács összetévesztette a „diszkó működtetése” szolgáltatást a „zenei események szervezése” szolgáltatással, és nem vette figyelembe, hogy eltérő szolgáltatáskategóriába tartoznak.

Harmadszor, a felperes szerint még ha feltételezte is a fellebbezési tanács, hogy a felperes sem közvetlenül, sem közvetve nem vett részt „diszkó működtetésében” és/vagy „zenei események szervezésében”, akkor is meg kellett volna állapítania azt, hogy a felperes egyedi szolgáltatásokat végez az említett szolgáltatáskategóriákban, és az ilyen „alkategóriába” tartozó szolgáltatások nyújtásával eleget tesz a védjegyek ún. általános szolgáltatáskategória (azaz a vitatott szolgáltatások) tekintetében történő használatára vonatkozó kötelezettségnek.

2007. május 4-én benyújtott kereset – Euro-Information kontra OHIM (CYBERBOURSE)

(T-155/07. sz. ügy)

(2007/C 140/68)

A keresetlevél nyelve: francia

Felek

Felperes: Européenne de traitement de l'Information (Euro-Information) (Strasbourg, Franciaország) (képviselők: P. Greffe és J. Schouman ügyvédek)

Alperes: Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és forma-tervezési minták) (OHIM)

Kereseti kérelmek

- az Elsőfokú Bíróság helyezze hatályon kívül az OHIM első fellebbezési tanácsának az R 1046/2006-1. sz. ügyben 2007. február 28-án hozott és 2007. március 8-án közölt határozatát, amennyiben az elutasította a 4 114 336 sz. CYBERBOURSE közösségi védjegybejelentési kérelmet a 9., 36. és 38. osztályba tartozó áruk és szolgáltatások tekintetében;
- az Elsőfokú Bíróság lajstromozza a 4 114 682 sz. CYBERBOURSE közösségi védjegyet az igényelt áruk és szolgáltatások egésze tekintetében.

Jogalapok és fontosabb érvek

Az érintett közösségi védjegy: a „CYBERBOURSE” szóvédjegy a 9., 36. és 38. osztályba tartozó áruk és szolgáltatások tekintetében (4 114 682 sz. védjegybejelentési kérelem)

A felszólalási osztály határozata: a lajstromozás megtagadása.

A fellebbezési tanács határozata: a fellebbezés elutasítása.

Jogalapok: A felperes arra hivatkozik, hogy azzal ellentétben, ahogyan azt az OHIM fellebbezési tanácsa a megtámadott határozatban megállapította, védjegye tetszés szerint választott, és rendelkezik a 40/94 tanácsi rendelet⁽¹⁾ által megkövetelt megfelelő megkülönböztető képességgel az igényelt áruk és szolgáltatások tekintetében.

⁽¹⁾ A közösségi védjegyéről szóló, 1993. december 20-i 40/94/EK tanácsi rendelet (HL 1994., L 11., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 17. fejezet, 1. kötet, 146. o.)

2007. május 9-én benyújtott kereset – Spanyolország kontra Bizottság

(T-156/07. sz. ügy)

(2007/C 140/69)

Az eljárás nyelve: spanyol

Felek

Felperes: Spanyol Királyság (képviselő: F. Díez Moreno)

Alperes: az Európai Közösségek Bizottsága

Kereseti kérelmek

- Az Elsőfokú Bíróság semmisítse meg az Európai Személyzeti Felvételi Hivatal (EPSO) által az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* (45. A. sz.) 2007. február 28-án közzétett EPSO/AD/94/07 versenyvizsga-kiírást;
- az Elsőfokú Bíróság kötelezze az Európai Bizottságot arra, hogy az európai közszolgálatra vonatkozó valamennyi állás-hirdetést a Hivatalos Lapban minden nyelven tegye közzé;
- az Elsőfokú Bíróság az alperest kötelezze a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Jelen kereset az Európai Személyzeti Felvételi Hivatal (EPSO) által az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* (45. A. sz.) 2007. február 28-án közzétett EPSO/AD/94/07 versenyvizsga-kiírás ellen irányul, mivel azt kizárólag az *Európai Unió Hivatalos Lapjának* angol, francia és német változatában tették közzé.

A felperes úgy véli, hogy ezzel az eljárással az alperes megsértette az Európai Közösségek nyelvhasználatáról szóló 1958. április 15-i 1. sz. tanácsi rendeletet, és az Európai Közösségek tisztviselőinek személyzeti szabályzatáról szóló 1968. február 29-i 259/68 tanácsi rendeletet. Hasonlóan megsértették az európai polgárok egyenlőségének elvét és a hátrányos megkülönböztetés tilalmának elvét, valamint az EK-Szerződésben előírt arányosság és jogbiztonság elvét, valamint az Európai Bíróság vonatkozó ítélkezési gyakorlatát.

Egészen pontosan a jogbiztonság elvét illetően a felperes előadja, hogy a tisztviselői személyzeti szabályzat III. melléklete előírja, hogy a nyílt versenyvizsgákat az *Európai Közösségek Hivatalos Lapjában* közzé kell tenni. Jelenleg – a Tanács 1/58 rendeletének 5. cikke értelmében – az említett Hivatalos Lapot a huszonhárom hivatalos nyelv mindegyikén közzé kell tenni. A vizsgakiírást azonban kizárólag három hivatalos nyelven tették közzé.

A felperes végül előadja, hogy a Bizottság megsértette a Tanácsnak a közösségi nyelvi rendszer egyhangúlag történő módosítására vonatkozó kizárólag hatáskörét.

2007. május 9-én benyújtott kereset – People’s Mojahedin Organization of Iran kontra Tanács

(T-157/07. sz. ügy)

(2007/C 140/70)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Felperes: People’s Mojahedin Organization of Iran (Auvers sur Oise, Franciaország) (képviselők: J. P. Spitzer ügyvéd, D. Vaughan QC)

Alperes: az Európai Unió Tanácsa

Kereseti kérelmek

- Az Elsőfokú Bíróság semmisítse meg a Tanács hatályban lévő azon határozatait:
 - amely nem vizsgálta felül a 2006/379/EK tanácsi határozatot hathónaponként, vagy később a felperesre vonatkozó részében;
 - amely a felperes nevét a mai napig és a továbbiakban is fenntartotta a terrorista szervezeteknek a 2006. május 29-i 2006/379/EK tanácsi határozat által felállított és e határozat meghozatalának időpontjában hatályba lépett listáján, az Elsőfokú Bíróságnak a T-228/02. sz. ügyben 2006. december 12-én hozott ítélete, és a Tanácsnak az EK 233. cikk szerinti kötelezettségei ellenére.
- kötelezze az alperest, hogy a jogi kötelezettségeinek megfelelően járjon el, ahogyan az megfelelő.
- kötelezze az alperest, hogy fizessen a 18. mellékletben pontosan meghatározott 1 090 000 euró összegű kártérítést (folyamatos kár), és ezen összeg kamatait.
- kötelezze a Tanácsot a felperes költségeinek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A felperes a Tanácstól érkezett bizonyos levelek megsemmisítését, valamint a kára megtérítését kéri, mivel a Tanács hat hónap elteltével nem vizsgálta felül a 2006/379/EK határozatban ⁽¹⁾ szereplő, azon személyek, csoportok és szervezetek nevét tartalmazó listát, akikre a terrorizmus leküzdése érdekében egyes személyekkel és szervezetekkel szemben hozott különleges korlátozó intézkedésekről – például pénzeszközök és egyéb pénzügyi erőforrások befagyasztása – szóló 2580/2001/EK rendelet alkalmazandó ⁽²⁾, és tekintettel azon tényre, hogy a Tanács fenntartotta a felperes nevét az említett listán.

A felperes szerint a Tanács köteles volt a terrorista szervezetek listáján szereplő személyek nevének listáját rendszeresen, leg-

alább hat hónaponként felülvizsgálni. A felperes azt állítja, hogy a Tanács elmulasztott eleget tenni e kötelezettségének a felperes nevének a terrorista szervezetek listájára való felvételével kapcsolatban.

A felperes arra is hivatkozik továbbá, hogy az Elsőfokú Bíróság T-228/02. sz., Organisation des Modjahedines du peuple d’Iran kontra Tanács ügyben hozott ítéletét [az EBHT-ban még nem tették közzé] követően a Tanács köteles volt a felperes nevét levenni az említett listáról.

⁽¹⁾ A terrorizmus leküzdése érdekében egyes személyekkel és szervezetekkel szemben hozott különleges korlátozó intézkedésekről szóló 2580/2001/EK rendelet 2. cikke (3) bekezdésének végrehajtásáról, és a 2005/930/EK határozat hatályon kívül helyezéséről szóló, 2006. május 29-i 2006/379/EK tanácsi határozat (HL L 144., 21. o.).

⁽²⁾ A terrorizmus leküzdése érdekében egyes személyekkel és szervezetekkel szemben hozott különleges korlátozó intézkedésekről szóló, 2001. december 27-i 2580/2001/EK tanácsi rendelet (HL L 344., 70. o. ; magyar nyelvű kiadás 18. fejezet, 1. kötet, 207. o.).

2007. május 7-én benyújtott kereset – Lancôme kontra OHIM – CMS Hasche Sigle (COLOR EDITION)

(T-160/07. sz. ügy)

(2007/C 140/71)

A keresetlevél nyelve: francia

Felek

Felperes: Lancôme Parfums et Beauté & Cie (Párizs, Franciaország) (képviselő: E. Baud ügyvéd)

Alperes: Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM)

A másik fél a fellebbezési tanács előtti eljárásban: CMS Hasche Sigle (Köln, Németország)

Kereseti kérelmek

- Az Elsőfokú Bíróság helyezze hatályon kívül az OHIM második fellebbezési tanácsának az R 231/2006-2. sz. ügyben 2007. február 26-án hozott határozatát;
- kötelezze az alperest, illetve adott esetben a beavatkozót a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A törlés iránti kérelemmel érintett közösségi védjegy: a „COLOR EDITION” szóvédjegy a 3. osztályba tartozó áruk tekintetében (2 965 804. sz. közösségi védjegy).

A közösségi védjegy jogosultja: a felperes.

A közösségi védjegy törlését kérelmező fél: CMS Hasche Sigle.

A törlési osztály határozata: a törlés iránti kérelem elutasítása.

A fellebbezési tanács határozata: a törlési osztály határozatának hatályon kívül helyezése.

Jogalapok: a 40/94 tanácsi rendelet ⁽¹⁾ 55. cikke (1) bekezdése a) pontjának megsértése, mivel a fellebbezési tanács úgy ítélte, hogy a CMS Hasche Sigle törlés iránti kérelme elfogadható, valamint az említett rendelet 7. cikke (1) bekezdése c) pontjának megsértése, mivel a megtámadott határozat úgy ítélte meg, hogy a „COLOR EDITOR” vitatott védjegy leíró jellegű.

⁽¹⁾ A közösségi védjegyről szóló, 1993. december 20-i 40/94/EK tanácsi rendelet (HL 1994., L 11., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 17. fejezet, 1. kötet, 146. o.).

AZ EURÓPAI UNIÓ KÖZSZOLGÁLATI TÖRVÉNYSZÉKE

2007. április 16-án benyújtott kereset – Klug kontra Európai Gyógyszerügynökség

(F-35/07. sz. ügy)

(2007/C 140/72)

Az eljárás nyelve: német

2007. április 20-án benyújtott kereset – Caleprico kontra Bizottság

(F-38/07. sz. ügy)

(2007/C 140/73)

Az eljárás nyelve: olasz

Felek

Felperes: Bettina Klug (London, Egyesült Királyság) (képviselő: W. G. Grupp ügyvéd)

Alperes: Európai Gyógyszerügynökség

Felek

Felperes: Francesco Caleprico (Brüsszel, Belgium) (képviselő: V. Guagliulmi ügyvéd)

Alperes: az Európai Közösségek Bizottsága

Kereseti kérelmek

- A Közzolgálati Törvényszék kötelezze az alperest a felperes 2002. február 7-i munkaszerződésének meghosszabbítására;
- a Közzolgálati Törvényszék kötelezze az alperest, hogy az fizessen a felperesnek 200 000 euró nem vagyoni kártérítést;
- a Közzolgálati Törvényszék kötelezze az alperest a felperes 2004. december 31-től 2006. december 31-ig terjedő időszakra vonatkozó értékelésének hatályon kívül helyezésére és az értékelésnek a Közzolgálati Törvényszék útmutatásának figyelembevételével történő ismételt elvégzésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A kereset a személyzeti szabályzat II. címében található 12a. cikkén (zaklatás) alapul. A kereset a felperes értékelésével kapcsolatban hibás mérlegelést, az Ügynökség értékelés elkészítésére vonatkozó szabályainak megsértését és a felperes munkaszerződése meghosszabbításának emiatt jogellenes mellőzését rója az alperes terhére.

A felperes keresetét azzal indokolja, hogy értékelése zaklatás miatt és munkája tárgyilagossága hiányában lett igen rossz, és 5 évre kötött szerződését ezért nem hosszabbították meg.

Kereseti kérelmek

- A Közzolgálati Törvényszék az EK 241. cikk alapján jogellenesség alapján nyilvánítsa a tisztviselők személyzeti szabályzatának XIII. melléklete 12. és 13. cikkét alkalmazhatatlannak;
- a Közzolgálati Törvényszék semmisítse meg azt a határozatot, amellyel a kinevezésre jogosult hatóság hallgatóságosan elutasította a felperes által 2006. június 12-én benyújtott panaszt;
- a Közzolgálati Törvényszék semmisítse meg a Bizottság 2006. június 12-én hozott határozat azon részét, amelyben a kinevezésre jogosult hatóság a felperes besorolási osztályát AD8-as besorolási osztály 3. fizetési fokozata helyett AD6-os besorolási osztály 2. fizetési fokozatában határozta meg;
- a Közzolgálati Törvényszék kötelezze a Bizottságot arra, hogy a 2006. június 12-i határozat vitatott része helyett hozzon egy olyan határozatot, amely a felperest 2006. július 1-jei visszaható hatállyal az AD8-as besorolási osztály 3. fizetési fokozatába sorolja be;
- a Közzolgálati Törvényszék kötelezze a Bizottságot a felperes által a megtámadott határozatok jogellenessége miatt meg nem kapott összegek és esedékes kamataik felperesnek történő megfizetésére;
- a Közzolgálati Törvényszék kötelezze a Bizottságot a felperest ért és a Közzolgálati Törvényszék által jelen esetben megállapított kár megtérítésére;
- a Közzolgálati Törvényszék az alperest kötelezze a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A felperes felvételére – az A7/A6-os besorolási fokozatba felvehető személyek tartaléklistájának kialakítására irányuló EUR/A/155/2000⁽¹⁾ versenyvizsga tartaléklistának elkészítéséhez hasonlóan – az Európai Közösségek tisztviselőinek személyzeti szabályzatának, valamint az Európai Közösségek egyéb alkalmazottainak alkalmazási feltételeinek módosításáról szóló, 2004. március 22-i 723/2004/EK, Euratom rendelet⁽²⁾ hatálybalépését követően került sor, majd az AD6-os besorolási fokozat 2. fizetési fokozatába sorolták be.

Keresetének alátámasztására a felperes két joglapot ad elő:

Első jogalapja szerint a felperes előadja, hogy a 2006. június 12-i határozat ellentmondásos, mivel jogellenes ellentmondás van egyrészt a személyzeti szabályzat 31. cikkére történő, a preambulumban foglalt hivatkozás – amelynek értelmében a jelentkezőket a versenyvizsga-kiírásban foglalt besorolási osztályba nevezik ki – és az említett határozat között – amelynek értelmében a felperest AD6-os besorolási osztály 2. fizetési fokozatába sorolja be.

A második jogalap értelmében a felperes előadja, hogy mindenestre a szóban forgó kérdés jogellenes, mivel az hallgatólagos jogalapon nyugszik (a személyzeti szabályzat XII. mellékletének 12. és 13. cikke), amely az alábbiak miatt jogellenes:

- ellentmondás a jogbiztonság elvével és a bizalomvédelem elvével;
- a hátrányos megkülönböztetés tilalma elvének és az egyenlő bánásmód elvének megsértése;
- az ésszerűség elvének megsértése, mivel az új rendszer alkalmazása egy teljesen kiszámíthatatlan körülménytől függ, nevezetesen hogy egy adott időpont előtt vagy után kerül-e sor a felvételre, anélkül hogy e szabályt bármi indokolná;
- a gondos ügyintézés elvének megsértése;
- másodlagosan ellentmondás a közösségi jogi aktusoknak az EK 251. cikkben előírt indokolási kötelezettségével.

⁽¹⁾ HL C 147A., 2000.5.25., 10. o.

⁽²⁾ HL L 124., 2004.4.27., 1. o.

2007. május 2-án benyújtott kereset – Fernandez García és García Rato kontra Bíróság

(F-41/07. sz. ügy)

(2007/C 140/74)

Az eljárás nyelve: francia

Felek

Felperesek: Brígida Fernandez García (Luxembourg, Luxembourg) és Carolina García Rato (Luxembourg, Luxembourg) (képviselők: S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis és E. Marchal ügyvédek)

Alperes: az Európai Közösségek Bírósága

Kereseti kérelmek

- A Közzolgálati Törvényszék semmisítse meg a felpereseket az Európai Közösségek tisztviselőivé kinevező határozatokat abban a részben, amely besorolási fokozatukat a személyzeti szabályzat XIII. mellékletének 13. cikke alapján határozza meg;
- a Közzolgálati Törvényszék az alperest kötelezze a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A felperesek, akik a – 2004. május 1-je előtt közzétett – CJ/LA/25 versenyvizsgát⁽¹⁾ sikeresen teljesítették, az Európai Közösségek tisztviselőinek személyzeti szabályzatának, valamint az Európai Közösségek egyéb alkalmazottainak alkalmazási feltételeinek módosításáról szóló 2004. március 22-i 723/2004/EK, Euratom tanácsi rendelet⁽²⁾ hatálybalépését követően kerültek felvételre.

Keresetükben a felperesek elsőként előadják, hogy a megtámadott határozatok sértik a versenyvizsga-kiírásban meghatározott jogi keretet. A személyzeti szabályzat XIII. mellékletének alkalmazásával ugyanis alacsonyabb beosztásba kerültek, mint ami a versenyvizsga-kiírásban szerepelt.

A felperesek azt is előadják, hogy a megtámadott határozatok sértik a személyzeti szabályzat 5., 29. és 31. cikkét, valamint az egyenlő bánásmód elvét és a hátrányos megkülönböztetés tilalmának elvét. Ugyanis az ugyanazon vagy ugyanolyan szintű versenyvizsgát sikeresen teljesítők besorolására eltérő szinten került sor aszerint, hogy felvételükre a 723/2004 rendelet hatálybalépése előtt vagy után került-e sor.

Mindezen felül a felperesek hivatkoznak a bizalomvédelem elvének megsértésére, mivel jogosan remélhették, hogy azon állások esetén, amelyre jelentkezésüket beadták, a versenyvizsgakiírásban szereplő besorolási fokozatba kerülnek besorolásra.

⁽¹⁾ HL C 182A., 2002.7.31., 8. o.

⁽²⁾ HL L 124., 2004.4.27., 1. o.

2007. május 10-én benyújtott kereset – Prieto kontra Európai Parlament

(F-42/07. sz. ügy)

(2007/C 140/75)

Az eljárás nyelve: francia

Felek

Felperes: Antonio Prieto (Bousval, Belgium) (képviselő: E. Boigelot ügyvéd)

Alperes: Európai Parlament

Kereseti kérelmek

- A Közszolgálati Törvényszék semmisítse meg a felperest próbaidős tisztviselővé az AST 2-es besorolási fokozat 3. fizetési fokozatába kinevező 2006. június 9-i európai parlamenti határozatot;
- a Közszolgálati Törvényszék az alperest kötelezze a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A felperest, aki a Bizottság AST 3-as (korábbi C 4-es) besorolási fokozatú ideiglenes alkalmazottja volt, a C5-4 besorolási fokozatúknak kiírt C/348 belső versenyvizsga sikeres teljesítését követően AST 2-es besorolási fokozatba próbaidős tisztviselőnek nevezték ki.

Keresetének alátámasztására a felperes elsőként előadja, hogy az ideiglenes alkalmazottként meglévő besorolási fokozatánál alacsonyabb besorolási fokozatba történő tisztviselői besorolása sérti az Európai Közösségek tisztviselőinek személyzeti szabályzata (továbbiakban: személyzeti szabályzat) XIII. melléklete 5. cikkének (4) bekezdését.

A felperes egyebekben előadja az egyenlő bánásmód elvének és a hátrányos megkülönböztetés tilalma elvének megsértését, mivel tisztviselői kinevezésük során kizárólag a szóban forgó versenyvizsgát sikeresen teljesítő, D besorolási osztályba tartozó egykori ideiglenes alkalmazottak tarthatták meg korábbi kedvezőbb besorolásukat.

A felperes végül előadja, hogy a megtámadott határozat sérti a jogbiztonság elvét, a bizalomvédelem elvét, a gondos ügyintézés elvét valamint a hatékony igazgatás elvét is.